

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
DECEMBER 9

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
AT LARGO, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

"LAIKS" IS PUBLISHED SINCE 1949 // "LAIKS" IZNĀK NO 1949. GADA

Published 48 times per year except the first week of May, the third week in June, the first week in September, the last week in December

Published weekly by: Latvian Newspaper "Laiks", Inc., 114 4th Ave NW, Largo, FL 33770

POSTMASTER: Send address change to: "Laiks", 50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740

E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

Volume LXVIII Nr. 46 (5839)

2017. gada 9. decembris – 15. decembris

ALA izsludina pieteikšanos dalībai 2018. gada vasaras prakses programmā Latvijā

Sākot ar šī gada 1. decembri Amerikas latviešu apvienība atvērusi pieteikšanos dalībai 2018. gada jauniešu vasaras prakses programmā Latvijā, kurā aicināti piedalīties ārpus Latvijas dzīvojoši jaunieši vecumā no 19 līdz 29 gadiem.

"Prakses pieredze dod jauniešiem iespēju strādāt Latvijā kā pieaugušiem cilvēkiem ar atbildību par sevi, savu darbu vietu un kolēģiem, kā arī vienlaikus apgūt un uzlabot latviešu valodu, nostiprināt savu latvisko identitāti un piederību Latvijai," skaidro prakses programmas koordinatore, ALAs Kultūras nozares vadītāja Līga Ejupe. Viņa uzsver – 2018. gada vasara Latvijā būs īpaša, jo mūsu valsts Simtgades vasarā notiks XXVI Vispārējā latviešu Dziesmu un XVI Deju svētki un citi kultūras

sarīkojumi. Turklāt jauniešiem 2018. gadā tiek piedāvāta ļoti plaša prakses vietu izvēle, kas, L. Ejupe vārdiem, "piedāvā jauniešiem dažādas iespējas strādāt savā iecerētā nākotnes darba laukā".

Sadarbībā ar Latvijas Kultūras ministriju izveidotajā programmā jauniešiem ir iespēja strādāt tādās svarīgās Latvijas institūcijās kā Latvijas Nacionālā bibliotēka, Latvijas Nacionālais arhīvs, Latvijas Nacionālais mākslas muzejs, Etnogrāfiskais brīvdabas muzejs, Latvijas Kultūras akadēmija u.c. Pēdējos gados jauniešu prakses iespējas ir paplašinātas arī uz privātiem uzņēmumiem, kuŗu vidū ir jauno tehnoloģiju uzņēmumi *Draugiem Grupa*, *Tech Hub Riga*, *Funderful* u.c.. Prakses programmas dalībnieki no ASV var pieteik-

ties uz ALA stipendijām \$2500 apmērā, savukārt jaunieši no citām zemēm aicināti interesēties par stipendiju iespējām pie

org/lv/alas-nozares/kulturas-nozare/vasaras-darbi-latvija/), iesūtāmas ALAs Kultūras nozares vadītājam līdz 2018. gada 14.

tālās filmas treileri par ALA prakses programmu, kur savā pieredzē par Latvijā pavadīto laiku dalās trīs 2017. gada prakses programmas dalībnieki – Aleksandrs Puriņš, Īna Pružinska un Dāvis Kārklīšs: <https://www.youtube.com/watch?v=f1jCF-IZoHc&t=23s>

Pilna dokumentālā filma ar nosaukumu „Izmēģinājums” būs pieejama izrādīšanai latviešu centros pasaulē 2018. gada sākumā. Tā tapusi, pateicoties Latvijas Kultūras ministrijas caur Pasaules Brīvo latviešu apvienību piešķirtajam atbalstam Latvijas valsts Simtgades projektu īstenošanai ārpus Latvijas.

savām centrālajām latviešu organizācijām. Pieteikšanās veidlapas, kas atrodamas ALAs mājas lapā (<http://www.alausa.org>)

janvārim. Vienlaikus aicinām arī noskaidroties ar Latvijas Kultūras ministrijas atbalstu tapušās dokumen-

Plašāka informācija:
Ilze Garoza,
ilze.garoz@alausa.org

Iesaistīsimies paši un aicināsim citus!

Amerikas latviešu apvienība ar Latvijas Kultūras ministrijas un PBLA atbalstu sagatavojusi un uzsākusi īstenot digitālā mārketinga kampaņu, kuras mērķis ir izcelt spilgtas Latvijas izcelsmes personības un talantus ASV. Kampanjas tēma ir *Latvian DNA*, kas vēsta par izcilām latviešu izcelsmes personībām Amerikā, viņu vidū – arhitekts Gunārs Birkerts, diriģents Andris Nelsons, komponiste Lolita Ritmane, NBA basketbolists Kristaps Porziņģis, kā arī par tādām publiski mazāk zināmām savas jomas izcilībām, kā, piemēram, sporta ārsts Visvaldis Nagobads, Flori-

das Korallu pils cēlējs Eduards Liedskalniņš, „Pringles” čipšu patentētājs Aleksandrs Liepa, chologrammu izgudrotājs Juris Upatnieks, datorzinātnieks un skaitļošanas teorētiķis Juris Hartmanis un citi. Daudzi no nosauktajiem Amerikas latviešu sabiedrībā ir jau labi pazīstami, bet ieceres īstenotāji vēlējušies ar šo vēstījumu caur sociāliem medijiem sasniegt plašāku auditoriju – aiznest pie tās ASV dzīvojošās latviešu sabiedrības daļas, kas ikdienā mazāk iesaistās latviešu sabiedriskā dzīvē un latviešu presi nelasa. Vēl svarīgāk – vēlējamies šai sabiedrības daļai dot

iespēju publiski parādīt, ka viņi ir lepnī par savu latvisko piederību un izcelsmi, daloties ar šiem latviešu izcilību stāstiem ar saviem draugiem un sociālo mediju sekotājiem. Jau redzams, ka kampaņa ir iedarbīga, jo ALA *Face-*

book lapai piesakās arvien jauni sekotāji, kas agrāk nav sekojuši līdz organizācijas aktivitātēm.

Pēc Amerikas kopienas aptaujas datiem, ASV dzīvo ap 85 000 latviešu izcelsmes personu, taču aktīvā sabiedriskā dzīvē

iesaistās tikai aptuveni desmitā daļa šo cilvēku. Ar šo kampaņu vēlējamies arī uzrunāt šos “neredzamos latviešus”, vienlaikus popularizējot latviešu sasniegumus un devumu ASV sabiedrībā.

Lūdzam ikvienu pievienoties
Daugavas Vanagu ASV

Ziemsvētku ziedojumu vākšanas akcijai,

lai atbalstītu slimos un nespējīgos

bijušos legionārus invalīdus

Ziedojumi atskaitāmi no valsts nodokļiem.

Lūgums tos nosūtīt līdz 2018. gada 1. janvārim

DV ASV kasierim:

Ivars Zušēvics, PO Box 511249, Milwaukee, WI 53203-0211

Čeki rakstāmi uz: Latvian Welfare Assn. DV ASV, Inc.

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - MAY; 3RD WK - JUN;
1ST WK - SEPT; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
6 mēn. US \$ 83.00; 3 mēn. US \$ 50.00.

Redakcija Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.

Tālr.: +371 67326761, fakss: +371 67326784

e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.usRedaktore: Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Administratore ASV: Rasma Adams
114 4th Ave NW, Largo, FL33770
Tālr.: 727 953 6313, fakss: 727 286 8543
e-pasts: rasma@laiks.usKandas ziņas: Mārtiņš Štauers
104-3000 Notre Dame Street, Lachine, QC, H8S 2H1
Tālr.: 514-639-8722, e-pasts: stauvers@hotmail.com,**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses
50 Sternberger Ave Unit 5, Long Branch, NJ 07740
e-pasts: LaiksDSR@aol.com**LAIKS**50 Sternberger Ave Unit 5,
Long Branch, NJ 07740
laikdsr@aol.com
www.laiks.usLūdzu, maksāt ASV dolāros uz "Laiks" Inc. vārda
Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
[www.laiks.us!](http://www.laiks.us)"LAIKA" abonements maksā: 3 mēnešiem.....ASV \$ 50.00
6 mēnešiem.....ASV \$ 83.00FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI! Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!Laiks pa gaisa pastu Amerikā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā 6 mēneši \$130.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā 6 mēneši \$140.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs 6 mēneši \$175.00JAUNO LAIKS abonements – četras avīzes gadā ASV \$20.00
Kanadā gadā ASV \$23.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Ar šo nosūtu Jums

US \$ _____ par _____ mēn.

Ja abonementu nevēlaties atjaunot, lūdzu, norādiet iemeslu

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Akcija "Mans varonis"*Aicinām iesūtīt stāstus par Brīvības cīņu karavīriem*Sagaidot valsts simto
dzimšanas dienu, atcerēsimies
un pieminēsim tos, kuri ļāvuši
piepildīties idejai par neatkarīgas
Latvijas valsts izveidi. Tie ir mūsu
tautas varoņi – Pirmajā pasaules
karā (1914–1918) un Brīvības
cīņās (1918 – 1920) par Latviju
kritušie karavīri un viņu cīņu
biedri!Katras dzimtas atmiņā noteikti
ir saglabājušās liecības par šo
valsts tapšanas vēsturē nozīmīgo
laika posmu, kā arī atmiņas par
novadniekiem vai tuviniekiem,
kuri stājās zemessardzē un tika
mobilizēti armijā, bet vēlāk vei-
doja pirmos latviešu strēlnieku
bataljonus.Lai šo varoņu vārdi paliktu mūžīgā tautas piemiņā, aicinām ikvienu būt atsaucīgiem un
iesūtīt atmiņu stāstus, vēsturiskus attēlus un fotogrāfijas uz e-pastu: mansvaronis@riga.lvFacebook lapa: <https://www.facebook.com/mansvaronis/>No sirds pateicamies Ziemeļkalifornijas Draudzes
dāmu komitejai par dāsno ziedojumu
un sirsnīgo atbalstu Latvijas simtgades spēlfilmas
"Bille" veidošanai.

Jūsu atbalsts mums nozīmē ļoti daudz.

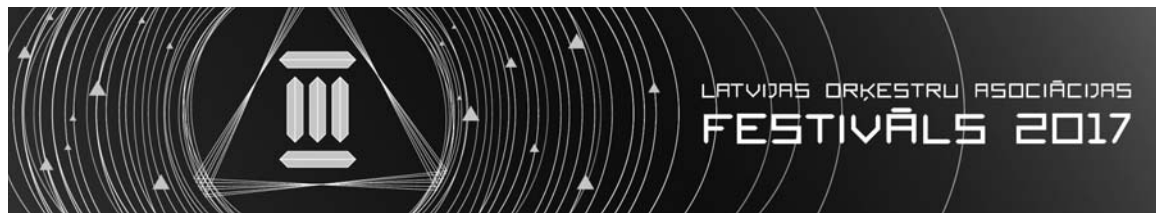
Filmas "Bille" režisore Ināra Kolmane
un filmas radošā komanda

Rita Gāle

**Hercoga Jēkaba
piparkūkas***No tālām, svešām malām,
No dienvidjūru salām
Ar baltām linu burām,
Pilns vircēm saldi sūrām
Grib kuģis ostā stāt,
Un svētki gandrīz klāt.**Sauc kapteinis – nu posies,
No gultas ārā rosies!
Laiks bļodām, pannām, podiem,
Kad jātaisās uz godiem
To Bērnu godināt,
Jo Ziemassvētki klāt!**Līst sīrups katlā irdzošs,
Līst medus gaiši mirdzošs,
Peld sviesta klucis kUSDams
Un saldā vilnī zuzdams.
Vēl tauki jāpieliek,
Lai mikla gluda tiek.**Kad kanēlis uz mēles,
Ko vēl tu vairāk vēlies!
Karst kardamona elpa,
Un smaržo visa telpa.
Tad koriandrs klāt
Nāk garšu kutināt.**Grūst kreicnagliņas traukā,
Un atkal smarža jauka!
Vēl muskats jāsarīvē
Un ingversakne sīvā,
Tad pipars jāliek klāt
To visu stiprināt.**No bļodas gluži silti
Birst katlā baltie milti.
Nu visa beidzot gana,
Var sākties mīcīšana.
Tē vaigs man gluži bāls,
Vai Die', kur briezragšāls!**Bet hercogam pie sienas
Vairs rūpes nav nevienas.
Smīn Jēkabs ķīļbārdiņā:
– Viss tagad jūsu ziņā,
Kad Ziemassvētki klāt,
To Bērnu godināt!***IZDEVĪGAS CENAS LIDOJUMIEM
UZ LATVIJU UN CITĀM ZEMĒM
AIREX – AVE SOL TRAVEL
A. JANSONS**

820 Loraine Ave, Grosse Pointe, MI 48230

Bezmaksas telefons: Telefons: Mobilais telefons:
1 (866) 944-1273 1 (313) 466-3310 1 (201) 944-1273
e-pasts: jansonsa@gmail.com**VAI VĒLATIES SLUDINĀJUMU KRĀSĀS?****Pastāstiet mums par sevi un
savu nodarbošanos!****LAIKA lappusēs varat apsveikt
savus draugus un kolēģus!**Laikraksts Laiks (pielikums JAUNO LAIKS) piedāvā
jums iespēju ievietot KRĀSAINU sludinājumu**2017. gada Ziemsvētku krāsainajā numurā.**Visi krāsainie sludinājumi tiks ievietoti īpašā lappusē,
un sludinājuma cena būs par 30% augstāka.Laipni lūdzam KRĀSAINO, pilnīgi gatavo
(„Camera Ready”) sludinājumu**līdz 15. decembrim nosūtīt tieši uz Rīgas redakciju.**Par tehniskiem jautājumiem rakstīt Solvitai – redakcija@laiks.us
Vispār. info: Diāna Simmons Rudzite: e-pasts: LaiksDSR@aol.com.**Riga Ven Travel Inc.****“Varu palīdzēt ar ceļojumiem!”**Zvaniet – INESE ZAKIS
Tālr.: 727-623-4666, e-pasts: rigaven@aol.com
6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

III Latvijas Orķestru asociācijas festivāls pieskandina Vidzemi

AURIGA JERMAKA,
mūzikoloģe

Jau trešo gadu Latvijas Orķestru asociācija (LOA) rīkoja festivālu, pulcinot kopā jauniešu un amatiešu simfoniskos un kamerorķestrus no visās Latvijas. Festivāla veiksmīgo ieceru un īstenojumu apliecina ar katru gadu pieaugošais dalībnieku skaits, kas šoreiz bija sasniedzis ap 700 dalībnieku no 22 orķestriem. Šajā gadā festivāls norisinājās 10. – 11. novembrī Vidzemē, sniedzot brīnišķīgu iespēju šī reģiona iedzīvotājiem baudīt plašu, daudzveidīgu simfoniskās mūzikas klāstu. Piektdien, 10. novembrī koncerti paralēli norisinājās teju visās lielākajās Vidzemes pilsētās – Madonā, Limbažos, Cesvainē, Ērgļos, Vecpiebalgā un Rūjienā, dodot iespēju vietējiem iedzīvotājiem apmeklēt augsta līmeņa simfoniskās mūzikas koncertus. Orķestru apvienošana lielākos – apvienotos sastāvos: divi, trīs vai pat četri orķestri kopā, spēja radīt ļoti iespaidīgu, spēcīgu skaņējumu, ko prata novērtēt arī kultūras namu klausītāji, sniedzot ļoti pozitīvas un gandarītas atsauksmes.

Festivāla centrālais un vienlaikus noslēguma koncerts norisinājās sestdien, 11. novembrī Vidzemes koncertzālē Cēsis. Tajā piedalījās pilnīgi visi festivāla dalībnieki, spēlējot sešos lielos apvienotos orķestros. LOA konceptuāli bija nolēmusi festivāla noslēguma koncerta programmu veidot, balstot uz latviešu komponistu mūzikas. Koncerta programma bija gan žanriski, gan stilistiski daudzveidīga – sākot ar latviešu mūzikas klasiķiem līdz pat mūsdienas komponistu darbiem. Koncertu atklāja apvienotais orķestris, kurā kopā mūzicēja Alfrēda Kalniņa Cēsu Mūzikas vidusskolas stīgu orķestris (Andris Riekstiņš), Jāņa Norviļa Madonas Mūzikas skolas simfoniskais orķestris (Mārtiņš Bergs), Krimuldas un Limbažu jauniešu simfoniskais orķestris (Aivars Buņķis) un Priekules Mūzikas un mākslas kamerorķestris (M. Bergs). Virsdiriģenta M. Berga vadībā atraktīvi un enerģiski izskanēja A. Riekstiņa „Burtnieka polka”, kā arī Imanta Kalniņa „Velna deļa” no mūzikas kinofilmā „Spridītis”, saņemot skaļus aplausus. Savukārt lirisko kontrastu vidū veidoja Valda Breģa „Notturmo” jeb „Noktirne”. Ar retāk dzirdētiem latviešu komponistu darbiem izcēlās virsdiriģenta Pēterā Plūmes vadībā apvienoti

trīs, viņa paša vadītie orķestri – Ķekavas novada jauniešu simfoniskais orķestris, Mārupes Mūzikas un mākslas skolas kamerorķestris un Siguldas Jauniešu kamerorķestris. Stingrā, noteiktā raksturā izskanēja populārais Andreja Jurjāna „Jandāls” no svītas „Latvju dejas”. Retāk atskaņotā Jāņa Ivanova koncerta vijolei ar orķestri otrajā daļā dziedošu un dvēselisku solo demonstrēja Marta Aurēlija Rando. Tāpat klausītājiem kā pārsteigums bija Ādolfa Skultes „Habanera” no baleta „Negais pavasarī” atrastā un krāsainā orķestra skaņējumā. Šķiet, skaitliski vērienīgākais orķestris (ar 10 flautām, 11 klarnetēm utt.) bija pirmās daļas izskaņā. Guntara Bernāta virsvadībā bija apvienoti četri orķestri: viņa paša diriģētais kamerorķestris *Gaudemus Orchestra*, Juglas Mūzikas skolas simfoniskais orķestris (Mārcis Miķelsons), Rīgas 10. vidusskolas estrādes simfoniskais orķestris (Aleksejs Verbickis) un Baldones un Vecumnieku novada jauniešu simfoniskais orķestris *Draugi* (Solvita Loka, Aigars Dziļums). Orķestra programmā bija mūzika no kinofilmām – „Dancis pa trim”, „Ceplis” un „Pie bagātās kundzes”, kurām mūziku rakstījuši Mārtiņš Brauns un Marģeris Zariņš. Tomēr visveiksmīgākais orķestra sniegumā bija Elgas Īgenbergas „Valsis”, kas izskanēja viegli un eleganti.

Koncerta otrajā daļā uzstājās apvienotais orķestris, kurā spēlēja Pārdaugavas Mūzikas un mākslas skolas simfoniskais orķestris (Boļeslavs Voļaks), Ādažu Mākslas un mūzikas skolas kamerorķestris (Vita Zemtura) un Ziemeļkurzemes kamerorķestris (Indra Sprōģe). Virsdiriģenta B. Voļaka vadībā dziedoši un graciozi izskanēja J. Ivanova „Menuets” no 20. simfonijas. Ļoti pārliciecināšu sniegumu Jēkaba Mediņa „Romance” klarnetei ar orķestri radīja Kristīne Kiete. Savas programmas izskaņā apvienotais orķestris bija iekļāvis krievu komponista Dmitrija Šostakoviča mūzikālās ilustrācijas no kinofilmas „Dundurs”, kur solo atskaņoja Olga Miņina un Elvis Vizulis. Ar kolorītu programmu sevi pieteica apvienotais orķestris *Sinfonietta Daugavpils* (Aivars Broks), Jāzepa Mediņa Rīgas 1. mūzikas skolas (JMR1MS) simfoniskais orķestris (Laura Staša) un Pāvula Jurjāna Mūzikas skolas simfoniskais orķestris (Jēkabs Jan-

čevskis). Virsdiriģenta A. Broka vadībā himniski izskanēja J. Ivanova vokalizē „Jūsma” aranžējums, un ar spēcīgu, efektīgu skaņējumu izcēlās A. Broka kompozīcija „Vasara” no cikla „Gadalaiki”, izraisot skaļas klausītāju ovācijas. Savukārt izteiksmīgās un sulīgi piesātinātās krāsās izskanēja L. Stašas diriģētā Jutas Bērziņas „Mirjamas dziesma”, kur brīnišķīgu solo sniedza Taise Ticianā Geitus-Eitvina, Arta Auziņa un Emilija Silabriēde. Savukārt klasiskās vērtībās balstīta programma bija apvienotajam orķestrim, kurā kopā mūzicēja Jūrmalas Mūzikas vidusskolas stīgu orķestris (Dzintra Pelēķe), Rīgas 6. vidusskolas simfoniskais orķestris (Haralds Bārdziņš), JMR1MS kamerorķestris *Armonico* (Normunds Dreģis) un Bolderājas Mūzikas un mākslas skolas kamerorķestris (Andris Gailis). Enerģiski un precīzi izskanēja Romualda Kalsona *Allegro* daļa no cikla „Kāzu dziesmas”, kam kā liriskais kontrasts sekoja retāk atskaņotā Jāzepa Vītola „Mazā svīta op. 29a”. Koncerts izskanēja ar latviešu klasiskās mūzikas perli – brīnišķīgo Jāņa Mediņa „Ariju”. Apvienoto orķestri diriģēja H. Bārdziņš un festivāla mākslinieciskais vadītājs Normunds Dreģis.

Jāteic, ka organizatoriem bija izdevies nodrošināt ļoti raitu koncerta norisi, neskatoties uz lielo dalībnieku skaitu. Turklāt koncerta režisors Jānis Siliņš bija atradis labu risinājumu, kā aizpildīt orķestru nomaiņu (noiešanas-uziešanas) pauzes, to laikā demonstrējot video materiālus, kurus dažādas personas, tajā skaitā festivāla organizatori un diriģenti, iepazīstināja ar sevi un pastāstīja par orķestriem un repertuāru. Interesanti bija mūzikoloģes Lienas Jakovļevas, komponistes J. Bērziņas, diriģenta N. Dreģa u.c. stāstījumi. Šo ideju noteikti ir vērts saglabāt arī nākamajos festivāla koncertos, iespējams nedaudz korigējot video materiālu garumu un saturisko aizpildījumu. Kopumā jādodomā, ka III LOA festivāls deva tā dalībniekiem pozitīvas emocijas un kopmūzicēšanas prieku, kas brīžam bija ļoti labi vērojams atrastā mūzicēšanā un dzīvīgā attieksmē pret skaņdarbu. Turklāt daudzie paldies, uzslavas un pozitīvie vārdi no Vidzemes klausītājiem, pirmkārt, apliecina, ka šie koncerti ir sagādājuši cilvēkiem prieku un, otrkārt, liek domāt, ka šis festivāls savā attīstībā virzās pa pareizo ceļu.

LAIKA Mākslas kalendārs 2018 “Tēvzeme latviešu glezniecībā simt gados”

Pēc vasaras nāk rudens „apgleznot Latviju”. Oktobra mēneša gleznu ir radījis mūsu dižgars Vilhelms Purvītis (1872-1945). Viņš Tēvzemes ainavas tēlo majestātiskas, monumentālos ritmos, tajās nav nekā sadzīviski sīkumaina, tā ir oda dabas skaistumam. Tāds ir arī „Zelta rudens”, kas nav precīzi datēts. Ap 1904.gadu ir gleznota „Vakara saule (Kazdanga)”. Tajā daudzas detaļas ir ļoti tuvas šajā kalendārā publicētai ainavai. Vēl interesanti ir tas, ka 1908.gadā Vilhelms Purvītis uzgleznoja tagadējā Latvijas Nacionālajā mākslas muzeja otrā stāva luneti, kam dots nosaukums „Kurzeme”, arī tā ir tuva abām tikko minētajām ainavām. Te vēl der atgādināt, ka Vilhelms Purvītis draudzējās ar vienu no Kazdangas baroniem fon Manteifeļiem, tur ciemu reizēs dzīvodams pārvaldnieka mājā, par ko vēsta tūrisma ceļveži. Kazdangā ieraudzītais tad arī deva impulsu šiem darbiem. Starp citu, pēc barona Manteifeļa pasūtījuma netālajā Valtaiķu baznīcā 20.gadsimta sākumā tika izgatavotas 15 vitrāžas pēc Vilhelma Purvīša metiem.

Kalendārus var iegādāties par USD 19,-
plūs pasta izdevumi, rakstot čeku uz
"Laiks" Inc. 114 4th Ave NW, Largo, FL33770

VILCHELMS PURVĪTIS. Zelta rudens. 20.gs. sākums

2018. gada kalendārs: gab. X US \$19,00

Piesūtīšana: ASV – par katru pirmo US \$2,50;
par katru nākamo uz to pašu adresi US \$1,00

Ārpus ASV – par pirmo US \$3,50
par katru nākamo uz to pašu adresi US \$1,50

Kopā..... US \$.....

Vārds, uzvārds

Adrese

Tālr: E-pasts

Kalendāra izdošanu atbalsta

ILZE GAROZA,
PBLA ģenerālsekretāre

2017. gads ASV bijis bagāts ar dažādiem kultūras notikumiem, kuŗu vidū neapšaubāmi lielākais – Vispārējie latviešu Dziesmu un deju svētki Baltimorā. Šo svētku Rīcības komiteju vadīja MARISA GUDRĀ, kuŗa šogad vienlaikus ar Dziesmu svētku rīkošanu bija uzņēmusies Amerikas latviešu apvienības izglītojošo ceļojumu programmas koordinatores pienākumus, bet nākamgad apņēmusies koordinēt Latvijas Simtgadei veltīto ALAs rīkoto un latviešu sabiedrībai dāvināto „Imanta Dimanta un draugi” grupas koncertturneju pa ASV.

Kā radās ideja uzņemties tik vērienīgu idejas īstenošanu kā Dziesmu un deju svētku rīkošanu ASV?

Tā ideja sākās no tā, ka 2015. gadā nebija Rīcības komitejas, kas uzņemtos rīkot nākamos Vispārējos Dziesmu un deju svētkus ASV. Jau Rietumkrasta Dziesmu svētkos Sanhosē nebija īsti, kam nodot karogu. Es atceros, ka mēs par to runājām Amerikas latviešu apvienības valdes sēdē 2015. gada septembrī, kad vēl biju sekretāre ALA valdē. Toreiz es par to daudz nedomāju, es pat nedomāju, ka mēs svētkus rīkotu šeit, Vašingtonas apkārtnē. Kādu mēnesi vēlāk mans draugs Niks Timrots ieminējās par šo ideju, tad sāku par to domāt – ja tur bija viens cilvēks, kas ir gatavs piestrādāt pie šī projekta, tad varbūt ir vēl citi? Ja rastos tāds projekts Vašingtonas apkaimē, es gribētu būt iesaistīta tajā lietā. Es uzskatu Dziesmu svētku tradīciju par vienu ļoti svarīgu daļu no latvietības. Bez valodas, man liekas, ka vissvarīgākās daļas ir mūzika un deja, un es esmu mācījusies tieši mākslas menedžmentu. Tātad tas bija manā karjeras plānā kādreiz strādāt Dziesmu svētku Rīcības komitejā.

Sazinājos ar ALAs Kultūras nozares vadītāju Līgu Ejupi, lai saņemtu apstiprinājumu, vai šādus svētkus vispār būtu iespējams rīkot Vašingtonā un vai tur nav jau kāda cita komiteja, kas pēdējā mēnesī ir uzņēmusies svētku rīkošanu. Saņēmusi atbildi, es sāku sazināties ar iepriekšējo svētku rīkotājiem, īpaši ar bijušo Dziesmu svētku Rīcības komitejas priekšsēdi Milvokos Andri Kursieti, un sāku runāt šeit, Vašingtonā, ar saviem draugiem, kuŗiem būtu interese piedalīties Rīcības komitejā, ja tāda būtu. Juris Mohseni bija viens no pirmajiem, kam es prasīju, jo viņam ir liela pieredze ar finančēm un lieliem budžetiem. Tajā laikā sazinājos ar Krisīti Skari Bostonā, jo es zināju, ka mēs uzsāktu šo projektu, es gribētu, lai Krisīte būtu tajā iesaistīta, jo viņa vadīja kori, kad es dzīvoju Bostonā, un es zināju, ka viņa būtu gatava uzņemties tādu lielu atbildību.

Man liekas, ka tas plāns iekustējās tikai, kad es saņēmu e-pastu no PBLA priekšsēža Jāņa Kukaiņa, ka Kultūras ministrija piedāvāja iespēju pieteikties atbalstam Dziesmu svētku tradīcijas

uzturēšanai ārpus Latvijas, un kad sapratu, ka to ir jādara ļoti ātri. Es salīku pirmo budžetu un programmas uzmetumu vienā nedēļā.

Vai pareizi sapratu, ka tas kodols kas to iesāka bija draugu kopa? Un kā vispār notika Rīcības komitejas izveide, kas bija samērā jauna?

Jā, mēs bijām samērā jauni. Visi ap trīsdesmit. Pārsvārā tie cilvēki, ko es sasaucu, bija Vašingtonas Nameja tautasdeju dejotāji. Pirmajā sēdē, kas notika

2015. gada novembrī, piedalījās seši no tiem, kas vēlāk kļuva par daļu no istās Rīcības komitejas. Nākamā gada pavasarī es piesaistīju Aivaru Osvaldu, kuŗš savukārt piesaistīja Ivetu Gravu. Un tad mēs vēlāk uzzinājām, ka arī Aijai Moellerei un Jolantai *Stoops* būtu interese piedalīties Rīcības komitejā. Jā, mēs vispirms sākām ar jaunāko paaudzi, bet vēlāk kļuvām par dažādu paaudžu komandu.

Cik liela bija jūsu komanda?

Mums šeit, Vašingtonā, bija desmit cilvēki, kas tikās katru mēnesi un gandrīz katru dienu sazinājās pa internetu. Mēs pārrunājām lietas katru dienu, katru stundu. Bet bija vēl vairāki koordinatori citās pilsētās. Tautasdeju lieluzvedumu vadītāji Astrīdai Liziņai Filadelfijā bija pašai sava deju komanda, un Krisītei Skarei Bostonā bija vairāki mūzikas kolēģi, kas tur palīdzēja. Mēs Vašingtonā bijām loģistikas komanda.

Kā tu pati vērtē Dziesmu un deju svētku norisi?

Es domāju, ka bija vairākas kļūmes, ko mēs kā rīkotāji pamaniām. Bet tā viena lielā lieta, ko novēroju šajos svētkos, bija tā, ka, par spīti kļūdām un nepilnībām, bija milzīga kopības sajūta un ka apmeklētāji varbūt šīm kļūdām nepievērsa uzmanību, jo zināja, ka tur ir kaut kas svarīgāks – ka mēs visi piedalāmies un baudām mūsu kultūru kopā.

Ko tev pašai nozīmē šie svētki un Dziesmu un deju svētku tradīcija?

Dažreiz es pati sev vaicāju, kādēļ mēs uzturam šos svētkus

ārpus Latvijas, kad mēs vienkārši varam braukt uz Latviju un tos baudīt. Es domāju, ka tos ir svarīgi uzturēt, jo bez tiem mēs droši vien beigtu sadarboties kā latviešu sabiedrība Amerikā. Latviešu valodu ārpus Latvijas lieto arvien mazāk un mazāk, bet kultūra ir tā lieta, kas mūs tiešām saved kopā. Turklāt šajos svētkos mums ir unikāla iespēja izrādīt mūsu Amerikas latviešu sabiedrības lepnumu par savu kultūras mantojumu un sasniegumus tā

kopšanā.

Kas ir tās galvenās atziņas, ko tu vēlētos nodot nākamajai Rīcības komitejai?

Es noteikti ieteiktu nākamajām Rīcības komitejām sākt darbu agrāk. Es domāju, ka pieci gadi nav nepieciešami, bet trīs gadi ļoti palīdzētu. Rīkojot svētkus tik īsā laikā, mums palīdzēja tas, ka mēs visi bijām ļoti ieinteresēti tajā projektā. Mēs katru dienu par to domājām un piestrādājām. Ja mēs to būtu rīkojuši piecus gadus, es domāju, ka būtu bijis grūti un komanda beigās būtu cītāda, nekā tā bija no sākuma.

Tas, ka mēs mēģinājām visu iespīest pusotrā gadā, prasīja ļoti daudz laika un enerģijas. Bija daudzas lietas ikdienas dzīvē, no kuŗām vajadzēja atteikties tajā laikā. Piemēram, es aizmirsu, kā pavadīt laiku ar draugiem. Jo katru reizi, kad es tikos ar cilvēkiem, man bija jādomā, vai šie cilvēki jau ir iesaistīti Dziesmu svētku projektā un kā es varu izmantot viņu talantus.

Kas tev pašai bija lielākais izaicinājums un lielākais gandarījums?

Vislielākiem izaicinājumi procesā bija pats sākums un pašas beigas. No sākuma bija “problēma vista un ola”. Mēs nevarējām dabūt vietējās sabiedrības atbalstu, pirms mums bija konkrēts plāns un finansiāls atbalsts no Kultūras ministrijas vai kādas citas organizācijas. Bet mēs nevarējām finansiālu atbalstu dabūt, kamēr mums nebija vietējās sabiedrības atbalsta. Pagāja vairāki mēneši sākumā, kad mēs nezinājām, ko teikt cilvēkiem.

No oktobra līdz martam vai aprīlim mēs nezinājām, vai svētki notiks vai ne.

Beigās vislielākais izaicinājums bija tas, ka trūka laika. Vienkārši bija jādara tas, kas ir nepieciešams. Es domāju, ka beigās tas viss izdevās un vienkārši ir jāsamierinās ar to, ka vajag izvēlēties prioritātes un visu paspēt nevar.

Liels izaicinājums bija mēģināt izpatikt visiem. Organizatoru vidū, publikas vidū vienmēr bija kāds, kas bija neapmierināts ar kādu no mūsu lēmumiem. Bet tā tas notiek ar lieliem pasākumiem. Es domāju, ka no domstarpībām nav iespējams izvairīties.

Viens no vislielākajiem gandarījumiem ir tas, ka Kultūras ministrija mūs tik daudz atbalstīja, ka pati kultūras ministre bija klāt, ka mēs oficiāli tikām uzskatīti par Dziesmu svētkiem, nevis tikai par vietēju pasākumu. Man bija īpaši liels gandarījums par kopkoŗu koncertu, kas tik vareni izdevās. Bija labas recenzijas ne tikai no latviešu publikas, bet arī no amerikāņiem, kas bija skatītājos. Simfoniskās zāles koordinators, ar ko mēs sastrādājāmies, pienāca pie manis pēc koncerta un teica: “Es esmu pilnīgi izbrīnījies par to, kā šis koncerts izdevās.” Viņam nebija nekādas intereses par latviešu kultūru vai par šo koncertu pirms viņš to piedzīvoja pats. Pēc tam viņš teica, ka turpmāk gribētu sastrādāties ar latviešiem.

Es arī gribētu pieminēt, ka Dziesmu svētku darbs vēl nav beidzies un ka Rīcības komiteja vēl joprojām tiek katru mēnesi. Mums gāja tik labi, ka mums bija daudz lielāks atlikums, nekā paredzēts. Un mēs gribētu to izlietot, lai veidotu ilgtermiņa fondu, kas palīdzētu Dziesmu svētku tradīcijai pastāvēt Amerikā. Mums ir daudz kas jāizpēta sakarā ar organizācijas struktūru, kā vislabāk glabāt to naudu un kā to vislabāk izlietot vai aizdot nākamajām Rīcības komitejām. Vairums Rīcības komitejas pārstāvju ir gatavi turpināt iesaistīties Dziesmu svētku tradīcijas uzturēšanā.

Es arī gribētu īpaši pateikties ne tikai kolēģiem un sponsoŗiem, bet arī manai ģimenei, kas mani atbalstīja visu šo laiku. Es zinu, ka viņiem nebija viegli ar mani.

Kā tu plāno virzīties tālāk? Pastāsti par plānu, ko esi sagatavojusi nākamam gadam?

Sakarā ar manu darbu Amerikas latviešu apvienībā ir daudz projektu, kuŗos esmu ar lielu aizrautību iesaistījusies. Viens no tiem ir “Imanta Dimanta un draugi” koncertturneja pa Ameriku, kas notiks nākamā gada martā.

Es domāju, ka šis ir diezgan ambiciozs projekts, jo bieži nav noticis tā, ka viena Latvijas grupa apbraukā visu Ameriku. Lai arī loģistika nosaka, ka nav iespējams apmeklēt katru pilsētu, kuŗā dzīvo latvieši, bet mēs plānojam viena mēneša laikā tikt ne tikai uz Austrumkrastu un Rietumkrastu, bet arī uz Vidieni un Dienvidiem.

2018. gadā, Latvijas Simtgadē, daži Amerikas latvieši brauks uz

Latviju, daži ne, katra pilsēta nosvinēs Simtgadi ar vairākiem vietējiem pasākumiem un projektiem. Ļoti nozīmīgi, ka ar „Imanta Dimanta un draugi” koncertturneju Amerikas latviešiem pavērsies iespēja kopīgi izpriecāties par Valsts jubileju ar tradicionālās latviešu mūzikas koncertu, kas piesaistīs ne tikai mūs, latviešus, bet arī mūsu amerikāņu paziņas. Pa ceļam starp latviešu sabiedriskajiem centriem grupa arī pietās spēlēt vairākos klubos un kultūras centros, kā arī pasniegs seminārus skolās par Latviju un latviešu mūzikas tradīcijām.

„Imanta Dimanta un draugi” grupa mzičē *post-folk* mūzikas stilā ar lielu latviešu tautasdziesmu ietekmi, bet tai ir arī liela *bluegrass* stila ieteikme, kas varētu piesaistīt amerikāņu publiku. Koncertturnejas mērķis ir divpusējs – vienot Amerikas latviešu mūzikas izpriecā un ļaut Latvijas Simtgadē izskanēt latviešu mūzikai un Latvijas vārdam pāri ASV. Šo mūzikas projektu financē ALAs Simtgades kluba fonds, bet ALA ir arī uzņēmusies koordinēt šo valsts mēroga koncertturneju sadarbībā ar vietējiem latviešu sabiedriskajiem centriem.

Tu esi aizvadījusi pirmo sezonu ar ALAs ceļojumiem. Kādi ir pirmie iespaidi par šo tavu jauno darbu?

Es pirmo reizi mūžā strādāju laukā, kuŗā es patiesi gribu strādāt. Pirms diviem gadiem es pabeidzu maģistrantūras programmu mākslas menedžmentā, kur bija ieskaitīta kultūras programmu vadība. Pirms tam es septiņus gadus biju nostrādājusi valdībā, kur es vairāk nodarbojos ar statistiku un ekonomikas pētniecību, bet tajā pašā laikā ārpus darba biju iesaistīta latviešu sabiedriskā darbā, plānojot pasākumus. Tas agrāk aizņēma man daudz laika ārpus darba, bet tagad man ir liels prieks, ka varu to darīt darba dienas laikā. Tas, ka es tagad esmu ļoti iesaistīta ne tikai programmā, bet arī pasākumu plānošanā, man ikdienā ir daudz interesantāks darbs.

Tu šogad izbrauci līdz vairākiem pašas rīkotajiem ceļojumiem. Kas ir tava spilgtākā atmiņa no tiem un kā tas ir ietekmējis tavu viedokli par ALA izglītojošo ceļojumu programmu kopumā?

Kad es braucu līdz ceļojumiem, es piedzīvoju daudz ko jaunu, jo es nekad iepriekš nebiju piedalījusies “Sveika, Latvija!” programmā un apceļojusi Latviju, kā to bija darījuši programmas dalībnieki. ALA programmā dalībnieki apciemo divas skolas Latvijā, bet es to nekad neuzskatīju par tik nozīmīgu daļu šajā programmā. Bet izrādījās, ka tas bija mans vislielākais iespaids. Mēs apceļojām vienu no tām skolām ar *Heritage Latvia* grupu, kas nemaz nerunāja latviski, bet pēc divām kopā pavadītajām dienām viņi bija tik labi sadraudzējušies ar Latvijas skolas skolēniem, ka tas lika mūsu dalībniekiem domāt, ka viņi gribētu atgriezties Latvijā.

LAIKA LASĀMVIELA

CONVERSATIONS WITH THE GODFATHER

(Continued from Laiks no.45)

From the new book *Boss of Bosses* by Joseph J. O'Brien and Andris Kurins

"So what I need to ask you, Paul," said the courtly Armone, "is, if he asks our blessing and our help to take it on the lam, then what is our position?"

Castellano belched. "I got indigestion. Gloria, you got some Tums over there?"

"We don't need to decide right now," said the capo. "But, you know, he might ask our permission, he might bolt without it. Either way, we oughta have a plan."

"He runs, what does it cost us?" asked the Godfather.

"In money or in trouble?" asked Armone. As Agro's capo, he was responsible for his soldier's grace, or lack thereof, under pressure. This could not have been an easy conversation.

"Both," said Castellano.

"Trouble, the Feds will be annoyed. They'll come asking where he is. They'll ask me, they'll ask you, they'll ask Joe (Gallo, the Gambino-family consigliere). If there's any way they can nail us for harbouring or abetting, they'll jump on it. Money, it depends. You want him to be comfortable, may be 50."

"Marrone," said the Godfather. "That comfortable he don't need to be."

"He could be killed," said Armone.

"You suggesting that?" asked Castellano.

"We're talking options."

"No," said Castellano. "Tommy A., he's good people. Some guys get jammed up, they get afraid, they're worth s---, f---'em, forget about it. Tommy A., this guy we help out best we can. It ain't that bad."

"Nah," said Armone, not sounding totally convinced. "It's unfortunate, but it's manageable. And in the meantime, everything else is status quo. The boys all send you their best."

"They send me anything else?" Paul Castellano asked.

"Oh, yeah," said Piney Armone. A light slapping sound came through Joe O'Brien's and Andy Kurin's headsets – the sound, it seemed, of a small parcel being dropped onto the table.

"There's 9 000 in the envelope."

It was not until June that the FBI got the opportunity to listen in on a meeting between Paul Castellano and the Gambino-family consigliere, Joe N. Gallo. For several reasons, the agents hoped this conversation would be particularly fertile. Gallo was logical and relatively articulate. As family counsellor, he advised the Boss and acted as ambassador to the other families. Gallo had not visited the Hill in several months; presumably, there was a backlog of business to discuss.

At that point, Gallo's own standing within the Gambino organization was a bit shaky. The consigliere had long reaped the benefits of a no-show job with a

garment-industry front known as the Greater Blouse, Skirt, and Undergarment Association. While the organization's records listed him as a "labor adviser," his real job was to look out for Gambino interests in the rag trade. But Gallo had been shirking work of late. He had other things on his mind – specifically, the drug-

with knowing a lot of the people. But f---, I can't read that s---."

"It makes you wonder," said Joe N. Gallo. "Is this son of a bitch senile, or is he a f---ing nut?"

"Well, what I think," said a third voice, "what I figure, is it was some kind of deal, instead of going to jail."

This third voice was identified

The Godfather with his granddaughter

related arrest and imprisonment of his son, Joe junior. The mob had not been inclined or able to arrange a soft ride for the younger Gallo, who was now in Attica. Joe senior had been doing some

by Kurins as belonging to Gallo's driver, Frankie "the Hat" Di Stefano. Unlike other baldish mobsters, who ran to Joseph Paris for their gleaming toupes, Di Stefano had made peace with his

Big Paul with Gloria Olarte, his mistress and housekeeper

freelance bribery to try to get him moved. Law enforcement learned this from the wire carried by Joe Dogs Iannuzzi. If Castellano knew of it as well, Joe Gallo would have some serious explaining to do. Unauthorized bribes disrupted the orderly flow of funds to public officials and muted the bang of Mafia buck.

Given the presumed agenda, then, it was surprising when the sit-down opened with some literary criticism.

"I tried to take ten minutes of that f---ing book," said Paul Castellano. "I thought it would be interesting, you know, what

vanity years before by keeping his fedora on at all times. He was not a big man but was known to be handy with his fists and his feet. He often carried a Little League bat up his sleeve.

"What the f---?" said Gallo. "This is a new kind of plea bargain, or what? Go to the slammer or write your memoirs and make your friends look lousy?"

"The memory," said Big Paul. "That's what gets me. The f---ing guy acts like he remembers every word ever said to him since 1927."

By this point, it was clear that the book under review was the

just-published autobiography of Joe Bonanno, *Man of Honor*. The Mafiosi – or at least that select group who can read – like to keep up with books about themselves. The illiterates wait for the movie. Either way, mobsters look to the media for a sense of their own history. The Tradition, the Code – they've been handed over to editors and screenwriters, who feed them back to a new generation of thugs with no real sense of the past, no real sense of the Old Country.

"But that's the remarkable thing about these c---suckers, Paul," said Gallo. "Maybe they can't read and write, but they remember. It's like they have another sense. It's unbelievable. You know this guy – what the hell's his name? Joe, Joe Soderik – something like that. Can't read. Can't write. But he can sing you an entire opera, word for word. All the parts. F---ing soprano s---. He sings it through his nose. Sounds like a real faggot. But what I'm saying is, his memory is unbelievable. There's a word for that – when a guy is a moron about almost everything and a genius at one thing. I can't think of it."

Joe Gallo finished his ramble, and there was a silence at the Castellano table. Agents Kurins

"I was set up. I was suckered. I was handed some wrong advice, and I took it. Tommy A. tells me Joe Dogs has a line into the prison guys. He tells me he already got a guy moved for Carmine Persico. Paul, it's on the record that the guy was moved. And why shouldn't believe Tommy A.? I'm his gumbah. He says, 'Use me.' He's doing me a solid. He don't know Iannuzzi's turned. He don't know Iannuzzi's f---ing all of us."

"And I gotta hear about it from Piney Armone?" said the Godfather. "That ain't right, Joe. You know that ain't right."

"Listen, Paul, I know, I know. You want me to mop the floor with my tongue. I'll do it. I know, and I'm sorry."

"Why didn't you come to me?" asked the Godfather, more hurt than angry. "Why didn't you ask?"

Oddly, Joe Gallo, the transgressor, now sounded like the angrier of the two men. "Because what if you said no? I've never disobeyed you, Paul. Not once. I've served well. I'm proud of that. But here, Paul, if I asked you and you said, 'No, it's too risky. Don't do it,' I would have said, 'F--- you, this is my son.'

"This keeps me awake nights," the consigliere continued. "Him up there with a bunch of niggers."

Tommy Agro and Joseph "Piney" Armone outside Larry's restaurant on first avenue in Manhattan

and O'Brien knew by now that such stillnesses were rare; maybe mobsters didn't speak well, but they were seldom at a loss for a curse, an opinion, a piece of news. When they fell silent, it was for a purpose.

"Hat," said the Godfather, "do me a favour. Go pick some daf-fodils."

There was the scrape of a chair, then long silence.

"Joe, you f---ed up bad on this prison thing."

"I know, Paul," said the consigliere, sounding not all surprised that the subject was being raised. "I'm sorry." The agents could picture the old man sitting there, his neat hands splayed out on the table, his forehead turning rabbit pink.

"Well, how the f--- did it happen?"

He ain't got no friends up there. He ain't protected. You know, you figure your kid goes to the can, okay, that's the breaks. But not like this. Not some state jail full of f---ing animals. It's a wrong thing."

"Joe, hey," said Castellano. "I'm a father. You think I don't understand that?"

But Gallo was not to be deflected. "And who the f--- is Piney to be running to you with this?"

"Don't blame him," said the Godfather, with the regal finality he could sometimes muster. "He did right. He's not looking to make trouble. Tommy A. came clean with him, because Tommy A. is in the deepest s--- of all. Besides, it woulda come out anyway. You know that."

(To be continued)

LAIKA LASĀMVIELA

ILVA
METLĀNE,
Oregonas latviešu
biedrības priekšsēde

(Turpināts no "Laiks" Nr.45)

Kad Valdemārs Kārklīņš jautā Zinaīdai Lazdai, ko viņa domā par šo laiku un saviem turpmākiem nodomiem, dzejniece atbild:

"Laiks ir bargs. Mūsu dzīve aiziet nezinā. Mēs esam paēduši, iztikuši, bet vai ar to pietiek, lai dzīvotu? Mūsu spēki izkūst svešā darbā, brīvos brīžus māt svina nogurums, žņaudz bezcerība: cik ilgi tā var iet? Nav taču nekā, uz ko cerēt: priekšā tikai tas pats maizes darbs, arvien lielāks nogurums, arvien mazāk spēka, un nekādu izredžu, ka reiz mainīsies uz labu... Pat, ja izturētu fizisko piepūli un pārvarētu materiālos grūtumus, tikpat lieli mūs māt garīgajā plāksnē. Mūs apdraud atšķirtība no savas zemes un tautas. Dzejniekam, rakstniekam tas nozīmē gausu nāvi. Mēs vairs nevaram savu zemi tēlot reālītātē, tikai idejā. Ideja un atmiņas nav īstenība; mākslai pārrautas saites ar īstenību, tā ir kā no zemes izcelts koks.

Stāvoklis ir bez ilūzijām, un optimisms te nekā nelīdz. Neredzu, ka latvieši darītu visu iespējamo savas tautas likteņa maiņai. Daudz laika pāiet, veco naudu pārcilājot un pārspriežot. Mūsu sabiedrībai nav kultūras politikas: ja tā neorganizēs savu kultūras darbu, tam jāapstājas."

1952. gada jūnijā Oregonas mazais latviešu pulciņš sarosījās atzīmēt Zinaīdas Lazdas 50. dzimšanas dienu. 18. jūnijā tika sarīkota Zinaīdas Lazdas liriskas pēcpusdienas. Pēcpusdienas sarīkošanas darbu veikšanai palīgā bija pieaicināti arī izcilākie sabiedriskie darbinieki. Liriskas pēcpusdienas izvērtās par vienu no vērtīgākajiem un kuplāk apmeklētajiem pasākumiem Oregonā. Pamatīgu referātu par viņu nolasīja filoloģe Elvira Staprāne, pēc tam dzejniece pati skandēja savas vēl nepublicētās dzejas. Rakstiski apsvēkumi, telegrammas ienākuši no Latvijas sūtniem un draugiem, un cienītājiem visā brīvajā pasaulē. Pie kopējā mielasta galda, kad svinīgais noskaņojums pa daļai jau pagājis, runas teica daudzi runātāji. Vainagu visām runām Zinaīda uzlika pati ar savu noslēgumā sakāmo, kur viņas humors un atjautība sprēgāt sprēgāja. Pateikdamās visiem par viņai parādīto uzmanību, viņa piemetināja, ka Biedrība esot darījusi daudz šī vakara sarīkošanā, bet aizmirsusi vienu visai svarīgu lietu – sagādāt viņai vīru. Tas esot valdes turpmākais uzdevums. Dzejniece visu vakaru jutās ļoti pacilāta un laimīga. Prāvais apmeklētāju skaits liecināja, ka par spīti rakstura atskārbainībai viņa Oregonā bija ieguvusi prāvu skaitu istu draugu un cienītāju. Vismaz kādu laiku dzejniece nejutās vairs aizmirsta, redzēja kādu labvēlības gaismu atspīdam, kas deva jaunu spēku – jauniem darbiem.

1955. gada augustā Zinaīda

Lazda atstāja darbu Oregonā un pārcēlās uz Kaliforniju, lolojot nodomu rudenī iestāties Berklija universitātē, ja vien gadu dēļ viņu nenoraidīs. Diemžēl nodoms nepiepildījās.

Atvadišanās vakarā Oregonā viņa pēdējo reizi skandē pati savas dzejas saviem Oregonas draugiem, par mazu atmiņu saņemdamā skaistu kristalla vāzi.

Saule dažkārt dainās parādās kā koks. Tas ir arī koks, ko saule lecot apspīd pirmo. Saules koka zarus plosa dažādi vēji. Bet tas nav iznīcināms, jo saules koks ir dzīvības simbols."

"Saules koks" iznāk 1956. gada pavasarī. Dzejoļi papildīti ar sāpju rūgtumu, bet arī ar spītu, lepnumu un cerībām. 1956. gada jūnijā autore uzrakstījusi savas

slimnīcā strādāju par paligmāsu... Kaut kas bija nokritis zemē, pieliecās, lai paceltu. Pēkšņi kļuva tumšs acu priekšā, tikko nepakritu. Izmēriju temperatūru arī pati sev – bija 102F. Darba biedrenes sūtīja mājā, es arī aizgāju. Domāju, ka esmu saaukstējies. Paliku mājās divas nedēļas, bet temperatūra aizvien vēl nekrita. Gāju pie ārsta, dabūju

ārstam ienākot, nespēju parunāt. Saņēmu viņa roku, lūdzu, lai brītiņu pastāv pie gultas. Biju dziļā izmisumā, skaļi raudāju. Dr. Pikijs bija līdzjūtīgs ārsts, ļoti cilvēcis. Viņš stāvēja klāt un mani mierināja, kamēr lēkme pārgāja. Tā tas notika vēl otrreiz; tad pamazām nomierinājos.

Dabūju pirmās zāles, ko parasti lieto pret šo slimību – sinepju un slāpekļa savienojumu. Mans organisms tās nepanesa: reakcija bija grūta, un zālēm nebija panākumu. Tad tās pārtrauca, un mani izlaida no slimnīcas. No tā laika darbā vairs neesmu gājusi. Sāku lietot otras zāles, TEM (triethylmethanolite). Tām bija labāki panākumi, bet strauji pasliktinājās asins sastāvs. Tā man iet līdz šai dienai... Esmu dzirdējusi, ka Hodžkinsa slimībai reizēm pēc gada iestāties remisija. Tā mana pēdējā cerība," Lazda nobeidza stāstu vienam no paziņām.

Ārstēšanas fonda darbība, kas sākumā bija paredzēta tikai šiem mēnešiem, tika pagarināta uz vēl tikpat ilgu laiku. Izmantojot mazu atslābumu slimības gaitā, Zinaīda atbrauca uz Oregonu un apmetās Dr. T. Staprāna ģimenē.

1957. gada 2. februārī viņa raksta Karolei Dālei: "Kā es saprotu no Tavām vēstulēm, Tu nemaz nezini, ka man ir ļoti nopietna slimība..." Lasot šo vēstuli, Karola Dāle atceras, ka Lazda jau Fišbachas nometnē bija izteikusi bažas, ka tik viņa nesašlimst ar vēzi. Toreiz dzejniecei uz vaiga bija neliela sacietējuma pūtīte. Sarunā Dāle centās dzejnieci mierināt un izklaidēt domas. Beidzot arī Zinaīda Lazda vairs par to nerunāja. Bija it kā piemirsusi. Tā tas palika. Tad 1952. gada 4. novembrī no Oregonas rakstītā vēstulē šīs bažas ieskanas par jaunu: "...Esmu ne visai labā jutoņā un ir arī it kā kādas nelabības slimības zīmes, pazīmes... Noskaidrošos pie ārsta. Jūtos nogurusi un gribētu īsi un ātri mirt. Bet nezinu..." Tā, ja var ticēt priekšnojautām, tad Zinaīdai Lazdai par savu saslimšanu ar vēzi tādās noteikti bijušas, piezīmē Karola Dāle. Vēl 1957. gada rudenī viņa saņēma no Zinaīdas Lazdas negaidītu un skaistu dāvanu: mikstus un, siltus, latviskā rakstā dzejnieces pašas aditus vilnas cimds.

Pēc tam Lazda dzīvo Berklijā un pārļaiž slimību gan grūtās, gan puslīdz vieglākās dienās. Viņu pavasarī apciemo ASV iebraukusāis Andrejs Eglītis. Tam dzejniece izteikusi vēlēšanos, lai viņas līķi sadedzina un urnu ar pelniem pārved Eiropā, iegremdē Baltijas jūrā. Arī Jānim Grīnam viņa raksta 1957. gada 22. martā: "Būs jau jāļaujās sadedzināties, jo šajā svešajā zemē es negribu gulties. Citādi gan gribētu zemē. Bet pelnu urnu var iemest Baltijas jūrā, ja ne mūsu pašu licī, tad tani pašā jūrā, kur čūska maļ miltus un varbūt arī Saules koks zaro."

(turpinājums sekos)

Zinaīda Lazda sēž trešā no labās

Draugu visa laba vēlējumu pavadīta, viņa no Oregonas aizbrauc. Piecus gadus viņa bija dzīvojusi un darbojusies šeit, ienesdama Oregonas latviešu dzīvē daudz skaistuma un garīga spraiguma gan ar savu pilgto dzejnieces personību, gan kā sabiedriska darbiniece, gan arī kā sirsnīgs un atsaucīgs cilvēks. Par izciliem nopelniem sabiedriskajā darbā Oregonas latviešu biedrība viņu ievēl par savu pirmo Goda biedri.

Tā pašā gada 4. oktobra vēstulē Zīgurdam Ritmanim viņa raksta: "Lai gan esmu Kalifornijā un tālu prom, tomēr iekšīgi jūtu, ka Oregonā ir mana "māja", jo tur ir daudz kas palicis: labi paziņas, darbs latviešiem, daudz labu domu..."

Dzejnieces dzīve bija sūra. Viņa bija ļoti taisnas dabas. Pārāk godīga pret sevi un citiem, lai ielaistos kompromisos. Būdama bez savas ģimenes, viņa savā vientulībā skaudrāk izjuta tautas postu: tauta ir viņas īsteniece, ar to, ko viņa dzīvo un cieš.

Rakstnieks Valdemārs Kārklīņš atceras, ka jautājis, kad parādīsies viņas jaunā grāmata un kā to sauks. Dzejniece esot paņēmusi no galda manuskriptu kaudzīti: "Esmu iecerējusi jaunu dzejoļu krājumu, virsraksts būs "Saules koks". Bet maz vēl gatava, tik daudz vēl trūkst. Laiks pāiet, un pārāk reti veicas ko uzrakstīt. Nezinu arī vēl apgāda, kas manu grāmatu izdos". Dzejniece arī min, ka "Saules koks ir sens mitoloģisks priekšstats. Jauni vīri veci kļuva, to kociņu meklējot..."

grāmatas zīmīgu raksturojumu. Vispirms viņa to salīdzina ar "Tālo dārzu", kas bijis vairāk lirisks, turpretim "Saules kokam" ir drāmatisks un episks raksturs. Par grāmatu viņa vēl saka: "Saules koks" ir brīvības ideju un cīņas saucienu grāmata. Tā ir ticības grāmata jaunai gaisai dienai, kas nesīs cilvēku un tautu tiesību atjaunošanu. Grāmatas beigu nodaļā ir mitoloģiska poēma par Saules koku, kur saule pa nakti guļ, jūru pārbraukusi." Poēmu par Saules koku dzejniece paguva pabeigt, bet plašāk iecerēto "Pazemi" ne.

Taču drīz dzejnieci piemeklē kaut kas ļaunāks par piekusumu. 1956. gada ziemā pienāk ziņa, ka viņa ir diezgan smagi saslimusi un atrodas slimnīcā. Slimība, kā vēlāk noskaidrojās, bija daudz nopietnāka, nekā to sākumā varēja iedomāties, un bija jāreķinās ar ilgāku slimošanu. Nebūdama spējīga vairs strādāt un pelnīt, dzejniece nevarēja sagādāt līdzekļus ne ārstēšanai, ne iztikai. Lai stāvokli kaut cik atvieglotu, Oregonas latvieši nodibināja Zinaīdas Lazdas ārstēšanas fondu. Fonda dalībnieki maksāja vienu dolaru mēnesī, kas garantēja dzejniecei simts dolaru pabalsta ik mēnesi. Šāda summa tika sūtīta dzejniecei, sākot ar 1957. gada 1. janvāri.

Savu slimības sākumu dzejniece atminas sekojoši: "1956. gada 6. novembrī, Oklandē slimnīcā strādājot, mēriju temperatūru kādam slimniekam. Iedomājos, ka pāiet tieši gads, kopš tai

zāles. Tās tomēr nelīdzēja; temperatūra turējās kā bijusi. Ārsts nezināja, kas man vainas, ieteica iestāties slimnīcā uz vispārīgu veselības pārbaudi. Slimnīcā izdarīja visas izmeklēšanas, kas tādās pārbaudēs parastas. Ārsts atkal atzinās, ka nesaprotot, no kā ceļoties temperatūra. Viņš gan atrada nelielu dziedzeru pietūkumu kakla labajā pusē, taču nevarēja uzminēt, no kā tas varētu būt. Dr. Pikijs teica, viņam pašam esot tādi uztūkuši dziedzeri, viņš zinot arī, no kā tie cēlušies; no sastrutojuša zoba, ko nolaidības dēļ neesot izrāvis. Man šis iemesls atkrita, jo lietoju mākslīgo zobu plati. Ieteica izdarīt dziedzeža biopsiju. Pagāja dažas dienas, gaidīju atbildi. Kad ārsts ienāca, jautāju viņam, kādas ziņas. Dr. Pikijs kā negribot atbildēja: "Nav labas."

Es jautāju: "Kas man ir?" "Konstatēta nenormāla šūniņu vairošanās limfas dziedzeros."

"Ko tas nozīmē?"

Dr. Pikijs ieklepodamies sacīja: "Jums ir tā saucamā Hodžkinsa slimība."

"Vai tas ir vēzis?"

"Dažas parādības, piemēram, nenormāla šūniņu vairošanās, Hodžkinsa slimībai vienādas ar vēzi."

Redzot, ka dzejniece ir mierīga, Dr. Pikijs noteica: "I see you have the right attitude (Jums ir pareizā attieksme)."

Zinaīda Lazda tālāk atceras: – "Kad viņš aizgāja, man pietrūka spēka. Tā bija grūta nakts; biju izmisumā, raudāju. Otrā rītā,

LAIMONIS SPROĢIS

18. novembra svinības un balle Dvīņu pilsētās

Šogad jau mēnesi pirms svētkiem latvieši saņēma aicinājumu no Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM), ievadīt Latvijas Simtgadi ar balli 18. novembra sarīkojumā. Goda viesi/runātāji: Andris Teikmanis, Latvijas vēstnieks ASV, un Ilze Garoza, bijusī Pasaules brīvo latviešu apvienības (PBLA) ģenerālsēkretāre. Aicināti arī

Pulcēšanās un sadraudzība sākas 17:00, bet labi tērptie viesi sāk ierasties jau stipri laikus. Ar smaidu viņus sagaida Rīcības komitejas laipnās dāmas. Svētku noskaņa jau no pirmā brīža: ēdamzālē galdi dekorēti ziediem, pāri Misisipi skaisti mirdz apgaismotās Mineapoles pilsētas panorāma, kas ne vienam viesim ir viņa dzimtā pilsēta.

panākumus un uzplaukumu valsts saimniecībā, pateicas par Amerikas latviešu atbalstu Latvijai, īpaši politiskā sfērā, un atgādina mums neaizmirst piedalīties Latvijas saeimas vēlēšanās 2018. gada 8. oktobrī.

Kopā ar kundzi viņš šorīt ciemojies mūsu latviešu skolā un ar lielu prieku vērojis skolu nodarbības.

Vēl viens video apsveikums no Minesotas pavalsts ASV senatores Eimijas Klobučāres (Amy Klobuchar), viņa šovasar Senāta uzdevumā viesojusies Latvijā. Esot brīnišķīgi uzņemta, redzējusi skaistos skatus pilsētās un laukos. Viņa novērtē latviešu tautas sīkstumu gad-simtu gaļumā un sirsnīgi sveic mūs mūsu Valsts svētkos.

deju mūzikas. Spēlē Čikāgas mūzikas grupa *Adam Zahl*. Vakara gaisotne ir radījusi klātesošos lielu pacilātību, svētku prieku un svinību cieņu. Gādīgā rīcības komiteja ir sarūpējusi nelielu tautasdziesmu grāmatīņu, no kā starpbrīžos, kad orķestris pauzē, izdziedam visas dziesmas. Jā, latvieši ir dziedātāja tauta! Šai vakarā mēs

No kreisās: LOAM vicepriekšsēdis Ansis Viksnis, 3 ALAs Atzinības rakstu saņēmēji: Dr. Visvaldis Nagobads, Irēne Rudzītis, Aija Vijums, Krsitine Ģiga Bauer (ALAs valdes locekle) un Ilze Garoza

Minesotas pavalsts gubernators un citi vietējie politiķi. Programmā piedalīsies Mineapoles/St. Paulas draudzes un Latviešu skolas kori.

Pirmais novembris jau klāt, bet ballei pieteikto kopskaits diezgan trūcīgs. Draudzes mācītājs pat no kanceles aicina uz lielāku tautiešu atsaucību. Jau nedēļu pēc 1. datuma, mācītājs ziņo, ka pieteikušies vairāk nekā 300 sarīkojuma dalībnieku. "Ko, tik daudz? Tad jau viss būs pilns ar galdiem un mēs nevarēsim iet polonēzi!" Pieteikšanās paziņojumi turpina pienākt. Pienāk arī svinīgā 18. novembra diena.

Kā paredzēts programmā, tikai pāris minūtes pēc sešiem LOAM vice-priekšsēdis Ansis Viksnis uzrunā klātesošos un ievada Latvijas Valsts Simtgadi. Tad klavieru un trompetes pavadījumā dziedam ASV himnu. Seko Latvijas Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa video uzruna un apsveikums Valsts svētkos visiem latviešiem ārpus Latvijas. Ar pilnu krūti dziedam Latvijas valsts himnu, skan labi.

Latvijas vēstnieks ASV Andris Teikmanis sveic mūs 99. valsts gadadienā, uzsverot domu, ka 99 ir labs skaitlis, bet nākamā gada 100 būs cienījamāks. Vēstnieks raksturo Latvijas valsts

Pēc vēstnieka mūs uzrunā bijusī PBLA ģenerālsēkretāre Ilze Garoza. Pēc tam sekoja Atzinības rakstu pasniegšana. ALA valdes locekle, Kristine Ģiga-Bauere paziņo, ka gads-kārtējā PBLA balva ir piešķirta arhitektam Gunāram Birkertam. Lokālie Atzinības raksti – trim čakiem Mineapoles latviešiem par nopelniem mūsu sabiedrības celšanā un popularizēšanā, tie ir Irēne Rudzīte, Aija Vījuma un Dr. Visvaldis Nagobads. Kājās piecēlušies, mēs godinām rakstu saņēmējus ar aplausiem un ar pilnu krūti spēcīgi dziedam „Nevis slinkojot un pūstot”.

No kreisās: Vanesa Putniņa un Kristīne Girbe

Tad draudzes koris un latviešu skolas skolēni diriģentes Gunas Kalmītes-Skujīņas vadībā iznāk zāles priekšplānā un dzied „Saule, Pērkonis, Daugava”. Vienkārši skaisti.

Galda lūgšanu saka Mineapoles/St. Paulas latviešu draudzes mācītājs Dāgs Demandts un, tā kā šovakar runājam divās valodās, pabeidz to ar vārdiem “Father, we ask, bless this evening, this meal and fellowship we will share... and let us not party too hard as we are all invited to church tomorrow at 10 am. Amen.” Ievadot Latvijas Simtgadi, paceļam šampanieša glāzi mūsu Tēvzemei. Seko garšīgas vakariņas un balle pie teicamas, ritmiskas un ausij patīkamas

pulcējamies 338 viesi, un tiešām – polonēzei nepietika vietas!

Grūti būs atrast pareizos vārdus, lai izteiktu pateicību svētku rīcības komitejai. Viņi visi pašizliedzīgi ziedojuši šim darbam neskaitāmas stundas, kopīgi plānojot, sarakstoties, sazvanoties, un tad atsevišķi veicot katrs sev uzticētos uzdevumus. Paldies Mārai Pelēcei, mācītājam Dāgam, Ingridai Erdmanei, Lailai Švalbei, Indrai Halversonei, Maijai Zaeska! Lieliski darba rūķi, kas mācīja un vadāja bērnus, apzvanīja vecākus, apzināja un uzrunāja ierūsējušos latviešus mosties un sākt gatavoties Latvijas Simtgadei. Paldies, paldies, paldies!

VALDA LĒVENŠTEINA

VALSTSSVĒTKI DENVERĀ

Šogad, ievadot Latvijas Simtgadi, valstssvētkus Kolorādo latviešu kultūras centrā Denveras pievārtē svinēja trīs dienas – ar izstādi, svinīgo aktu un dievkalpojumu. Pateicoties plaši izsūtītiem paziņojumiem, tautiešu atsaucība bija lielāka nekā iepriekšējos gados.

Jau piektdienas, 17. novembra pievakarē atklāja ceļojošo rakstīto cimdu izstādi “Latviešu cimdi”, ko Māra Linde no Sietlas bija atsūtījusi uz Denveru ar lūgumu izstādi sūtīt tālāk uz citām pilsētām. Skaistie cimdi bija pārstāvēti no visiem četriem Latvijas novadiem.

Sestdien, tieši 18. novembra vakarā, skaisti ar karogiem un ziediem izrotātajā dievnamā notika valstssvētku akts, svinot Latvijas 99 gadu neatkarības dienu. Pēc karogu ienešanas un ASV himnas nodziedāšanas, sirsnīgu lūgšanu, pateikdamās Dievam par sargāšanu un

No kreisās, Aleks Humeyumtewa, Mārtiņš Rubenis, māc. Helēne Godiņa, Kristīne Putene un Gunārs Jakobsons

visiem, kas kalpojuši, teica vietējās draudzes mācītāja Helēne Godiņa. Sekoja Latvijas prezidenta Raimonda Vējoņa apsvei-

kums tautiešiem, ko viņš teica pie Brīvības pieminekļa Rīgā, bet akta dalībnieki to varēja vērot uz ekrāna un runas beigās

dziedāt līdz valsts himnu “Dievs, svētī Latviju!”

Uzrunu teica un aktu vadīja Denveras ilggadējais sabiedriskais darbinieks Gunārs Jakobsons. Viņš paziņoja, ka šogad PBLA balvas ieguvējs ir pasaulslavenais latviešu arhitekts Gunārs Birkerts, kas nesen aizgājis mūžībā. Savukārt ALA Atzinības raksti šogad piešķirti diviem denveriešiem: vietējās draudzes priekšniekam Valdim Zēbaueram par ilggadēju darbu sabiedrības labā un Gundegai Dancei, Denveras Latviešu skolas pārzinei, par nesen Denverā notikušās skolotāju konferen-cēs sarīkošanu.

Tad akta vadītājs iepazīstināja ar svētku runas teicēju Kristīni Puteni no Austrumkrasta. Viņa runāja angļiski par tematu “It’s a Great Time to be Latvian!” Tas bija īpaši svarīgi, lai jaunākā paaudze varētu saprast un būt lepnī uz latviešu sasniegumiem

pasaulē. Runu padarīja vēl interesantāku daudzās ilustrācijas ar paskaidrojumiem uz ekrāna. Paldies, Kristīne!

Sarīkojumu kuplināja skolēnu deklamēts dzejolis un vietējais koris Mārtiņa Rubeņa vadībā. Pēc karogu iznešanas visi bija aicināti noskatīties vietējās tautasdeju grupas *Virpulītis* priekšnesumu centra lejas telpās. Grupas vadītājs Aleks *Humeyumtewa* bija sagatavojis četras no pagājušā vasarā Dziesmu svētkos Baltimorā uzvestajām dejām, un skatītāji tās uzņēma ar lielu sajūsmu, lūdzot pat deju atkārtojumu. Sekoja atspirdzinājumi un svētku maltīte groziņu veidā, ko ar palīdzību gaurīgi bija sakārtojusi centra priekšniece Raita Jergensena.

Svētdien, 19. novembrī, visi bija aicināti uz svētku dievkalpojumu, ko vadīja draudzes mācītāja Helēne Godiņa. Latvijas Simtgade bija cienīgi ievadīta.

Svētki Filadelfijā

REGĪNA RŪSIŅA

Amerikas latviešu sabiedrība 18. novembrī sanāca savā Filadelfijas Brīvo latvju namā, kurš šogad svinēja savu 125 gadu pastāvēšanu. Nama zāle izgreznota ar Latvijas simboliku, svecēm, ziediem, kā jau svētku reizē pienākas. Ar svētku noskaņu sejās,

Amanda Vest un Andrew Martens

ar sarkanbaltsarkanām lentītēm pie krūtim, tautastērpos, gan lieli, gan mazi latvieši piepilda lielo zāli. Latvijas godināšana var sākties. Svētku programmas vadītāja

Emīlija Liziņa norunā Ojāra Vācieša dzejoli «Tu esi Latvija».

Zālē tiek ienesti karogi, nodziedāta Latvijas valsts himna. Svētku svinīgo daļu atklāj Filadelfijas Latviešu organizāciju padomes priekšsēdis Valdis Bašēns. Savā runā viņš atzīmē, ka latvieši, kā patrioti, vēl dzīvodami no metnēs ārpus Amerikas, 18. novembrī allaž ir uzskatījuši par svarīgākajiem svētkiem, tos svinējuši arī tālumā no dzimtenes. Latvieši ir maza, bet stipra tauta.

Svētku uzrunu turpina Latvijas Republikas goda konsuls Pensilvānijā J. Medveckis. Viņš apsveic Latviju svētkos, sacīdams, ka ir lepns par latviešu tautu un tās patriotismu te, Amerikā. Pateicās latviešu sabiedrībai par to, ka tik ilgu gadu garumā tā ir spējusi saglabāt savu namu Filadelfijā.

Seko svētbrīdis, ko vada mācītājs Dr.Uldis Ukstiņš. Visi klātesošie lūdz Dieva svētību Latvijai un tās tautai. Mūsu nākotne ir bērni. Prieks atzīmēt, ka šogad latviešu skolasbērnu skaits ir palielinājies trīs reizes. Svētku noskaņu kuplina Filadelfijas latviešu skolas tautasdeju grupa. Vadītājas Tija Budkevica un Laila Ganserta. Sparīgie dejotāji demonstrē savu dejotprasmi un iepriecina klātesošos. Dejotāji tiek novērtēti

ar skaļiem aplausiem.

Turpinājumā svētku runu saka Jānis Mažeiks, Latvijas pastāvīgais pārstāvis ANO Ņujorkā. Vēstnieks apsveic Latviju ar ļoti nozīmīgo 99. gadskārtu. Par mūsu valsts pastāvēšanu līdz šai dienai mums jābūt pateicīgiem

Filadelfijas latviešu skolas deju grupa

saviem senčiem, jāatceras par viņu ieguldījumu, lai varam pastāvēt kā neatkarīga valsts. Runātājs izsaka prieku par Filadelfijas Brīvo latvju namu, kurš ir vecāks par Latviju. Vēstnieks runā par pašreizējo Latvijas valdību, par demogrāfisko stāvokli

valstī, par valodu skolās, par tautsaimniecību, ekonomiku, drošību, robežām un bēgļiem. Par NATO drošību un par ASV lielo atbalstu Baltijas valstīm. Par to, ka šodien Latvija ir daudz drošāka nekā pirms 27 gadiem. Izsmeltoši ar uzskatāmiem līdzek-

brīvai Latvijai!

Turpinājumā tiek nolasīts rakstisks apsveikums 18. novembra svētkos no pulkveža Dzintara Rogas. Tiek pieteikts starpbrīdis, kuŗa laikā visi klātesošie tiek laipni aicināti uz glāzi vīna un uzkodām.

Svinīgā vakara gaitu turpina koncerts, kuŗā skan Amandas Vest (soprāns) skaistā balss un Andrew Martena (bass) vīrišķīgais balss tembrs. Mākslinieku sniegumu pie klavierēm pavada diriģente, soliste, koncertmeistare Gunta Plostniece.

Tas bija kā balzāms dvēselei! Ar stāvaplasiem un ziedu pasniegšanu tiek novērtēti mākslinieku brīnišķīgais mūzikālais sniegums. Kādi gan svētki bez mielasta un kuŗam latvietim nepatik garšīgi paēst? Svētku reizē galdos tiek pasniegtas gardas vakariņas, kuŗas sarūpējušas Dzintara galda prasmīgās saimnieces.

Svinības turpinās ar savstarpējām klātesošo sarunām, debatēm, smiekliem un bērnu čalām. Mājup visi dodas gandarīti par svētku norisi, satikšanos, kopā būšanu, cerību un ticību, ka mūsu Latvija būs drošībā un pārticībā.

Būsim lepni, mēs latvieši, sagaidot Latvijas valsts Simtgadi!

LĪGA NUTERE

Šogad Ročesterā Valsts svētku svinības organizēja vietējā Daugavas Vanagu apvienība. Šis bija īpašs gads mūsu sabiedrībā, jo papildus Valsts svētkiem svinējām arī apvienības 65. gadskārtu, Ročesteras kuŗa Līga 65 gadu jubileju un 55 gadus, kopš dibināta Daugavas Vanagu apvienības deju kopa Vanadzīņš. Kon-

certa sākumā apvienības priekšniece Līga Nutere teica īsu uzrunu par apvienības darbību 65 gadu garumā. Bija arī saņemti rakstiski apsveikumi no Daugavas Vanagu ASV priekšnieka Andŗa Kursieša un vanadzīņu priekšnieces Guntas Reynolds. Šogad tika pasniegti trīs apbalvojumi par nopelniem Daugavas

Vanagu organizācijas darbā – Līga Nutere un Ņina Vidas saņēma DV ASV Goda rakstu un Skaidrīte Johnson saņēma DV Centrālās valdes goda rakstu. Turpinājumā kuŗa Līga ilggadējā vadītāja Velta Zadiņa pastāstīja par kuŗa darbību, pieminot iepriekšējos kuŗa diriģentus, Dziesmu svētkus, kur koris uz-

stājies, un daudzos kuŗa dalībniekus, kas kuplinājuši Ročesteras svētkus ar savu dziedājumu 65 gadu garumā.

Koncertā dziedāja jau visiem labi pazīstamie vietējie dziedātāji

beigās, 80. gadu sākumā, kad to uz īsu laiku pārņēma Oļģerts Sniedze. Lai gan grupa darbojusies ar pārtraukumiem, tagad tā atkal ir aktīva, piedalījās Baltimoras dziesmu un deju svētkos

„Iedrīkstēties ir skaisti” Zenta Mauriņa Divējas svinības un pirmā Adventa ieskaņas DV Vācijā īpašumā, latviešu mītnē Bērzainē

LIGITA KOVTUNA

„Iedrīkstēties ir skaisti” – šos Zentas Mauriņas spārnatos vārdus todien, 26. novembrī, rakstnieces 120 gadu atceres sarīkojumā un savas 90. dzimšanas dienas svinībās teica Imants Balodis, vīrs, kuŗa mūžs gājis soli soli ar Daugavas

Vanagu organizāciju kopš pašas tās rašanās, soli soli ar Ministres Latviešu ģimnaziju un vienmēr kopā ar Latviju. Īpašs stāsts ir Imanta Baloŗa gaitas kopā ar mūsu izcilo tautieti Zentu Mauriņu, par ko gavilnieks dalījās atmiņās: „Brīni-

ķīgā kārtā viņu sastapu jau 11 gadu vecumā Rīgā, Pārdaugavā, kurp Zenta Mauriņa bija pārcēlusies no Rūpniecības ielas centrā un mēdza kopā ar Konstantinu Raudivi doties pastaigās pa Kuldīgas ielu.
(Turpinājums 12.lpp.)

– visi Daugavas Vanagu biedri – Aleks Zadiņš, Velta Zadiņa, Līga Nutere, Emīlija Thevanesan un Marissa Jakubonis. Kā koncertmeistars pie klavierēm bija Ron D'Amico. Koncerts bija organizēts pa 3 temām – latviešu tautasdziesmas, populāras ziņģes un patriotiskās dziesmas. Šoreiz koncertā bija arī pāris pārsteigumi – latviešu skolas bērni pievienojās lielajiem uz vienu dziesmu – “Dod, Dieviņi, kalnā kāpti”, kur kokles pavadījumu spēlēja mūsu diakone Linda Sniedze-Taggart, un tad visi, kas kādreiz ir kori dziedājuši, tika aicināti uz skatuves pievienoties kopīgi nodziedot “Tev mūžam dzīvot, Latvija!”.

Koncerta otrā daļā uzstājās deju grupas. Vispirms jau deju grupas vadītāja Skaidrīte Johnson deva īsu uzrunu par deju grupas 55 gadiem. Skaidrīte ir vadījusi deju grupu kopš tās dibināšanas, izņemot dažus gadus 70. gadu

šogad un gatavosies arī Toronto dziesmu un deju svētkiem 2019. gadā. Šoreiz koncertā uzstājās gan lielle Vanadzīņa dejotāji, gan arī mazie skolas bērni, bet koncerta beigās visi, kas kādreiz ir dejujuši latviešu tautasdejas, tika aicināti pievienoties kopīgā dejā “Tūdaliņ, tagadiņ”.

Pēc koncerta visi pakavējās pie bagātīgi klātiem galdiem. Bija iespēja atminēties senos laikus, apskatot fotografiju kolekciju, ko bija sagatavojušas visas trīs vadītājas – Skaidrīte Johnson bija sagatavojusi deju kopas Vanadzīņš bildes, Velta Zadiņa parūpējās par kuŗa vēsturi un Līga Nutere ar meitas Lindas Nuteres palīdzību bija izveidojusi Daugavas Vanagu apvienības plakātu, kur liela daļa senāko fotografiju bija no bijušās priekšnieces Ainas Serdānes krājumiem.

Šie svētki ir aizvadīti, varam sākt gaidīt nākamos – Latvijas Simtgades svinības.

Zenta Mauriņa

Imants Balodis

Dzied Ilze Paegle

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Latvija
100Izdiedam Latvijas
100 gadu vēsturi

Latvijas Republikas vēstniecība Lielbritānijā un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē izplatījusi paziņojumu par jaunu tīmekļa portālu. Šis portāls izveidots par godu Latvijas Simtgadei: <https://www.izdiedam100.lv>.

Šis portāls dod iespēju lejupielādēt notis, noklausīties dziesmu oriģinālvērsijas un vērtīgākās latviešu klasiskās mūzikas pārles (ar maziem pastāstījumiem par katru skaņdarbu), kā arī lietot profesionāli ieskaņotus karaokes pavadījumus. Savā ziņā šis portāls būs Latvijas 100 gadu vēstures izdziedāšana. Katru mēnesi šī mājaslapa tiks papildināta ar 20 jaunām dziesmām (akcentējot kādu no teiktu vēstures desmitgadi). Vēstniecība aicina informāciju par šo lielisko iniciatīvu izplatīt tālāk mūsu tautiešiem un novēl labu skanēšanu.

Izcilības balvas kultūrā

4. decembrī īpašā apbalvošanas ceremonijā Latvijas Kultūras akadēmijas Teātra mājā "Zirgu pasts" tika noskaidroti 2017. gada Izcilības balvas kultūrā laureāti – režisors Alvis Hermanis, dizaina birojs H2E (dizaineri Holgers un Ingūna Eleri), kā arī vijolnieks Gidons Krēmers un kamerorķestris *Kremerata Baltica*. Katrs laureāts saņēma mākslinieka Kristapa Andersona veidotu balvu, kā arī naudas prēmiju 7000 eiro apmērā.

2017. gada Izcilības balvas kultūrā laureāti // Foto: Kultūras ministrija

Izcilības balva kultūrā iedibināta 2014. gadā pēc ministres Daces Melbārdes aicinājuma, Latvijas Radošo savienību padomes iniciatīvas un ar Nacionālās kultūras padomes atbalstu, lai godinātu Latvijas kultūras īpašus sasniegumus ar starptautisku rezonansi un nozīmīgu ietekmi uz kultūras procesu attīstību Latvijā.

Valsts apbalvojumi

Ordeņu kapituls piešķīris Atzinības krusta III šķiru un iecēlis par Atzinības krusta komandieri rabīnu, Rīgas un Latvijas ebrēju reliģiskās draudzes un biedrības *Šamir* vadītāju, Rīgas geto un Latvijas Holokausta muzeja izveidotāju Dr. **Menahemu Barkahanu**. Valsts prezidents Raimonds Vējonis 28. novembrī, Rīgas pili pasniedza augstāko valsts apbalvojumu – Atzinībaskrustu – Rabīnam Dr. Menahemam Barkahanam (*attēlā*).

Valsts augstākais apbalvojums Dr. Barkahanam piešķirts par nozīmīgo ieguldījumu Latvijas vēsturiskā un kultūras mantojuma saglabāšanā un nodošanā nākamajām paaudzēm.

NATO kaujas grupas
Latvijā komandierim piešķirts
Viestura ordenis

Ordeņu kapituls nolēmis par sevišķiem nopelniem Latvijas valsts labā NATO paplašinātās klātbūtnes kaujas grupas Latvijā komandierim, pulkvežleitnantam **Veidam Ratlendam** piešķirt Viestura ordeņa IV šķiru.

Veids Ratlends

NATO paplašinātās klātbūtnes Latvijā kaujas grupu vada Kanada, un to veido vairāk nekā 1000 karavīru no Albānijas, Itālijas, Kanādas, Polijas, Slovēnijas un Spānijas.

Sveic Vairu Viķi-Freibergu
80. dzimšanas dienā

Ārlietu ministrijas darbinieki sūta sirsnīgus sveicienus Vairai Viķei-Freibergai 80. dzimšanas dienā. "Mēs ar gandarījumu un lepnumu atceramies kopā nostrādāto V. Viķes-Freibergas prezidentūras laiku (1999-2007), kad tika pieņemti daudzi Latvijas drošībai un labklājībai svarīgi lēmumi gan mūsu valstī, gan starptautiski.

Vaira Viķe-Freiberga savus sarunu partnerus allaž ir spējusi uzrunāt tādā veidā, kas liek domāt un kopīgi meklēt risinājumus. Viņas tiešums, domas skaidrība, nepiekāpība, atjautība, elegances un Latvijas interešu aizstāvība neskaitāmos gadījumos ietekmēja citu valstu vadītājus un mainīja notikumu virzienu. Daudzi kolēģas Latvijas Ārlietu ministrijā un vēstniecībās piedzīvojuši spilgtus un neaizmirstamus mirkļus starptautiskos forumos, divpusējo tikšanās laikā, dažāda veida sanāsmēs, kur Vairas Viķes-Freibergas personība, runas meistarība, šarms

Svin Simtgadi kopš
Latviešu Pagaidu Nacionālās
padomes izveides

Pirms 100 gadiem, 1917. gada nogalē, Valkā tika izveidota Latviešu Pagaidu Nacionālā padome, kuŗas paveiktais, apvienojot Kurzemi, Vidzemi un Latgali, popularizējot neatkarības ideju Latvijā un starptautiski, lika pamatus

un neizslikstoša apņēmība atstāja būtisku iespaidu uz sarunu gaitu un Latvijai svarīgām norisēm. Viņas klātbūtne vienmēr tika pamanita un kalpoja mūsu valsts interesēm. 1999. gadā, kad Vaira Viķe-Freiberga kļuva par Latvijas Valsts prezidentu, vēl nebija skaidrs, vai vispār un kad Latvija kļūs par Eiropas Savienības un NATO dalībvalsti. Mums ir paveicies kopā ar Valsts prezidentu strādāt pie šo lēmumu sagatavošanas un piedzīvot mūsu valsts attīstībai un drošībai izšķirīgus mirkļus. Latvija kļuva par ES un NATO dalībvalsti 2004. gadā. Jau divus vēlāk, 2006. gadā, Rīgā notika NATO galotņu apspriede (samits). 2005. gadā ANO ģenerālsekretārs Kofi Annans, uzsākot ANO reformu procesu, lūdza Vairai Viķei-Freibergai kļūt par viņa īpašo sūtni ANO reformu jautājumos. Vaira Viķes-Freiberga 2006. gada jūnijā izpelnījās īpašu godu, uzstājoties ar runu ASV Kongresa abām palātām. Viņa bieži uzdrīkstējās pieņemt drosmīgus lēmumus. Viens no tādiem ir saistīts ar kandidēšanu uz ANO ģenerālsekretāra vietu 2006. gadā – Austrumeiropas grupa pirmo reizi ANO vēsturē izvirzīja savu kandidātu uz šo amatu, un Vaira Viķe-Freiberga ir pirmā sievietē, kas jebkad kandidējusi uz ANO ģenerālsekretāra vietu.

Mēdz teikt, ka V. Viķe-Freiberga ir "uzlikusi Latviju uz pasaules kartes". Viņas prezidentūras laikā notika daudzu pasaules valstu vadītāju un politiķu vizītes Latvijā, un mūsu Valsts prezidente dodas divpusējās un reģionālās vizītēs, piedalās starptautiskos forumos, top runas un raksti, sniegtas neskaitāmas intervijas. Vaira Viķe-Freiberga nerimstoši skaidro Latvijas vēstures sarežģītus jautājumus, runā par Latvijas tautsaimniecības attīstību un mudina investēt Latvijas ekonomikā. Viņa iedvesmo un kļūst par paraugu sievietēm un jauniešiem daudzās pasaules valstīs. Prezidentes Vairas Viķes-Freibergas nopelnu saraksts ir iespaidīgs. Vienlaikus viņa turpina aktīvi strādāt starptautiski un Latvijā arī pēc prezidentūras laika. Būdama vairāku starptautisku institūciju un organizāciju vadībā, piedaloties augsta līmeņa darba grupās, Vaira Viķe-Freiberga turpina strādāt ar Latvijai un starptautiski nozīmīgiem jautājumiem. Viņas enerģija un ieguldījums ir apskaužams. Lepojoties un domājot par Vairas Viķes-Freibergas devumu Latvijas ārpolitikas un valsts attīstībā, augsti novērtējam viņas dzīvesbiedra Imanta Freiberga atbalstu. Novēlam Vairai Viķei-Freibergai veselību, dzīvesprieku, tuvinieku mīlestību, kā arī gribu strādāt savas tautas un labākas pasaules vārdā," teikts Ārlietu ministrijas apsveikumā V. Viķei-Freibergai

VĒSTNICĪBU ZIŅAS

DĀNIJA. 2. decembrī vēstniecība Dānijā bija aicinājusi Kopenhāģenas Latviešu skoliņas bērnus ar vecākiem uz latviešu animācijas filmu rītu. Mazajiem skatītājiem tika rādīta latviešu animācijas filmu programma, sākot no pirmajām uzņemtajām līdz pat mūsdienai animācijas filmiņām. Atsevišķa animācijas filmu programma bija sagatavota arī skoliņas bērnu vecākiem, kamēr mazie audzēkņi spēlējās ap eglīti un cienājās ar skoliņas sarūpētajiem Ziemsvētku kārumiem. Vēstniecības sarīkojums deva iespēju Dānijā augošajiem bērniem, kā arī viņu vecākiem iepazīties ar latviešu animācijas filmu veidošanas tradīciju un estētiku.

GRIEKIJA. 28. novembrī Latvijas vēstniecības Griekijā pārstāvji viesojās Atēnu *Agios Dimitrios* rajona 3. pamatskolā, lai iepazīstinātu skolēnus ar Latviju. Vizīte notika atsaucoties uz 4. klases skolēnu vēstuli, kuŗā viņi lūdza iepazīstināt ar Latviju. Vēstulē bērni rakstīja, ka īpašā mācību priekšmetā viņi apgūst zinības par pasaules valstīm un vēlas uzzināt arī par Latvijas dabu, kultūru un tradīcijām. Uzskatot, ka Latvijas valsts popularizēšana ārzemēs ir viena no veiksmīgajām publiskās diplomātijas izpausmēm, vēstniecība nolēma izmantot šo iespēju un atsaukties skolēnu aicinājumam. Tikšanās notika radošas sarunas formātā. Sarunā piedalījās skolotāja *Hrisa Trapali* un klases audzinātājs *Panajotis Cagaris*. Ar aprakstošiem jautājumiem skolēni tika rosināti pašu spēkiem rast atbildes uz jautājumiem par Latviju. Sarunas gaitā viņi uzzināja daudz noderīgu faktu par Latviju, tās ģeografiju un dabu, piederību Eiropas Savienībai, Latvijas cilvēkiem, par Latvijas Simtgadi, karogu, Latvijas latu, par Dziesmu svētkiem.

SPĀNIJA. 22. novembrī Latvijas vēstniecībā Madridē notika latviešu dzejnieka, tulkotāja Leona Brieža dzejas grāmatas "Vēlainais vēstnesis" (*El Mensajero tardío*) prezentācija. Sarīkojumu ar savu klātbūtni pagodināja pats grāmatas autors, tulkotāja Rakela Garsija Baroba un izdevniecības *Trifaldi* galvenais redaktors Māksimo Igera. Šis ir pirmais dzejas izdevums, kas tulkots no latviešu uz spāņu valodu un izdots Spānijā. Dzejnieks Leons Briedis ir viens no Latvijas slavenākajiem hispānistiem un spāņu valodas pazinējiem, kuŗš tulkojis tādu slavenu spāņu literātu darbus kā Huana Ramona Himenesa "Platēro un es" (*Juan Ramón Jiménez "Platero y yo"*), atdzejojis slavenākos spāņu dzejniekus izdevniecības *Neputns* izdotajā krājumā "Spāņu dzejas antoloģija 20. gs."

valsts dibināšanai 1918. gada 18. novembrī. Par godu šim notikumam 2. decembrī Valkā ar starptautisku zinātnisko konferenci, Valkas muzeja patstāvīgās ekspozīcijas "Valka – Latvijas neatkarības idejas šūpulis" atklāšanu, monumenta "Veltījums Latviešu Pagaidu Nacionālajai padomei" atklāšanu, kuŗa "Latvija" koncertu, gaismas objektu un bērnu radošo darbu animēto stāstu par Latviju un filmu parādi beidzās Latviešu Pagaidu Nacionālās padomes (LPNP) simtgades programma.

Zinātniskā konferencē piedalījās Latvijas Universitātes vēstures mācībspēki un pētnieki – Dr.hist. Ēriks Jēkabsons, Dr.hist. Inesis Feldmanis, Dr.hist. Kaspars Zellis, Dr.hist. Aivars Stranga, Latvijas Kaŗa muzeja Otrā pasaules kaŗa vēstures nodaļas vadītājs mg.hist. Jānis Tomaševskis, Ernsta Morica Arnta Greisvaldes universitātes Austrumeiropas vēstures katedras docents Tilmans Plats (Vācija), Oulu universitātes Vēstures pētniecības centra profesors Kari Aleniuss (Somija), Tartu universitātes asoc. profesors Olafs Mertelsmans (Igaunija), Kauņas Vi-tauta Dižā universitātes Letonikas centra vadītājs Alvīds Butkus (Lietuva). Referātos tika skatīti jautājumi par Latvijas un Baltijas reģiona valstu ideju ģenēzi un vizījām par valstu dibināšanu 20. gadsimta sākumā. Konferencē laikā Valkas pilsētas kultūras namā tika prezentēta Latviešu Pagaidu Nacionālās padomes pirmajai sesijai veltītā Latvijas Bankas sudraba kolekcijas monēta. Atceroties zīmētu vēsturiskā notikuma 100 gadu jubileju, Latvijas Banka, atsaucoties Valkas novada domes ierosinājumam, decembra sākumā izlaiž Latviešu Pagaidu Nacio-

nālās padomes pirmajai sesijai veltītu sudraba kolekcijas monētu, kuŗas dizainu izstrādājis mākslinieks Ivars Drulle.

No Valsts prezidenta runas Valkā

"Stipras valsts pamats ir stipri cilvēki. Šodien šeit, Valkā, mēs godinām Latviešu Pagaidu Nacionālo padomi – drosmīgus un stiprus mūsu zemes cilvēkus, kuŗi nebaidījās no rīkojās, lai mums visiem būtu iespējama labāka nākotne. Toreiz, pirms simt gadiem, Valka bija Latvijas nacionālās idejas un valstisko centienu galvaspilsēta. Iedomāsimies! Pirmā pasaules kaŗa draudu ēnā Valkā pulcējās latviešu sabiedrisko organizāciju, politisko partiju un zemju padomju pārstāvji, lai kopīgi uzņemtos atbildību par Latviju.

Latviešu Pagaidu Nacionālās

padomes deklarācijās izskanēja latviešu prasība pēc savas, apvienotas Latvijas, kuŗas nākotni lemtu pati tauta, nevis svešas liellvaras. Ar Latviešu Pagaidu Nacionālās padomes lēmumiem latvieši paši uzņēmās veidot savu likteni, negaidot citu labvēlību vai žēlastību. Deklarāciju autori ticēja Latvijai un sapņoja par savas tautas brīvību un labklājību. Viņi izlēmi-gi un mērķtiecīgi strādāja, lai šie sapņi kļūtu par realitāti.

(Turpināts 10. lpp.)

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

Tieši šeit, Valkā, mēs labāk nekā jebkur citur varam apzināties, ka pašiem savu valsti mums neviens neuzdāvināja. Mēs paši to izveidojām. Mēs paši sev pieprasījām neatkarīgu, apvienotu un demokrātisku Latviju. Mēs paši veicām ceļu no Latgales latviešu kongresa Rēzeknē un Latviešu Pagaidu Nacionālās padomes dibināšanas Valkā līdz Latvijas valsts pasludināšanai 18. novembrī un uzvarai Brīvības cīņās,” sacīja Raimonds Vējonis.

Sveic Jaunsardzi 25. jubilejā

30. novembrī Latvijas Valsts prezidents Raimonds Vējonis, aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis un Nacionālo bruņoto spēku komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš piedalījās Jaunsardzes dibināšanas 25. gadadienai veltītajā sarīkojumā kinoteātrī *Splendid Palace*. Sarīkojumā ar aizsardzības ministra augstākajiem apbalvojumiem tika sveikti labākie jaunsargi, viņu instruktori un Jaunsardzes un informācijas centra darbinieki. Notika svinīgā Jaunsardzes karoga maiņas ceremonija, kurā bijušais Jaunsardzes un informācijas centra direktors Druvis Kleins pasniedza Jaunsardzes karogu jaunajam Jaunsardzes un informācijas centra direktoram pulkvežleitnantam Aivim Mīrbacham. Savukārt Jelgavas jaunsargu vienība klātesošajiem demonstrēja defilē priekšnesumu.

Savā uzrunā LBS komandieris ģenerālleitnants Leonīds Kalniņš sacīja, ka “Jaunsardze apvieno izturīgākos, saliedētākos un garā stiprākos jauniešus, kurus es kā Nacionālo bruņoto spēku komandieris pēc gadiem vēlos redzēt mūsu armijas karavīru rindās. Motivēti skolēni un viņu instruktori ar savu pašizliedzīgo darbu un entuziasmu ir veicinājuši Jaunsardzes straujo attīstību, tādēļ Jaunsardzei 25. gadadienā novēlu saliedētus un drosmīgus jauniešus, pašizliedzīgus instruktorus un ticību saviem spēkiem!” Par sarīkojuma muzikālo noformējumu rūpējās Nacionālo bruņoto spēku sitaminstrumentu ansamblis *Jautrais sekstets* virsrēžants Dzintars Knābes vadībā un tubu kvartets kaprāļa Kārļa Krapauska vadībā. Klātesošie varēja apskatīt fotoizstādi “Jaunsardzei – 25”. Fo-

toizstāde veidota no Jaunsardzes un informācijas centra fotoarhīva materiāliem, un tās autori ir Laila Bajāre, Gatis Dieziņš, virsrēžants Gatis Indrēvics, Anda Kukemilka un Normunds Mežiņš.

Ārlietu ministrija gandarīta par Latvijas izcelsmes zinātnieku atsaucību sadarbībai

Ārlietu ministrija (ĀM) ir saņēmusi Latvijas Universitātes Diasporas un migrācijas pētījumu centra (DMPC) pētījuma “Diasporas zinātnieku piesaiste un sadarbības veicināšana” rezultātus. Pētījums, kas veikts ar Ārlietu ministrijas atbalstu, identificē problēmas un to iespējamās risinājumus, lai veicinātu Latvijas zinātnieku un Latvijas izcelsmes zinātnieku ārzemēs sadarbību un piesaisti. Kopumā tika aptaujāti 390 zinātnieki, no kuriem 16 – ar padziļinātu interviju palīdzību.

ĀM vēstnieks diasporas jautājumos Atis Sjanits uzsver, ka šādai informācijai būs plašs pielietojums nākotnē, veidojot ciešāku abpusēju sadarbību, jo dažādās pasaules malās strādā daudzi simti Latvijas zinātnieku. Lielākā daļa no viņiem vēlas dot ieguldījumu Latvijas attīstībā, lai arī profesionālā karjēra tiek veidota ārvalstīs. Pētījums DMPC direktores Intas Mieriņas vadībā norisinājās no jūlija līdz novembrim, veicot arī plašu Latvijas izcelsmes zinātnieku aptauju ārvalstīs.

Latvijas izcelsmes zinātnieki strādā visdažādākajās un ļoti prestižās ārvalstu zinātniskajās institūcijās ASV, Francijā, Zviedrijā, Vācijā un citās valstīs. Zinātnieku skaits mūsu valstī turpina samazināties, un tas noris arī uz emigrācijas rēķina. LU līdzšinējie pētījumi ir skaidri parādījuši diasporas pārstāvju zināšanu potenciālu, īpaši attiecībā uz inovāciju radīšanu, zināšanu ietilpīgiem produktiem un Latvijas industriālās telpas paplašināšanu.

I. Mieriņa atzīst, ka sadarbības iespējas ar zinātnes diasporu līdz šim Latvijā nav pietiekami apzinātas un izmantotas: “Interese par sadarbību diasporas zinātniekiem ir, taču daudziem trūkst informācijas par Latvijas zinātniekiem un to veikumu, atvērtības no Latvijas institūciju puses, kā arī finansiālo iespēju un reālu instrumentu tam, lai šāda sadarbība augtu un attīstītos. Zinātnes diasporas satikšanās un iesaistes aktivitātes efektīvi tiek īstenotas daudzās citās valstīs, piemēram, Lietuvā, Polijā, Austrijā un Vācijā.”

Eiropas vadību uztic Portugales pārstāvim

Finanču ministre Dana Reizniece-Ozola (ZS) bija pieteikusi savu kandidātūru uz Eiropas Savienības (ES) finanču ministru padomes jeb tā dēvētās Eiropas prezidenta amatu. Viņa stāstīja, ka nolēmusi pretendēt uz Eiropas vadītāja amatu, jo sarunās ar citu valstu kolēģiem dzirdējusi daudz labu vārdu par Latviju kā paraugu fiskālās disciplīnas ieviešanā. Tāpat finanču ministre ir pārliecināta, ka ar kandidātūru uz šo ietekmīgo amatu ES politiskajā kartē tiktu stiprināta

Baltijas valstu pārstāvniecība. Par favorītu uz Eiropas priekšsēža amatu publiski tika uzskatīts Portugales finanču ministrs, kurā partija pieder pie sociāldemokrātiem. Pie šīs politiskās grupas ir piederējis arī līdzšinējais Eiropas vadītājs – Nīderlandes finanču ministrs Jerūns Deiselblūms.

Eiropas locekļi ar balsu vairākumu ievēl Eiropas prezidentu uz 2,5 gadiem, turklāt šo amatu var ieņemt esošs ES dalībvalsts finanču ministrs. Eiropas prezidents apvieno šos pienākumus ar savas valsts finanču ministra amata pienākumiem. Pašreizējais Eiropas prezidents Jerūns Deiselblūms amatā stājās 2013. gada janvārī, nomainot iepriekšējo Eiropas prezidentu Žanu Klodu Junkeru. Eiropas ir neoficiāla struktūra, kurā ministri no eirozonas dalībvalstīm apspriež jautājumus saistībā ar viņu pārstāvēto valstu kopīgajiem pienākumiem attiecībā uz eiro.

Eiropas priekšsēža vēlēšanas notika 4. decembrī. Bez Danas Reizniece-Ozolas uz šo ietekmīgo amatu pretendēja arī Portugales finanču ministrs Mariu Sentens, Luksemburgas finanču ministrs Pjērs Grameja un Slovērijas finanču ministrs Peters Kažimīrs. Balsojums notika divās kārtās. Tā kā pirmajā kārtā neviens no četriem kandidātiem neieguva nepieciešamo balsu skaitu, Dana Reizniece-Ozola no dalības otrajā kārtā atteicās. Par Eiropas vadītāju izvēlēts Portugales finanču ministrs Mariu Sentens.

Pēc Eiropas vadītāja vēlēšanām. Mariu Sentens (otrais no kreisās)

50 gadus vecais Sentens, ieguvis divus maģistra gradus – lietiskajā matemātikā Lisabonas Tehniskajā universitātē un ekonomikā Hārvarda universitātē. Viņš strādājis Portugales centrālajā bankā un no 2004. līdz 2013. gadam bijis Eiropas Komisijas Ekonomikas politikas komitejas loceklis. 2015. gada parlamenta vēlēšanu kampaņā Sentenu bija Sociālistu partijas ekonomikas programmas koordinators. Kopš 2015. gada novembra viņš ir Portugales finanču ministrs.

Valdis Zatlers par “oligarhu sarunām”

Uz “Oligarhu lietas” parlamentārās izmeklēšanas komisijas sēdī bija uzaicināts eksprezidents Valdis Zatlers. Viņš liecināja, ka savulaik Valda Zatlera kā Valsts prezidenta pilnvaru laikā tika lobēta speciāla amnestijas likuma pieņemšana, kas bija plānota vienas personas interesēs.

Pie Zatlera ar lūgumu atbalstīt šāda likuma pieņemšanu bija ieradies Andris Šķēle. Iepazīstoties ar attiecīgo piedāvājumu, eksprezidents secināja, ka tas paredzēts tikai vienai personai. Lai gan viņam bija solīts atsevišķu sabiedrības grupu atbalsts, pašas šīs gru-

SPILGTS CITĀTS

“Ja nebūtu Dziesmu svētku un avīzes *Laiks*, latvieši jau sen Amerikā būtu izputējuši,”

šos rakstnieces Ilzes Šķipsnas vārdus citē mūsu pastāvīgā autore, kultūrziņotniece Eleonora Šturma intervijā Paulam Raudsepmam nedēļrakstā *IR*. Vēl daži interesanti citāti no šīs intervijas.

“Mana doma vienmēr ir bijusi rakstīt tā, lai visi saprot. Paturēju prātā kādu no Oskara Vailda prātojumiem. Viņš par izstādēm teicis – ir jārada lasītājam sajūta, ka viņš pats tur ir bijis.”

“Vienīgais latviskais, ko es izjūtu, ir krāsu gamma. Latviešiem nekad nav kļiedzošu krāsu. Viņi skaisti harmonizē. Tas laikam nāk no smukajiem tautas tērpu brunčiem. Ja tur arī kāds spilgtāks tonis, tas tiek iepīts zemes tonu krāsās un vienmēr izskatās eleganti. Latviska tematika ir ļoti uzkrītoša. Zemnieku motīvi visiem ir mīļi – birtālas, rudzu statīņi un tas viss...”

pas nemaz nezināja par to, skaidroja eksprezidents. Zatlers norādīja, ka ļāvis šai iniciatīvai “aiziet nebūtībā” dažu nedēļu laikā. Dažiem cilvēkiem palicis aizvainojums, ka viņš kā prezidents nav uzņēmies nest šo rosinājumu “ar baltiem diegiem šūto karogu”. Valdis Zatlers bija Valsts prezidents no 2007. gada vidus līdz 2011. gada vidum.

Starptautiska atzinība Latvijas jaunuzņēmumam

Dānijas galvaspilsētā Kopenhāgenā jau tradicionāli norisinājās starptautiskā jauno uzņēmēju konkursa *Creative Business Cup* fināls, kurā par galveno balvu un uzvarētāja titulu sacentās dalībnieki no 59 pasaules valstīm. Viņu vidū bija arī Latviju pārstāvošais medicīnas tehnoloģiju jaunuzņēmums *Anatomy Next*, kas vasaras izskaņā nacionālajā atlasē bija izcīnījis pirmo vietu.

Turklāt šogad, pateicoties projekta atbalstītājam, pirmo reizi uz konkursa lielo finālu sevi pierādīt devās arī otrās un trešās vietas ieguvēji *be-with* un *Solfeg.io*. Viņiem tika sniegta iespēja demonstrēt savus produktus starptautiskai auditorijai, piedaloties tematiskajās sacensībās, veidojot jaunus kontaktus un gūstot neatsveramu pieredzi.

Piemin Rumbulas traģēdijas 76. gadadienu

30. novembrī piemin lielāko masu slepkavību Latvijā – 1941. gada Rumbulas traģēdiju. Divās dienās – 30. novembrī un 8. de-

cembrī – tika noslepkavoti 25 000 cilvēku – gandrīz tikpat daudz, cik tagad dzīvo Ogrē. Sākumā ar kļūsumu brīdi, vēlāk vairākiem simtiem cilvēku nokļātot memoriāla pieminekļa pakāji ar ziediem un svecitēm, Rumbulā dienas vidū pieminēja 76 gadus senu traģēdiju. No Rīgas geto, kas atradās tagadējā Maskavas forstatē ap Ludzas ielu, 25 000 cilvēku dzina uz Rumbulas mežu un tad nogalināja.

“Vispirms tas ir klusēšanas brīdis. Jo, kā tu vēl vari runāt par šīm lietām?” sacīja vēsturnieks, muzeja “Ebrēji Latvijā” direktors Iļja Ļenskis. Viņu vidū, kā jau gadu no gada, bija arī bijušais Rīgas geto ieslodzītais Marģers Vestermanis, kurš šeit zaudēja tuviniekus. “Te ir mana vieta. Tā taču ir nejausība, ka es esmu izdzīvojis. Tā nav nekāda varonība. Es pēdējiem spēkiem atklibošu, četrpāpus atrāpošu šurp, lai nomirtu uz tiem pelniem. Visa mana tauta te gul,” sacīja Rumbulas traģēdijas aculiecinieks Marģers Vestermanis.

Rumbulas traģēdijas 76. gadadienai veltīts piemiņas sarīkojums notika arī Rīgā ar sveču nolikšanu pie Brīvības pieminekļa (attēlā).

Ziņas sakopojis
P. KARLSONS

LAIKU UN VIETU MIJĀS

FRANKS
GORDONS

Putina Krievijas masīvā bruņotā iejaukšanās Sīrijas pilsonkarā, kas sākās 2015. gada rudenī, nu vainagojusies ar to, ka asiņainais diktators Bašars Asads glābis gan savu ādu, gan savu režīmu – vismaz kamēr – ar ASV iecietīgo piekrišanu – gliemeža tempā vilksies “starpautiskie pūliņi Sīrijas problēmas risināšanai”, kurus var salīdzināt ar nebeidzamo tērgāšanu “Minskas vienošanās” ietvaros, turpinot pastāvēt Krievijas protektorātiem Donbasā.

Tikmēr panākta vienošanās par Sīrijas sadalīšanu trijās “ietekmes zonās” – vienu Krievijai, otru Turcijai, trešo Irānai. Nevi-

lus nāk prātā “ietekmes sfēras”, kas minētas Molotova-Ribentropa pakta protokolos. Turcija acimredzot uzņēmusies atbildību un galvenokārt uzraudzību pār Sīrijas ziemeļu pierobežas “sloksni”, kur mīt lielākoties kurdi, neļaujot tiem kontaktēties ar kurdu nemierniekiem Turcijas dienvidaustrumos. Irānas ietekmes zonas kontūri vēl nav skaidri, bet Krievija jau tagad var priecāties: pa pusei sapostītajā lielpilsētā Alepā par kārtību gādā krievu militāristu patruļas, un galvenokārt Krievijai “uz mūžīgiem laikiem” (tā “stāv rakstīts”) nodrošinātas karaflotes bāzes Tartusā un Latakijā un milzīga kara aviāci-

jas bāze “Hmeimi”. Turpat, kur piejūras novadā mīt Asadu klana ciltsbrāļi – alavi. Svarīgi, ka Sīrijas pretgaisa aizsardzības sistēma viscaur atrodas krievu rokās, un jaunāko raķešu komplektus apkalpo no Krievijas atsūtīti kadri.

Tā vien izskatās, ka Krievijai ar Sīriju nepietiek: Vladimirs Putins laipni uzņēmis “dārgu viesi” – Sudānas prezidentu Omaru al Baširu, kuŗu Starptautiskā krimināltiesā Hāgā apsūdz kaŗa noziegumos un genocidā pret Darfuras provinces ciltīm. Vārdu sakot, Omars al Baširs Putinam un aizsardzības ministram Šoigu “piedāvājis” (tā rakstīts oficiālajā

paziņojumā) ierīkot Krievijas militāro bāzi Sarkanās jūras piekrastē, Port-Sudānas pilsētā.

Iecerētā Krievijas bāze atradīsies iepretim Sauda Arabijai, kuŗas ģeopolitiskā nozīme strauji aug, un kontrolēs jūras un gaisa ceļus no Ēģiptes, apkārt “Afrikas ragam”, uz Arabijas jūru un Indijas okeanu.

Kas šai reģionā ir Savienotajām Valstīm? Pirmām kārtām milzīga bāze Kuveitas emirātā, dienvidos no Irākas. Tur izvietotas gan amerikāņu kaŗaspēka vienības, gan prāvi aviācijas spēki. Interesanti atzīmēt, ka ASV uztur Izraēlas dienvidos, Dimonā, spēģīgu lokatoru, kuŗu, kā

vesti *Vikipēdija*, apkalpo 120 amerikāņu militāristi. Stratēģiskas nozīmes ziņā to var salīdzināt ar Skrundas lokatoru, ko pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas uzspridzināja...

Nobeigumā atzīmēsim, ka sāk veidoties neoficiāla faktiskā aliance, kuŗā ietilpst Ēģipte un Sauda Arabija (abām ASV piegādā daudz ieroču, ieskaitot lidmašīnas), Jordānija un Izraēla. Tā vērstā pret Irānu, kuŗa kūda šai reģionā šūtos pret sunītiem un pretendē uz Tuvo Austrumu lielvaras statusu.

Kad ienaidnieks ir kopīgs, sunītu Ēģipte un Sauda Arabija saprotas ar “cionistiem”...

KĀRLIS
STREIPS

Latvijas Republikas Satversmē teikts: “Valsts prezidentu ievēlē, aizklāti balsojot, ar ne mazāk kā 51 Saeimas locekļu balsu vairākumu.” (Te gan jākonstatē, ka teksts ir gramatiski nekorrekts – pareizi jābūt 51 Saeimas locekļa, ne locekļu vairākumu).

Par noslēpumainību šonedēļ rakstu tāpēc, ka pagājušajā nedēļā mūsu valsts parlamentā nonāca iesniegums no portāla *manabals.lv* par Valsts prezidenta ievēlēšanu atklātās vēlēšanās. Par to portālā bija parakstījušies vairāk nekā 11 tūkstoši Latvijas pilsoņu, un likumā noteikts, ka jebkuŗa iniciatīva, kuŗas atbalstam savākti vairāk nekā 10 tūkstoši parakstu, automātiski iesniedzama Saeimā un oficiāli apspriežama. 17 gadījumos attiecīgā iniciatīva Saeimā apstiprināta, daudzos gadījumos pat pirms minēto 10 tūkstošu parakstu savākšanas, un “gudrās galvas” vienkārši sapratušas, ka doma laba. Vēl 11 gadījumos priekšlikums noraidīts.

Valsts prezidenta ievēlēšanas jautājums nonāca Saeimas Juridiskajā komisijā, un, jāatzīst, man tomēr par pārsteigumu, komisija ar balsu vairākumu to apstiprināja. Par balsoja deputāti no Nacionālās apvienības, *Saskaņas* un *Vienotības*, pret bija *Zaļo* un *Zemnieku savienības* (ZZS) un *No sirds Latvijai* (NSL) deputāti. Tika nolemts darba grupu, kuŗa jautājumu pētīs sīkāk, tajā būs viens pārstāvis no katras parlamentā pārstāvētās partijas, pēc tam jautājumu virzīs tālākskatīšanai.

Visticamāk – nekas nesānās. Valsts prezidenta vēlēšanu kārtības grozīšanai būs nepieciešams grozīt Satversmi, un tam vajadzīgas divas trešdaļas deputātu balsu. *Zaļie* zemnieki un NSL bija atšķirīgi iemesli, kāpēc priekšlikumu noraidīt, piemēram, partija *No sirds Latvijai* uzskata, ka prezidents vispār būtu jāvēlē

visai tautai, ne tikai tās pārstāvjiem Jēkaba ielā. ZZS frakcija savukārt allaž bijusi noskaņota pret atklātību. Viens no viņu galvenajiem argumentiem ir tas, ka aizklātā balsojumā deputāts var balsot pēc savas sirdsapziņas un nevis pēc frakcijas vai kāda cita pavēles pamata.

Manuprāt, tās ir pilnīgas muļķības. Pirmkārt, vai no tā izriet, ka, piemēram, balsojot par valsts budžetu, deputāti nebalso atbilstoši savai sirdsapziņai? Vēl vairāk – savulaik Saeimā aizklāti balsojumi notika par visvisādām amatpersonām, tostarp par Valsts ģenerālprokuroru, tiesībsargu, kā arī Saeimas prezidiju, prezidija sekretāra biedru ieskaitot, kas nu gan nebūtu uzskatāms par kādu īpašu amatu. No slepenības visos gadījumos, izņemot Valsts prezidenta vēlēšanas “gudrās galvas”, atteicās pēc Valža Zatlēra lēmuma par Saeimas atļaišanu. Tad šķita, ka deputāti nokaunējušies un tāpēc bija gatavi strādāt atklātības virzienā arī tad, ja patiesībā viņi tā nemaz negribēja darīt. Aizklāto balsojumu gadījumā visklaidzošākais gadījums bija 2010. gada aprīlī, kad deputāti balsoja par toreizējā ģenerālprokurora Jāņa Maizīša apstiprināšanu trešajam termiņam amatā. Kad tika saskaitītas balsis, izrādījās, ka vairākums nobalsojis pret viņu, un tas bija liels pārsteigums, ņemot vērā to, ka pirms balsojuma vairākums Saeimas deputātu žurnālistiem bija teikuši, ka viņi balsos par J. Maizīti, arī pēc balsojuma vairākums apgalvoja to pašu. Taču balsojums bija negatīvs, un tas nozīmē, ka viena daļa deputātu meloja, acis skatoties.

Vienādi vai otrādi, no visiem pārējiem slepeniem balsojumiem Saeima atteicās, un nevarētu teikt, ka kopš tā laika kādam būtu gabals nokritis. Izskanēja gan arguments – prokurors varētu atriebties deputātiem, kuŗi

viņu nav atbalstījuši. Tas gan liecina krietnu izpratnes trūkumu par tiesiskumu un godaprātu, vēl jo vairāk tāpēc, ka deputāts, kuŗš no tā baidās, acimredzot sajūtas par kaut ko vainīgs esam. Ir labi, ka tagad šīs amatpersonas tiek vēlētas atklāti. Un vispār nav neviena iemesla, kāpēc ievēlētai parlamenta amatpersonai no vēlētajiem būtu jāslēpj savas domas un savs balsojums.

Tieši tas pats sakāms arī attiecībā uz Valsts prezidenta vēlēšanām. Valsts prezidents ir mūsu valsts augstākā amatpersona, un it īpaši gadījums ar Valdi Zatlēru norādīja, kas notiek, ja kandidāts tiek ievēlēts slepus. V. Zatlērs gan galu galā izrādījās gluži lietpratīgs prezidents, ar savu stingru stāju, kas izpaudās Saeimas atļaišanas kontekstā, jo tajā Saeimā patvaļā sita vienkārši prātam neapveramu vilni. Viņa ievēlēšana kā tāda tomēr radīja jautājumu par politikas atklā-

tību, vai, pareizāk sakot, tās absolūtu trūkumu. Būtu bijis labi zināt, kāpēc deputāti balsoja par Andri Bērziņu un nevis vēlreiz par Valdi Zatlēru, kāpēc balsoja par Raimonu Vējoni, nevis par Eiropas tiesas tiesnesi un nepārotami erudīto Egilu Levitu?

Ļoti ceru, ka ar laiku “gudrās galvas” sasparosies un arī Valsts prezidenta vēlēšanas padarīs par atklātām. Neredzu pilnīgi neviena nopietna iemesla, kāpēc lai tā nebūtu.

Toties par tautas vēlēta prezidenta iespēju iesaku būt piesardzīgiem, un tas ir viena vienkārša iemesla dēļ. Šogad janvārī, politiķu popularitāti vai tās trūkumu pētot, sabiedrisko pētījumu firma SKDS konstatēja, ka populārākais politiķis tobrīd bija Raimonds Vējonis. Laikam jau loģiski, ja reiz prezidents, viņam sekoja aizsardzības ministrs Raimonds Bergmanis un Latvijas tiesībsargs Juris Jansons. Bet nākamie divi bija ... Aivars Lem-

bergs un Nils Ušakovs. Doma, ka mūsu valstī pirmā persona varētu būt cilvēks, kuŗam daudz laika jāpavada tiesas zālē, vai arī cilvēks, kuŗš joprojām ir hroniski nespējīgs atzīt, ka Latvija savulaik bija okupēta, turklāt, kuŗš arī patlaban Rīgas skolās izmisīgi cenšas saglabāt krievu valodas, tāpat svešvalodas klātbūtni, ir atbaidošs. Jā, droši vien nav īpaši smuki par savas tautas spriestspēju domāt negatīvi, taču reālītātē Ventspils boss ir ievēlēts atkal, un atkal par spīti nopietnām apsūdzībām. Grūti iedomāties īsti demokrātisku valsti, kuŗā tāds cilvēks tiktu ievēlēts atkārtoti. Protams, arī tautas vēlēta prezidenta gadījumā var kļūdīties. Lietuvā savulaik pirmās personas amatā tika ievēlēts *žuļiks* vārdā Rolands Pakss, no kuŗa kaimiņi atbrīvojās impīčmenta procesā. Un tāpēc, rezumējot – atklātu balsojumu Saeimā, bet tautas balsojumu pagaidām ne.

KAS ĪSTI TE SLĒPJAMS?

“Iedriktēties ir skaisti” Zenta Mauriņa

Divējas svinības un pirmā Adventa ieskaņas DV Vācijā īpašumā, latviešu mītnē Bērzainē

(Turpināts no 8. lpp.)

Viņa dzīvoja šeit kopš 1938. gada, kad arī mana ģimene no Purvciema pārcēlās uz Filipa ielu Pārdaugavā. Ikreiz satiekoties, viņu sveicināju, un tā sešus gadus... Mūsu “satikšanās” turpinājās arī pēc tam, kad bijām prom no Latvijas – mēs sarakstījāmies, un sakarā ar manu darbošanos jaunatnes audzināšanā biju lūdzis Zentu Mauriņu ierakstīt divas lekcijas – par Kārli Skalbi un Jāni Poruku, ko audioierakstā atskaņoju saviem audzēkņiem. Vēlāk, strādājot Minsteres Latviešu ģimnazijā, kopā ar jauniešiem braucām pie viņas uz Bādkrocingenu (*Bad Krozingen*), kur Mauriņa bija pārcēlusies no Zviedrijas veselības iemeslu dēļ. Liktenīgi, ka arī es 1998. gadā (un arī veselības iemeslu dēļ) turp pārcēlos dzīvot. Atminos, kā 1977. gadā nosvinējām viņas 80. dzimšanas dienu, bet pēc tam, kad 1978. gada pavasarī Zenta Mauriņa aizgāja Aizsaulē, grāmatas un vairākas sadzīves lietas mēs pārvedām uz Minsteri, kur iekārtojām viņas piemiņas istabu. Otra piemiņas istaba tika iekārtota Bādkrocingenā, sākumā Terēzijas klīnikā, pēc tam pilsētas muzejā.

Zīmīgi, ka Zentas Mauriņas 120. jubileju svinam tieši *Bērzainē*, jo kopš mītu te tuvumā, mums ir gluži kā nerakstīts līgums – ja tautieši ierodas mūsu mītnē, katrā ziņā viņus jāaizved uz Mauriņas atdusas vietu un Bādkrocingenas muzeju. Lēšu, ka pēdējos gados šo ceļinieku skaits ir ap pieciem simtiem, un visi viņi ir paņēmuši līdzīgu izjūtu, ka Zenta Mauriņa ir mūsu vidū.

Liels paldies visiem par šo dienu *Bērzainē*, vietā, kur pirmoreiz ieradās 1953. gada Vecgada vakarā, lai Jauno – 1954. – gadu sagaidītu kopā ar 24 jauniešiem, kaŗa invalīdiem, no kuŗiem 18 pazinu personīgi...”

Šo rindu autorei bija prieks piedalīties šajās svinībās un *Brīvās Latvijas* uzticīgajam draugam, labvēlim un autoram līdz ar redakcijas un izdevēju sveicieniem uzdāvēt paprāvu kaudzīti ar *Laika grāmatas* izdevumiem – lai iedvesmotu Imantu savu bagātīgo mūŗa devumu iemiesot paŗa grāmatā. “Uzdrīkstēties ir skaisti!” Uz priekŗu, Imant!

Sarīkojuma gaitā gavīlnieku sirsnīgi sveica gan *Bērzaines* saimniece Inese Avena, DV Vācijā priekŗnieks Indulis Bērzīņŗ, ELA priekŗsēdis Kristaps Grasis, uztīcamie domubiedri Austris Grasis un Ieva Freinberga, sveicienus no Zentas Mauriņas dzimtās vietas Grobiņas bija atvedis Agris Pīrāgs, ar kuŗu Imants Balodis savulaik kopā strādājis DV darba ietvaros Latvijā, īpaŗi – izdodot unikālo izdevumu *Utopija – Nākotne*.

Īpaŗus vārdus teica Imanta ilggadējais ceļabiedrs, DV Vācijā valdes loceklis **Mārtīņŗ Bērzīņŗ**: “Labdien, Imanta kungs!” Atbilde: O... Mārtīņa kungs!” Tā pagājuŗos gadu desmitos bieŗi vien iesākās mūsu pārrunas un sadarbība pa telefonu. Pirms 15 gadiem Imants Balodis nosvinēja *Bērzainē* savu 75 gadu jubileju. 2017. gada

26. novembrī viņa 90 gadu jubilejas priekŗvakarā Daugavas Vanagi Vācijā godināja savā mītnē *Bērzainē* savu ilggadējo biedru un... jaunāko DV organizācijas dibinātāju.

Pirmo reizi Imantu satīku pirms kādiem 60 gadiem Augustdorfā, Vācijas ziemeļu pusē. Tur Imants vadīja sanāksmi skautu uniformā, īsās bikŗes un platmali galvā.

Augustdorfā un pēc tam Minsterē, jau īsi pēc Otrā pasaules kaŗa, pulkveŗa Viļa Januma vadībā izveidojās ietekmīgs latvieŗu sabiedrības centrs ārpus Latvijas. Tur pamatus lika latvieŗu organizācijām, Minsteres Latvieŗu ģimnazijai (1945 – 1998) un Daugavas Vanagu Vācijā (DV V) mītnē *Bērzainē* Freiburgā (1951). Imants stāsta, ka pulkvedis esot teicis: “Dēli, kad Latvija būs brīva, latvieŗi, braucot uz ārzemēm, iegriezīsies arī *Bērzainē*.” Toreizējais sapnis piepildījās pēc 40 gadiem.

1957. gadā Imants pārcēlās uz dzīvi Minsterē, kur viņŗ nodzīvoja 30 gadus. Kad pulkvedis

Ingrīda Balode, Imanta meita, kuŗa prot ne tikai aizkustinoŗi rūpēties par savu tēvu un viņa darbiem, bet arī izcept lielisku svētku klinŗeri

1965. gadā uzaicināja Imantu vadīt skolas internātu, viņŗŗo darbu uzņēmas un sekmīgi veica 18 gadus.

Pirms 30 gadiem Imants Balodis atrada sev jaunu dzīvesvietu Bādkrocingenā Dienvidvācijā, netālu no Freiburgas. Tur savus pēdējos dzīves gadus pavadīja rakstniece, tulkotāja un domātāja Zenta Mauriņa un te viņa pagodināta par Goda pilsoni. Imants ceļotāju grupām no Latvijas stāstīja par Zentu Mauriņu pilsētas muzejā un aizveda uz kapa vietu, kuŗu pilsēta joprojām uztur un kopj.

No 1988. līdz 1991. gadam Klusās nedēļas semināros *Bērzainē* Imants aplūkoja iespējas sadarbībai un palīdzībai Latvijai, dzelzŗ aizkaram sabrūkot.

Ilgus gadus Imants darbojās DV Vācijā valdē kā priekŗnieka vietnieks, kā Daugavas Vanagu Centrālās valdes (DV CV) no DV Vācijā un no 1994. gada – kā DV CV jaunatnes nozaŗes vadītājs. Viņŗ iedvesmoja Daugavas Vanagu jaunatnes vienotā informatīvā izdevuma *Utopija – Nākotne* tapŗanu un darbību. Līdz 2005. gadam tika izdoti vairāki nekā 20 žurnāla numuri.

Domubiedri. No kreisās – Indulis Bērzīņŗ, Kristaps Grasis, Ieva Freinberga, Imants Balodis, Austris Grasis // Foto: Ligita Kovtuna

Bērzaines dvēsele Inese Avena. Ar viņu tuvāki iepazīsities 3x3 nometnē nākamvasar

Gerda Jerjomenko

Mūsu ar Imantu kopīgā cīņā par Minsteres Latvieŗu ģimnazijas (MLG) pastāvēŗanu diemŗēl neveicās. Vismaz panācām, ka ģimnaziju slēdza trīs gadus vēlāk, nekā tas bija paredzēts.

Sākot ar 2004. gadu kopā ar Imantu un *Bērzaines* toreizējo pārvaldnieku Leonu Mertenu ievadījām darbus mūsu mītnes nākotnes izveidoŗanai. Daļa organizācijas biedru domāja – kam gan tas vajadzīgs, un daŗi gribēja *Bērzaini* likvidēt un līdzekļus iz-

lietot Latvijā. Œo posmu varējam 2006. gadā noslēgt ar jaunās četru dzīvokļu mājas būvdarbu pabeigŗanu.

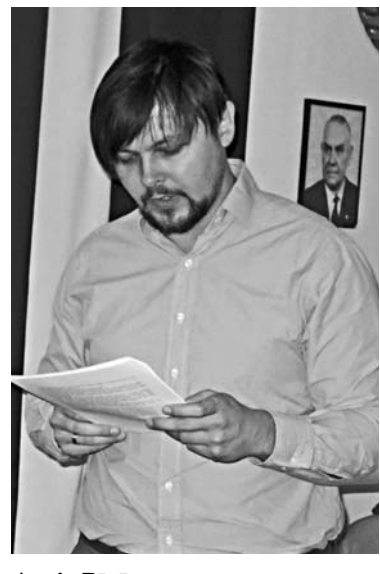
Pēc vairākiem semināriem un literāro darbu konkursiem Imants sakopoja labākos darbus līdz ar vēsturnieku rakstiem un palīdzēja tos publicēt grāmatā “Gunārs Astra un citi”. Lēmums par Œis grāmatas izdoŗanu un izdalīŗanu Latvijas skolām ar DV CV starpniecību tika pieņemts jau pirms gadiem. Imants joprojām cer, ka Œis darbs norit veiksmīgi.

Imanta kungs, turies! Un paldies par ilggadējo sadarbību!”

Nedaudz mainot notikumu seŗību, vēļ jāpiemin brīniŗķīgais koncerts, ko bija sarīkojuŗas divas talantīgas mūzikas no kaimiņzemes Œveices – dziedātāja un diriģente

un pianisma pērles, kā Bacha Prelūdiju *mi bemoł* minorā un Œopēna *Noktirni do diez* minorā, Jāņa Mediņa/Kāŗļa Jākobsona “Birztaļiņu”, Pēterŗa Barisona/Kāŗļa Skalbes “Rokas”, Roberta Œumaņa/Heines “Kā zieds tu tik daiļā” u. c., kā arī divas Zentas Mauriņas iemīlotās S. Rachmaņinova romances. Mūzikālie priekŗnesumi mijās ar Ilzes lasītiem Zentas Mauriņas darbu fragmentiem, un tas viss kopā raisīja patieŗām dzidru, pacīlājoŗu, gaiŗu noskaņu. Abas solistes katŗa savā jomā ir nenoliedzami spoŗas un izsmalcinātas; Ilzes balss spēŗ rotāt ikvienu augstākās raudzes kamermūzikas koncertu. Ielāgojiet Œos vārdus – Ilze Paegle un Gerda Jerjomenko!

Koncertā biju priecīga satīkt arī savu jauno paziņu Lieni Porieti,

Agris Pīrāgs

Ilze Paegle un pianiste **Gerda Jerjomenko**. Abas Œobrīd papildinās Bāzelē – Ilze studē vokālo pedagoģiju un diriģēŗanu *Schola-Canterum Basiliensis*, Gerda ir maģistratūras programmā *basso continuo* speciālitātē. Abas aktīvi piedalās kamerģmūzikas koncertos, turklāt Ilze ir arī diriģente Strasburgas – Freiburgas – Bāzeles latvieŗu ģimeņu korim *Trejmēite*, kas darbojas kopŗŗā paŗa gada februāŗā.

Koncerta programmai mūzikas bija izraudzījuŗas kamermūzikas

Dītrīchs fon Radeckis

kuŗa Eslingenas Dziesmu svētkos bija sarīkojusi profesionālu un izmeklētu ekspozīciju par latvieŗu gaitām “mazajā Latvijā”, kas Œobrīd ceļo pa vietām, kuŗas saistās ar mūsu tautas pēckaŗa vēsturi.

Zentas Mauriņas daiļradei veltītu runu vācu valodā teica folklorists un valodnieks Austris Grasis, svinību viesus uzrunāja viesis Bādkrocingenas municipalitātes pārstāvis Dītrīchs fon Radeckis (*Dietrich von Radetzky*), starp citu, ar saknēm Rīgā, kur dzimis viņa tēvs.

Par spēku, kas vienotībā kā Nameja vijumā

Ģenerālleitnants (atv.), fonda "Namejs" valdes priekšsēdis Raimonds Graube intervijā Ligitai Kovtunai

Kad bija apritējušas 20 dienas pēc fonda "Namejs" akcijas sākšanas, fonda priekšsēdis atsaucās aicinājumam uz interviju *Laika* un *Brīvās Latvijas* redakcijā.

R. Graube. Šajās dienās ir paveikts neticami daudz, un īpaši vēlos atzīmēt, ka pārliecību par fonda "Namejs" idejas panākumiem deva tas, ka pati pirmā ar 1000 dolāru piešķirumu atsaucās PBLA. Paldies priekšsēdim Jānim Kukainim un viņa vietniecei Kristīnei Saulītei! Atbalstītāju vidū ir arī mecenāti Ināra un Boriss Teterovi, kuŗi līdz šim galvenokārt atbalstījuši kultūras un mākslas projektus, taču "Nameja" ideja iedvesmoja un pārliecināja viņus ziedot arī bojāgājušo karavīru ģimeņu atbalstam. Gluži praktiski – Līgatnes rehabilitācijas centrā jau tagad veselību uzlabo 2009. gadā Afganīstanā bojā gājušā karavīra Dāvja Baltābola vecāki (tēvs ir 1. grupas invalīds), bet Jaunķemeros dziedējas misijā Irākā bojā gājušā Ginta Bleijas māte Antra.

Tie, kas ziedojuši fondam, saņem arī divu veidu nozīmītes.

Tās mēs saucam par "Nameja pogām", un ir lielā poga un mazā. Jāteic gan, ka visi pieci tūkstoši pogu jau ir izdalīti, un valde spriež, vai un cik pasūtīt jaunas. Mazās podziņas mēs devām ikvienam, kas ziedoja šo vienu eiro vai vairāk. Vai arī mazāk – ja 11. novembra krastmalā, kad pie Prezidenta pils tradicionāli iedēdzām sveces, kāds bērns ziedojušam kastītē iemeta, teiksim, 20 eirocentus, arī viņš saņēma mazo podziņu. Lielo saņēma tie, kuŗi ziedoja 10 un vairāk eiro. Atsaucība bija pārsteidzoši liela! 11. novembrī mūsu brīvprātīgie ziedojušiem kastē savāca 2200 eiro, bet 18. novembrī, Bruņoto spēku parādes laikā – 3000 eiro.

Pirms uzrunājām sabiedrību, aicinājām karavīrus ziedot 1 eiro mēnesī to dienesta biedru, zemesargu un viņu ģimeņu atbalstam, kam nepieciešama palīdzība. Viens eiro tiešām nav liela nauda, taču ja to savāc kopīgā fondā, sanāk zināma naudas summa, ko var praktiski likt lietā. Karavīru vienībās bija liela atsaucība, arī Valsts prez-

dents un aizsardzības ministrs svētku parādē ieradās ar Nameja pogu pie atloka. Turklāt – ar to var labi nostiprināt sarkanbaltsarkano lentīti, ko mēs nēsājam novembrī.

Ideja par šo nozīmīti – pogu ir līdzīga tai, ko labi zina Apvienotajā Karalistē, kur nēsā piespraudes ar magones ziedu, un šī tradīcija savukārt radusies, lai pieminētu un atbalstītu Pirmā pasaules kara dalībniekus. Tā ir tautu vienojoša, humāna akcija, un ceru, ka tāda iedzīvosies un nostiprināsies arī Latvijā un latviešos visā pasaulē. Mūsu Namejs, tā vijums taču simbolisks, tas vēsta, ka vienotībā, kopībā ir spēks.

Šī akcija ir nozīmīga vēsturisk-

kajā aspektā, tā ir iekļaujoša, jo tādējādi apliecinām, ka pieminām ne tikai šolaikū cīnītājus, bet arī tos, kas cīnījās par Latviju brīvības cīņās, leģionā, Otrajā pasaules kara un vēl arī starptautisko misiju veterānus.

Līdzīgi, kā Daugavas Vanagi piemin un atbalsta savus veterānus un leģionārus.

Un arī viņi to dara ar līdzīgu virsmērķi – patriotiskā audzināšana un vēsturiskās atmiņas saglabāšana. Īstenībā fonds "Namejs" ar šo mērķi arī radās, un nu tam seko gluži praktiska darbība. Ja tādas nebūtu, tad patriotisms ir tukši vārdi. Ziedojušiem akcija ir reāla darbība patriotisma iedzīvināšanā.

Jau pagājušās pacilājošās novembra patriotu nedēļas, bet pilnīgi reāli turpinās pretējās ideoloģijas centieni no Austrumu pusēs – par Latviju kā "neizdevušos valsti" un tās "atkarību no Briseles, Vašingtonas" utt. Kā fonds darbosies tieši jauniešu vidē, jo zināms, ka "pirmais bastions" svešajai ideoloģijai ir mazākumtautību skolas, ir aicinājumi uz militārpatriotiskām no metnēm Krievijā...

Jā, darbosies, un jau darbojas. Latvijas Ģenerāļu kluba iniciēta notika akcija "Karavīrs laikmetu griežos", kuŗā piedalījās aptuveni 300 jauniešu. Fonda plānos ir arī nometnes, pirmām kārtām starptautisko operāciju karavīru bērniem, kad mēs apvienosim savus praktiskos jeb atbalsta mērķus ar patriotiskās audzināšanas uzdevumiem.

Šī "smadzeņu skalošana", kom-

Raimonds Graube: "Būdam karavīrs, es nebaidos no ienaidnieka. Jo tas, kuŗš skaidri pauž savu pozīciju, tādu pašu stāju var sagaidīt pretim – tās ir melnbaltās krāsas. Visvairāk jābaidās no pelēcības, no vienaldzīgajiem, no tiem, kas klusē un nepauž attieksmi, ne labo, ne sliktu. Atturība, kas tik raksturīga latviešiem, šai gadījumā noteikti nav labākais attieksmes paušanas veids. Un šī "Nameja poga" līdz ar sarkanbaltsarkano lentīti liecinās par aktīvu, skaidru attieksmi."

pleksu radīšana attiecībā uz Latvijas valsti ir viens no pamatierociem Krievijas arsenālā. Šobrīd ir laiks, kad vairāk nekā no lielgabaliem jābaidās no uzbrukumiem nacionālpatriotiskajām vērtībām. Būdam karavīrs, es nebaidos no ienaidnieka. Jo tas, kuŗš skaidri pauž savu pozīciju, tādu pašu stāju var sagaidīt pretim – tās ir melnbaltās krāsas. Visvairāk jābaidās no pelēcības, no vienaldzīgajiem, no tiem, kas klusē un nepauž attieksmi, ne labo, ne sliktu. Atturība, kas tik raksturīga latviešiem, šai gadījumā noteikti nav labākais attieksmes paušanas veids. Un šī "Nameja poga" līdz ar sarkanbaltsarkano lentīti liecinās par aktīvu, skaidru attieksmi.

Man rūp tas, ka pārāk bieži jaucam, kas ir valsts un kas tās pārvaldība. Šausmīgi skan – "es ienīstu šo valsti!" Tātad – savu māti, zemi, valodu?! Jā, var nepatikt veids,

kādā valsts šobrīd tiek pārvaldīta, bet jāsaprot, ka šī noniecinošā attieksme ir ūdens uz pretinieka dzirnavām. Es mēdzu atgādināt ģenerāļa Kārļa Radziņa vārdus par to, ka "tev var būt vislabākais ložmetējs un vislabākā apmācība, bet, ja tev nav gribas cīnīties, tiem pirmajiem diviem nav nozīmes."

Esmu nelabojams optimists, pārliecināts par to, ka gribam un varam savu valsti aizstāvēt. Un pamats tam ir mūsu tautas spēja konsolidēties, vienoties smagos brīžos – kā strēlniekos, kā Otrā pasaules kara cīņās, leģionā, barikādēs...

...Valodas referendumā...

Arī tajā. Un vēl kāds fakts – pēc Krimas okupācijas būtiski palielinājies to brīvprātīgo skaits, kuŗi iestājās Zemessardzē. Pilsoņi – karavīri apliecināja savu gatavību aizstāvēt savu valsti. Un es tam ticu.

UZZIŅAI

Atsaucoties Valsts prezidenta Raimonda Vējoņa aicinājumam, biedrība "Latvijas ģenerāļu klubs" 2015. gada 21. jūlijā izveidoja nodibinājumu *Valsts aizsardzības un patriotisma fonds "Namejs"*. Fondā darbojas bijušie Nacionālo bruņoto spēku komandieri – valdes priekšsēdis Raimonds Graube, valdes locekļi Juris Dalbiņš, Dainis Turlais, kā arī sabiedrībā zināmas personas – bijušais SAB priekšnieks ģenerālis Jānis Kažociņš, uzņēmējs, LMT (Latvijas mobilais telefons) vadītājs Juris Binde un akadēmiskās zinātnes pārstāvis, Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents Ojārs Spāriņis. Goda padomes priekšsēde ir eksprezidente Vaira Viķe-Freiberga.

Fonda "Namejs" galvenie mērķi ir atbalstīt Nacionālo bruņoto spēku veterānus, kuŗi nodienējuši ilgus gadus NBS, un viņu ģimenes, saglabāt starptautiskajās operācijās bojāgājušo karavīru piemiņu, kā arī veicināt patriotismu Latvijas sabiedrībā. Tā uzmanības lokā ir arī jauniešu militāri patriotiskās un ētiskās audzināšanas uzdevumi.

10. novembrī fonds "Namejs" sāka aktīvu darbu, lai īstenotu savus mērķus un uzsāktu līdzekļu vākšanu veterānu, karavīru un viņu ģimeņu atbalstam.

Līdzekļi tiks uzkrāti fonda "Namejs" kontā. Pēc noteiktiem pieprasījumiem par līdzekļu piešķiršanu lems komisija, ko veidos karavīri, zemesargi un NBS veterāni.

Fonds "Namejs" aicina ikvienu dot savu ieguldījumu, lai var atbalstīt veterānus, karavīrus un viņu ģimenes!

ATCERIES SAVĒJOS!

Valsts aizsardzības un patriotisma fonds "Namejs"

Reģ. nr. 40008240249

Konta nr. SWED bankā LV45HABA0551040447334

Pievienosimies arī mēs!

Zemessargs Tevi un Latviju sargā, brīvprātīgi ziedodams sevi.

ZIEDOSIM Tēvzemes mēnesī

WWW.ZEMESSARGAM.LV

ienāc un ziedo

Latvijas Ķīmijas vēstures mūzeja vadītājam Ilgaram Grosvaldam – 90

IVANS GRĪNEVIČS

2017. gada vasarā Latvijas Ķīmijas vēstures mūzejā tika atklāta izcilam ķīmiķim technologam, raženam zinātni vēsturniekam, Valsts emeritētā zinātniekam Ilgaram Grosvaldam veltīta izstāde. Jubilāra godināšana notika blakus – Latvijas Universitātes Botānikas mūzejā.

Šogad viņa mūža ieguldījumu ķīmijas, tehnikas un vēstures zinātni attīstībā augstu novērtēja Rīgas Tehniskās universitātes rektors Leonīds Ribickis un Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidents Ojārs Spārītis, piešķirot Atzinības rakstus, kā arī Latvijas Zinātņu vēstures asociācijas biedri, izsakot atzinību par ilgādojo darbu.

Latvijas Ķīmijas vēstures mūzeja vadītājs, P. Valdena prēmijas un medaļas laureāts, Latvijas Zinātņu vēstures asociācijas goda biedrs, Latvijas valsts emeritētais zinātnieks, Dr. sc. ing. Ilgars Grosvalds dzimis 1927. gada 21. jūlijā Amerikas Savienotajās Valstīs, Masačūsetsas pavalstī, Lorenas (*Lawrence*) pilsētā kā būvuzņēmēja un 1905. gada revolucionāra Jāņa (Džona) un Ellas Grosvaldu dēls. Divdesmito gadu beigās, kad Amerikā sākās vispārējā ekonomiskā krīze, Grosvaldu ģimene atgriezās neatkarīgā Latvijā.

1946. gadā Ilgars pabeidza Rīgas 21. vidusskolu un tika uzņemts Latvijas Valsts Universitātes Ķīmijas fakultātes farmācijas tehnologu grupā. Studijās viņu valdzināja profesora Augusta Kešana labā latviešu valodā lasītās neorganiskās ķīmijas lekcijas, tāpat klasiskās profesora Gustava Vanaga lekcijas organiskajā ķīmijā un spraigie profesora Alfrēda Ieviņa lasījumi vispārējā ķīmijas tehnoloģijā.

1948. gadā pēc 2. kursa Ilgars pārgāja no farmācijas tehnologu grupas uz koksnes tehnologu grupu un vēlāk uz silikātu tehnologu grupu. Latvijas Universitātes akadēmiskas prasības pret studentiem tradicionāli bija augstas. Pusotra gada laikā no universitātes ~ 5000 studentiem

izslēdza 866 studentus. Ilgars Grosvalds bija izslēgto skaits.

Bet Ilgars ir spītīgs un sīksts. Jau 1949. gadā viņš uzsāka strādāt Latvijas Zinātņu akadēmijas Ķīmijas institūtā, docenta Jūlija Eiduka pārzinātajā Silikātu laboratorijā. 1951. gadā I. Grosvalds sāka strādāt Slokas romāncelementa rūpnīcā par tehnisko vadītāju. Nākamajā gadā viņš iesāka studēt Ļeņingradas neklāties Industriālā institūta Rīgas filiālē. 1952. gadā, līdztekus darbam rūpnīcā un neklāties studijām, sāka strādāt arī Slokas strādnieku jaunatnes vidusskolas vakara maiņā par ķīmijas skolotāju (1952-1962).

Par paaugstinātas kvalitātes dolomītromācēšanas ražošanu un pielietošanu grupa zinātnieku, to skaitā arī Ilgars Grosvalds, 1954. gadā saņēma LPSR Ministru Padomes prēmiju. 1957. gadā – izgudrojuma autorapliecību, tā bija arī pirmā autorapliecība, ko saņēma LZA Ķīmijas institūts. Studijas Ļeņingradas neklāties Industriālajā institūtā I. Grosvalds veiksmīgi pabeidza 1957. gadā. No diplomdarba izauga pirmās divas Grosvalda zinātniskās publikācijas kopā ar J. Eiduku Latvijas Universitātes Ķīmijas fakultātes rakstu krājumā (1958). Pēc tehnologa grada iegūšanas I. Grosvalds pārgāja strādāt Rīgas cementa un šifera rūpnīcā par vecāko inženieri – laboratorijas vadītāja vietnieku (1957-1964). Rūpnīcā reizē ar tehnoloģijas jautājumu risinājumiem tika uzsākti pētījumi saistītu vēsturē. 1962. gadā kopā ar līdzautoriem viņš publicēja darbus par cementa rūpniecības attīstību Latvijā žurnālā "Par tehnikas vēsturi Latvijā PSR", 3. sējumā. 1964. gadā tika publicēta Ilgara Grosvalda pirmā populārzinātniskā grāmata "No piramīdām līdz dzelzsbetonam".

Līdztekus darbam rūpnīcā viņš mācīja ķīmiju, fiziku un astronomiju Rīgas Raiņa vakara vidusskolā (1960-1990). 1964. gadā I. Grosvalds pārgāja strādāt uz Rīgas Industriālo politechniku-

Ilgars Grosvalds saņem Latvijas Zinātņu akadēmijas prezidenta Atzinības rakstu // Foto: Eduards Lapsa

mu (1964-1970), kur mācīja silikātu, celulozes un papīra tehnoloģijas priekšmetus, vadīja laboratorijas darbus, kursa un diplomprojektus. 1970. gada nogalē, sakarā ar to, ka viņa meita Sandra Grosvalde mirušo piemiņas dienā nolika ziedus un aizdedzināja svečīti pie Latvijas Valsts pirmā prezidenta Jāņa Čakstes piemiņkļa Meža kapos, J. Grosvaldam nācās atstāt tehnikumu. No skolotāja amata atlaisto Grosvaldu darbā pieņēma viņa diplomdarba vadītājs profesors J. Eiduks. Ilgars uzsāka strādāt Rīgas Politehniskā institūta Ķīmijas fakultātes Silikātu tehnoloģijas katedras Rentģenpētījumu laboratorijā kā vecākais inženieris (1970-1991). Viņš sāka lasīt lekciju kursu "Ievads speciālitātē", vadīt kursu diplomdarbus jāv saistītu tehnoloģijā un ķīmijas vēsturē. Tajā pašā laikā Ilgars turpināja pētīt jāv saistītu tehnoloģijas attīstību Latvijā, sākot ar 12. gadsimtu. Pētniecības rezultāti apkopoti 1975. gadā zinātņu kandidāta disertācijā "Jāv saistītu ražošanas un pielietošanas attīstība Latvijas PSR teritorijā". Par šo darbu 1993. ga-

dā Latvijas Republika Grosvaldam piešķīra *Dr. sc. ing.* gradu.

I. Grosvalds pievērsās arī Latvijas arhitektūras pieminekļu, kā Brāļu kapu, Brīvības pieminekļa, viduslaiku piļu, Pētera un Doma baznīcu restaurācijai un konservācijai. 1995. gadā Latvijas Kultūras ministrija viņam piešķīra Restaurācijas vecmeistara nosaukumu minerālo būvmateriālu tehnoloģijā.

Līdzās pētniecības darbam RPI Ķīmijas fakultātes Silikātu tehnoloģijas katedrā, I. Grosvalds 1975. gadā kļuva līdzdibinātājs un reizē vadītājs jaunatklātajā Latvijas Ķīmijas vēstures mūzejā. I. Grosvalda vadībā mūzejs 42 gadu laikā ir ievērojami pieaudzis. 1993. gadā I. Grosvalds atgriezās skolotāja darbā Rīgas Valsts tehnikumā, kur ķīmijas nodaļā mācīja siltumtehnikas un mehānisko iekārtu kursus.

I. Grosvalda pēdējo gadu pētījumi Latvijas zinātņu vēsturē aptver tās attīstību, zinātniskos institūtus un zinātniekus Latvijā un pasaulē. I. Grosvalds ir līdzautors monografijai "Augstākās tehniskās izglītības vēsture Latvijā" piecās daļās. I. Grosvalds

dokumentējis ārzemju latviešu zinātnieku gaitas pārskatu rakstos "Latvijas Universitātes ķīmiķu ceļi un likteņi pasaulē", "Latviešu farmaceiti trimdā", "Latvijas Universitātes dabaszinātnieku devums trimdā". 1994. gadā par darbu ciklu "Zinātnes un tehnoloģiju attīstība Latvijā trimdā" I. Grosvalds saņēma Rīgas Tehniskās universitātes augstāko apbalvojumu – Paula Valdena prēmiju un medaļu.

I. Grosvalds kopš 1962. gada darbojas Latvijas Dabaszinātnieku apvienībā, kuŗa 1992. gadā pārtapa par Latvijas Zinātņu vēstures asociāciju. 1994. gadā viņš kļuva tās zinātniskais sekretārs. 1997. gadā Latvijas Zinātņu vēstures asociācija I. Grosvaldu ievēlēja par asociācijas Goda locekli. Daudzpusīga ir I. Grosvalda līdzdarbošanās konferencēs un sanāksmēs Latvijā un ārzemēs. Viņš ir piedalījies un referējis Latvijas un Baltijas zinātņu vēstures konferencēs Rīgā, Viļņā, Kauņā un Tartu. I. Grosvalds aktīvi piedalījies žurnālā "Akadēmiskā Dzīve" no 1994. gada, "Technikas Apskata" no 1994. gada, RTU zinātnisko rakstu "Zinātņu un augstskolu vēsture" un grāmatas "Augstākās tehniskās izglītības vēsture Latvijā" redakciju kolleģijās. Kopš 2002. gada Latvijas enciklopēdijas (1. – 3. daļa) fizikas, matemātikas un tehnikas nodaļas autors un konsultants. 2006. gadā Dr. Ilgaru Grosvaldu ievēlēja par Valsts emeritēto zinātnieku.

Kā labi teica Britu Kolumbijas universitātes ķīmijas profesors Jānis Aleksandrs Lielmežs, Dr. sc. ing. Ilgara Grosvalda veikums ir daudzšķautņains, kā skolotājs viņš ir izaudzinājis veselu paaudzi jauno ķīmiķu-technologu; kā erudīts zinātnieks norādījis, ka pagātnes zināšanas ir Latvijas nākotnes zinātņu ēkas būvākmeņi.

Līdz 2017. gada 18. novembrim I. Grosvalds ir publicējis viens vai kopā ar līdzautoriem 711 darbus.

Lai dzīvo Ilgars!

Esiet sveicināti!

Šī vēstule ir sūtīta no Anglijas viēdienes *Peterborough* pilsētas. Esam te varens pulciņš latviešu, kas par pagaidu mājām izvēlējušies Angliju.

Mani sauc Inese, esmu dzimusi un uzaugusi Rīgā. Visus skolas brīvlaikus es pavadīju laukos pie saviem vecvecākiem Madonas rajonā, Vestienā. Līdz šai dienai atceros, kā smaržoja gaiss vasarā laukos, cik silts bija Kāla ezers, kā garšoja medus, kas tikko izcecināts, kā smaržoja meijas, ko vectēvs ienesa mājās uz Līgo. Mana vecmāte nemācēja cept tik garšīgus pīrāgus kā kaimiņiene, tāpēc Līgo svētkos ar baudu mielojos ar gardiem kaimiņienes pīrāgiem. Vecais tēvs tecināja bērzu sulas, stāstīja, cik akurāti tas jādara, lai nesavaino koku. Vecaistēvs arī taisīja mājas vīnu un "kandžu" (to gan nedrīkstēja nevienam teikt). Katros svētkos tika vilktas svētku drēbes, klāts

skaists galds. Vecmāte ar kaimiņieni vienmēr dziedāja ilgi un dikti gan jautras dziesmas, gan bēdīgas. Parasti es iemīgu turpat vecmātei blakus...Tās ir manas jaukā bērnības atmiņas, kad domāju par Latviju. Tagad mani vecvecāki jau ir Viņsaulē.

Bet es esmu pieaugusi, pašai ir liela ģimene. Ko mani bērni atcerēsies par Latviju? Mēs taču nedzīvojam Latvijā. Kādu mantojumu es viņiem nodošu par savu Tēvu zemi? Paldies Dievam, *Peterborough* ir sestdienas latviešu skoliņa, kur bērni apgūst latviešu valodu, kultūru, tautasdejas, dziedāšanu, rokdarbus. Ja nebūtu tādas skoliņas, mani bērni nerunātu latviski. Maniem bērniem ir svarīgi uzturēt dzīvu latviešu valodu tāpēc, ka *Latvijas ome* nesaprot angļiski – tāpēc jārunā latviski. Labi, kad ir *skype*, ome bieži zvana, tad

bērni rāda visu, ko māc, rāda savus darbiņus, ko atnes no skolas. Vecākajam dēlam nepatīk *skype*, un viņš skumst, ka nevar komunicēt klātienē.

Šo gaŗo ievadu rakstīju tāpēc, ka gribēju pateikt – sirdī mēs esam ar Latviju katru dienu! Maniem

bērniem ir vecvecāki, ar ko sazvanities un pie kā braukt ciemos, taču dažiem tādu vairāk nav. Tāpēc pricējamies, ja radusies iespēja nosūtīt pašu gatavotas apsveikuma kartītes tieši Jums. Šīs kartītes ir mūsu mīlestības apliecinājums Latvijai. Ja nevaram sa-

zināties, šī ir labākā iespēja.

Lai šī mazā kartīte, kas, iespējams, nav varens mākslas darbs, silda jūs šais Ziemsvētkos! Novēlu nekad neaizmirst labās un siltās bērnības atmiņas, jo katrā no mums mājā mazs bērns. Iespējams, tas ļaus mums pārdzīvot dzīves grūtības, arī prombūtni no dzimtenes.

Lai daudz prieka un mīlestības jums visiem!

Lai gaiši svētki!

Dievs, svēti Latviju!

Ar mīlestību,
Peterborough latviešu skoliņas "Pūcītes akadēmija" vadītāja
Inese Asermane

P. S. Nedaudz par bērniem. Skoliņā mācās aptuveni 80 bērnu vecumā no 1 līdz pat 16 gadiem. Ir 9 skolotājas un 3 skolotāju palīgi, kas skoliņā darbojas kā brīvprātīgi.

SALLIJA
BENFELDE

Nesena aptauja liecina, ka tikai katrs septītais Latvijas iedzīvotājs uzticas Saeimai. Un jāteic, ka Saeima cenšas, cik var, lai šo uzticību nevairstu. Protams, 12. Saeimas trijos darba gados nebūtu pārlietu grūti sastādīt sarakstu ar vismaz divainiem lēmumiem, bet “oligarchu lietas” parlamentārās izmeklēšanas komisija, it sevišķi tās vadītāja Inguna Sudraba, acimredzot dara visu, lai Saeimai neuzticētos vēl vairāk cilvēku. Grūti spriest, vai deputāte Sudraba patiesi ir tik naīva, kā cenšas izskatīties, vai arī viņas uzdevums ir izgāzt parlamentārās izmeklēšanas komisijas darbu, vai uzdevums ir vēl sarežģītāks – ne tikai izgāzt komisijas darbu, bet pilnīgi diskreditēt Latvijas valsti tās iedzīvotāju acīs. Atbildi droši vien zina tikai pati Sudraba, bet rezultāts izkatās aizvien graužošāks. Pilnīgi pietiek jau ar to, ka komisijas vadītājam joprojām nav pielāgāties slepenai informācijai, bet ne viņa, ne vairākums komisijas deputātu to neuzskata par kaut ko tādu, kas varētu traucēt darboties. Tā teikt, aizej tur, nezini kur, atnes to, nezini ko. Turklāt, izņemot bijušo *Vienotības* deputātu Andreju Judinu un Nacionālās apvienības deputātu Ritvaru Jansonu, pārējiem komisijas locekļiem viss šķiet pavisam pareizi. Lai gan A. Judins publiski ir paudis, ka pārāk bieži personu iztaujāšanas pārvēršas par bezjēdzīgām diskusijām un nenonāk līdz valsts sagrābšanas pazīmju identificēšanai un izmeklēšanai un ka jautājums par Satversmes apdraudētību izgaismojis komisijas nespēju piesaistīt atzītus konstitucionālo tiesību ekspertus, komisija savu darba stilu nemaina. Jāpiebilst, ka Judina teiktajā būtu

jāieklausa kaut vai tādēļ, ka viņš nav cilvēks no malas, kuŗš izmeklēšanas darbā neko nezina. Savulaik viņš ir strādājis Iekšlietu ministrijas Izmeklēšanas departamenta Izmeklēšanas pārvaldē un Latvijas Policijas akadēmijā un ir tiesību zinātņu doktors. “Šī lieta nav tikai saistīta ar sešus gadus seniem notikumiem – tā ir saistīta arī ar mūsdienu valsts pārvaldi,” saka Judins. Viņaprāt, apjomīgie lietas materiāli, kuŗus komisijas locekļi tā arī nav viņojuši izlasīt, liecina, ka operatīvās lietas materiālos ir atrodamas pietiekami skaidras norādes uz izdarītiem noziedzīgiem nodarījumiem. Citiem vārdiem sakot, ir notikušas darbības, kas saistītas ar valsts sagrābšanu, kaut arī tieši šāds jēdziens Krimināllikumā neparādās. Jo runa jau nav par to, ka cilvēki savā starpā sarunājas un reizēm mēdz vienkārši pļāpāt, bet par to, ka valsts tiek vadīta un lēmumi tiek apspriesti un plānoti ne jau partiju valdes sēdēs, Saeimas frakcijās un komisiju sēdēs, bet gan privātās sarunās vienojoties par to, kas kuŗam būtu izdevīgāk. Parlamentārās izmeklēšanas komisijai būtu jāspēj saskatīt kop-sakarības un jāspēj ieteikt, kas maināms valsts pārvaldē, lai notiktu valsts sagrābšana atsevišķu personu vai grupu interesēs.

Jāpiebilst, ka šonedēļ uz iztaujāšanu Parlamentārās izmeklēšanas komisijā bija ieradies arī ekspresidents Valdis Zatlers un viņa stāstītais apliecina, ka bažas par valsts sagrābšanu (jeb nozagšanu, kā reizēm mēdz sacīt) ir bijušas pamatotas un, protams, liek vaicāt, vai tas notiek joprojām. Savulaik Valža Zatlera kā Valsts prezidenta pilnvaru laikā tika lobēta speciāla amnestijas likuma

pieņemšana, kas bija plānota vienas personas interesēs, “oligarchu lietas” parlamentārās izmeklēšanas komisijas sēdē stāstīja ekspresidents Zatlers. Pie Zatlera ar lūgumu atbalstīt šāda likuma pieņemšanu bija ieradies Andris Šķēle. Iepazīstoties ar attiecīgo piedāvājumu, ekspresidents secinājis, ka tas paredzēts tikai vienai personai. Zatlers sacīja, ka ļāvis šai iniciatīvai “aiziet nebūtībā” dažu nedēļu laikā. Kā zināms, savulaik tiesību eksperti brīdināja – ja minētais likumprojekts tiktu virzīts izskatīšanai un iesniegšanai Saeimā, tad no kriminālatbildības tiktu atbrīvots politiķis Aivars Lembergs.

Var sacīt, ka gadu pirms vēlēšanām komisijas deputātu nevēlēšanās iedziļināties šajos jautājumos viņiem atspēlēsies vēlēšanās. Tā teikt, deputātu rīcība atgādina kaut ko līdzīgu politiskai pašnāvībai.

“Cenšas” ne tikai deputāte Sudraba un viņas atbalstītāji minētajā komisijā. Gluži neticamu nostāju jautājumā par godīgu rīcību vienā mierā pirms dažām dienām demonstrējis zemkopības ministrs, ZZS politiķis Jānis Dūklavs. Proti, runa ir par aizdomām, ka daļa Latgales zemnieku rīkojušies negodprātīgi, saņemot valsts kompensācijas par plūdos bojāgājušām platībām, lai gan laukus bijis iespējams nokult. Tas zināms arī atbildīgajām institūcijām, taču par nozari atbildīgais ministrs Jānis Dūklavs kļūdas valsts atbalsta izmaksas kārtībā negrasās meklēt un labot ne tik. Iespējamais krāpniecības gadījumus nav iespējams atrast, jo kompensācijām nav noteikta pēckontrole un tā īsti kritēriju nebija, vērtējot, kuŗam naudu piešķirt un kuŗam ne, par to

pamatā lēma ministrs. Valsts atbalsta apmēru atklāja tikai pēc pieteikto platību apsekošanas. Tas arī bija brīdis, kad daļai – lielākoties tiem, kuŗi nepieteicās kompensācijām – pārsteigumā iepletās acis. No amatpersonu vairākkārt uzsvērtā varēja nojaust, ka atbalsts būs neliels. Bet valdība lēma, ka kompensācijās kopumā izmaksās gandrīz 15 miljonus eiro, turklāt sedzot gandrīz 72% no viena hektāra izmaksām. Tagad daudzi zemnieki teic – nav varējuši iedomāties, ka kompensācijas būs lielas, un nepieteicās, jo pēc tobrīd izziņotajām prasībām platības it kā nederēja, jo zem ūdens tās nebija, it kā tikt tur varēja, jo nebija tādu dubļu, lai nekultu. Bet kult nebija ko, tāpēc ka viss sagāzās veldrē un sapuva. Latvijas Lauku konsultāciju centrs (LLKC) lēš, ka Krāslavas novadā pieteikumus atsauc vairāk nekā puse zemnieku, jo viņi centās laukus tomēr nokult. Tādi arī bijuši noteikumi. Vismaz sākumā. “Daļa, kas tiešām mēģināja visu novākt un nesāņēja nekādas kompensācijas, tikai zaudējumus, viņiem ir pamatots iemesls būt neapmierinātiem, jo it kā uz viņu rēķina tā summa tagad kļuva lielāka par tām nenovāktajām platībām,” atzīst Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) Krāslavas biroja vadītājs. Bija lauksaimnieki, kuŗi platības pieteica, nokūla un savu iesniegumu vēlāk vai nu neatsauca, vai nu aizmirs to izdarīt. Līdz ar to viņi saņēma gan kompensāciju, gan laukus nokūla.

Vārdu sakot, par nozari atbildīgā Zemkopības ministrija nebija izstrādājusi vienotus un skaidrus kādā dokumentā fiksētus noteikumus. Un zemkopības

ministrs Jānis Dūklavs neslēpa, ka tas ir, tā sacīt, normāli un saprotami: “Ko es citu varu pateikt, varbūt kāds nedaudz pārrēķinājās. Godīgs zemnieks pārrēķinājās.”

Šķiet, kur nu vēl tālāk, ja ministrs publiski paziņo, ka godīgums tāda pārrēķināšanās vien ir un ka pret valsti nav nekādas vajadzības godīgi izturēties. Varētu domāt, ka sabiedrību tas šokē tik ļoti, ka *zaļie zemnieki* un viņu ministrs būs zaudējuši savu reitingu.

Tomēr Latvijā gluži tā nenotiek. Kā liecina cita aptauja, *Saskaņas* un *Zaļo* un Zemnieku savienības (ZZS) vēlētājiem ir pavisam cita izpratne par valsti un par to, kā tā būtu jāvada. Acimredzot viņiem ir daži elki un, kamēr viņi ir šajās partijās vai savienībās, nekam citam nav nekādas nozīmes. Tāpat arī izskatās, ka daudzu latviešu prātos jēdzienam “zemnieki” ir gandrīz vai maģiska nozīme – tāpat kā ļoti reliģioziem cilvēkiem Biblii. Tādēļ ZZS reitingos joprojām ir otrajā vietā aiz *Saskaņas* – acimredzot, politiķu “paraugs”, ka godīgam būt ir pēdējā aplamība, ir sasniedzis viņu vēlētājus un viņi joprojām dievina savus “zemniekus”.

Raugoties parlamentārās izmeklēšanas komisijas darbā un klausoties ministra Dūklava atziņās, gribas sacīt, ka vairākums tās deputātu un viņu partijas ir nevis politiski pašnāvnieki, bet gan veicina valsts nogalināšanu. Škarbos vārdus “valsts slepkavība” negribas lietot, jo vienmēr jau paliek cerība, ka veselais saprāts un godaprāts uzvarēs, kaut arī starp jēdzieniem “nogalināt” un “noslepkavot” šajā gadījumā lielas starpības nav.

Sagaidīsim svētkus kopā ar Operetes fondu!

Ar jautru un nebēdīgu bērniem vēltitu izrādi “Karlsons” savu piekto sezonu iesācis Operetes fonds. Tā ir entuziastu kopa, kas pamazām un neatlaidīgi tuvojas savam mērķim – profesionālā mūzikālā teātra nodibināšanai Latvijā. Ar klasisko operēšu iestudējumiem “Klīvija”, “Jautrā atraitne” un “Balle Savoja”, tāpat ar izrādēm bērnu auditorijai un mūzikāli krāšņiem operēšu mūzikas koncertiem ir iemantota klausītāju atzinība gan galvaspilsētā, gan dažādos Latvijas novados, kur vien viesojies Operetes fonds ar saviem iestudējumiem. Ar nepacietību tiek gaidīti jauni koncerti un iestudējumi, un arvien nopietnāka nobriest nepieciešamība gan pēc pastāvīgas Operetes mājvietas, gan pēc valstiska atbalsta, kas garantētu regulāru un auglīgu radošu darbību nākotnē.

Galvojoties Ziemsvētkiem un gadu mijai, mākslinieki sagatavojuši jaunu programmu, kam dots nosaukums “In Blue”. Šoreiz līdzās Johana Štrausa operēšu fragmentiem skanēs arī Džordža Geršvina

Nauris Indzeris

“Rapsodija blūza stilā”. To kopā ar Operetes orķestri diriģenta Guntara Bernāta vadībā atskaņos pianists Harijs Bašs, bet vienā no koncertiem viesosies izcilā pianiste Agnese Eglīna. Kā jau svētku reizē, tiek solīti arī mūzikāli pārsteigumi. Dzirdēsim iecienītos solistus Antu Jankovsku, Nauri In-

Anta Jankovska

dzeri, Nauri Puntuli un Lauru Purenu.

Koncerts “In Blue”
26. decembrī plkst. 16.00 Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē, 29. un 30. decembrī plkst. 18.00 Kultūras pili *Ziemeļblāzma*, 6. janvārī plkst. 19.00 koncertzālē *Lielais Dzintars* Liepājā

Izsludinātas arī turpmākās operēšu izrādes:

“**Jautrā atraitne**” – 2018. gada 2. martā
“**Balle Savoja**” – 2018. gada 9.

martā – abas izrādes notiks VEF kultūras pili Rīgā

Biļetes var iegādāties www.bile-suparadize.lv

Operetes orķestra izveidotājs un galvenais diriģents Guntars Bernāts

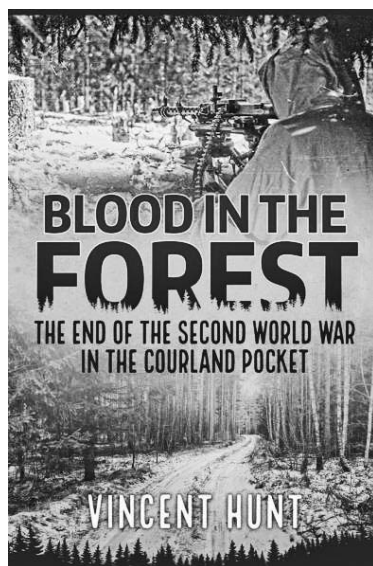
Atsauksimies un kopā rakstīsim vēsturi!

Savā nesen iznākušajā hronikā par Otrā pasaules kara nobeigumu Kurzemē – “Asinis mežā” BBC žurnālists **Vincents Hants** (*Vincent Hunt*) raksta: “Varbūt vieglāk ir aizmirst”. Tie, kuri pārdzīvojuši šo briesmīgo laika posmu, aizvadīto 70 gadu laikā no šī temata lielākoties ir izvairījušies. Taču Hants savā grāmatā aci pret aci satiekas ar sešās 1944. un 1945. gada kaujās izdzīvojušajiem, atklājot gan šīs zemes rētas, gan viņu pašu tumšās atmiņas, lai atstātu vienu no Latvijas sāpīgās vēstures vispostošākajām epizodēm.

No 1944. gada oktobra līdz 1945. gada maijam padomju spēki sadūrās ar vācu kaujiniekiem, kuri faktiski bija ielenkti tā sauktajā Kurzemes katlā. Sešu kauju laikā padomju armija cīnījās par izšķiroši svarīgo pieeju Liepājas ostai, kamēr vācieši nikni sargāja vienu no saviem pēdējiem ceļiem, pa kuriem ievainotus kareivjus nogādāt atpakaļ Vācijā. Cīņās abās pusēs tika ievilkti arī latvieši – dažos gadījumos brālīs cīnījās pret brāli.

Hanta atstāsts chronoloģiski virzās cauri šīm kaujām. Ar interviju, dokumentu un reģiona izpētes palīdzību autors apraksta sirdi plosošo Otrā pasaules kara nobeigumu ainu. Balstoties uz savu dokumentālista pieredzi raidsabiedrībā BBC, Hants šī sarežģītā temata detaļas prasmīgi savij ar efektīvu stāstījumu un saistošiem dokumentālajiem avotiem.

Iespējams, ka šādu stāstu pastāstīt spētu tikai ārzemju žurnālists, jo šos notikumus pierē-

dzējušajiem latviešiem un viņu pēcnācējiem atcerēties ir pārāk sāpīgi. Daudziem Hanta respondentiem šī bija pirmā reize vairāku desmitu gadu laikā, kad viņi atsauc prātā savas atmiņas. Viens no intervētajiem leģionāriem – Antons Leščanovs Hantam intervijas laikā teica: “Es ceru, ka saņemšu tavu grāmatu, vēl dzīvam esot.” Trīs gadus vēlāk Hants nodeva Leščanovam rokās grāmatu “Asinis mežā”.

Grāmatas atvēršanas svētkos 2017. gada jūnijā Latvijas Okupācijas muzeja valdes priekšsēdis Valters Nollendorfs sacīja: “Šī ir grāmata, ko latviešu autors droši vien nevarētu uzrakstīt. Tā ir ļoti izzinoša, taču vienlaikus ļoti smalkjūtīgi skar ļoti jutīgu tēmu... Šī grāmata ir veiksmīgi pavērusi skatu uz briesmīgu traģēdiju: nāves laukiem Kurzemē. Tā ir rekon-

Vincents Hants (pa labi) ar bijušo leģionāru Antonu Leščanovu

strūjusi kopīgās pagātnes atmiņas par vietu, kurā dzīvību zaudēja ne tikai karavīri, bet arī simtiem civiliedzīvotāju.”

V. Hants savas žurnālista karjeras laikā ir strādājis ar vairākiem smagiem tematiem – viņa darbos apskatītas tādas temas kā afroamerikāņu pilsonisko tiesību kustība un Ziemeļīrijas konflikts. Nesen izdotajā grāmatā “Uguns un ledus” viņš pēta nacistu postošo atkāpšanos cauri Norvēģijai 1944. gadā. Hantam, kurš dzīvo Mančestrā kopā ar savu latviešu sievu, Kurzemes katls bija gluži dabisks turpinājums iesāktajai izpētei par notikumiem Norvēģijā.

“Viru, kurš, organizēja atkāpša-

nos Norvēģijā, sauca Lotārs Renduličs, un pēc šīs operācijas viņš tika nosūtīts uz Kurzemi, lai stiprinātu Kurzemes katlu... Par šo stāstu es nezināju gandrīz neko... Tāpēc šis latviešu stāsts ir kā turpinājums manam ieskatam kara aizmirstajās lappusēs,” – tā V. Hants paskaidro savu izvēli pētīt kara beigās Latvijā.

Viņš arī piebilst, ka “Asinis mežā” nav vienkārši vēstures grāmata. Tā “ir domāta kā grāmata par cilvēciskumu, piemiņu un cerību,

kā arī par reālo dzīvi Kurzemes katlā un briesmīgajiem zaudējumiem gan padomju, gan vāciešu, gan latviešu karavīru vidū. Protams, šis ir tikai žurnālista ceļojums vidē, kurā viņš meklē to, kas palicis. Un tas ne vienmēr ir viegli – jo tas, kas ir palicis, nav tas, kas te kādreiz bijis.”

Vincenta Hanta “Asinis mežā” ir pieejama grāmatu veikalos un internetā. Grāmatas tulkojums latviešu valodā būs pieejams 2018. gadā. Hanta nākamā grāmata būs pētījums par čekas ietekmi Latvijas sabiedrībā – arī caur latviešu skatījumu. Šobrīd viņš strādā pie trešās grāmatas, kurā stāsta par 15. divīziju – par leģionāriem, kuri pirmie devās uz Krieviju un tad atkāpās caur Poliju, aizstāvēja Vācijas kara izskaņā un tad padevās sabiedroto spēkiem. Daudzi no viņiem emigrēja uz ASV, Kanadu, Austrāliju un Apvienoto Karalisti, daži palika Vācijā, citi devās mājās. Hants šobrīd meklē ģimenes, kurām ir stāsti un arhīva materiāli no šī laika perioda – it īpaši saistībā ar tiem, kuri dienēja kopā ar virsnieku Vili Janumu un bija sargi Nirnbergā.

Ar Vincentu Hantu var sazināties, rakstot uz e-pasta adresi vincenthunt01@yahoo.co.uk

Grāmatu angļu valodā varat iegādāties: <https://www.amazon.co.uk>

Par pašu autoru:

www.vincenthunt.co.uk

ĪSZIŅAS

Ventspilī, Liepājā, Jelgavā, Bauskā, Aizkrauklē, Smiltēnē, Aizputē, Pāvilostā un citviet jau Pirmajā Adventē iemirdzējās galvenās Ziemassvētku egles. Iedzīvotāji ar ģimenēm pulcējās centrālajos laukumos, kas ir svētku rotā, lai noskatītos īpaši šim notikumam sagatavotu programmu un noskaņotos Ziemas saulgrīžu gaidīšanas laikam.

Smiltēnes ev. lut. baznīcā (120 gadi) **15. decembrī** plkst. 19 laipni aicināti uz **Ziemassvētku sajūtu koncertu “Debess Dārzos”**, kur gaišumam sirdīs ienesīs dziedātāja **Ieva Kerēvica** un unikālais latviešu kontrtenors **Sergejs Jēgers**. Programmā komponista Madara Kalniņa akadēmiskās mūzikas smalkās linijas savīsiēs ar džeza temperamentu.

Imanta Ziedoņa muzejs aicina **10., 11. un 12. decembrī** uz ikgadējiem fonda **“Viegli” ziemas koncertiem “No patikšanas uz patikšanu”**, kas jau septīto gadu norisināsies Latvijas dzelzceļa vēstures muzejā Rīgā. Izskanēs skaistākās dziesmas no “Viegli” albumiem, kā arī jaunais I. Kalniņa un R. Paula dziesmas. Stundu pirms koncerta būs iespēja paviesoties Ziedoņa muzeja bibliotēkā, baudīt gardās N. Bomja maiznīcas “Lielezers” piparkūkas, veldzēties ar kluba “Pieni” sagādātajiem atspirdzinājumiem un ar *Latvijas Pasts* starpniecību nosūtīt pastkartes Ziemassvētkos.

Liepājas koncertzālē “Lielais dzintars” no 8. līdz 10. decembrim notiks mūsdienu mūzikas festivāls **“Islandes nedēļas nogale”** ar laikmetīgās arhitektūras izstādi un trīs koncertiem. Piedalīsies 6 mūsdienu spožākie Islandes mākslinieki. 8. decembrī plkst. 19 būs atklāšanas koncerts “48 mēness ainavas”.

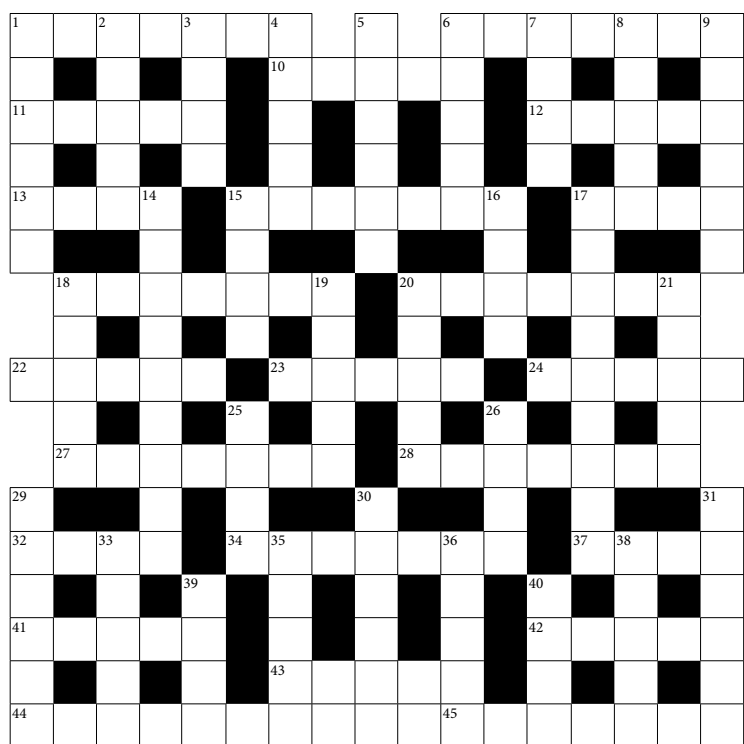
No šā gada decembra līdz 2019. gada jūlijam iznāks laikraksts “Darbs Valgā – Valkā”, liecina Valkas novada domes 27. novembrī parakstītais līgums ar SIA “Reģionu Mediji”. Tas informēs par nodarbinātības aktualitātēm Valkas novadā (Latvija) un Valgas apriņķī (Igaunija). Informatīvā laikraksta izdošana ir viena no INTERREG Igaunijas – Latvijas pārrobežu sadarbības programmas 2014 – 2020 projekta “Pārrobežu darba tirgus integrācijas un nodarbinātības veicināšana”, identifikācijas Nr. Est – Lat40 (*Promotion of Cross – Border Labour Market Integration and Employment* Valka – Valga mobility) aktivitātēm.

Kuldīgas novada dome nolēmusi atbalstīt 36 vēsturisko ēku glābšanas projektus, plānojot tiem piešķirt līdzfinansējumu 201 298 eiro. Starp atbalstītajiem ir Rendas baznīcas jumta atjaunošana, Kuldīgas Svētās Annas baznīcas ziemeļu fasādes divu lielo logu restaurācija, Kabiles muižas virtuves mājas pamatu un sienu mūra, dzegu, apmetuma un vēsturiskā krāsojuma restaurācija, Padures muižas kunga mājas ieejas terases atjaunošana un citiem. Ar novada domes atbalstu četru gadu laikā darbi veikti 41 vecpilsētas ēkā un piecos kultūras pieminekļos novada pagastos.

Īsziņas sagatavoja **Valija Berkina**

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis JĀNIS REVELIŅŠ (ASV)

Līmeniski. 1. Poļu rakstnieka Senkēviča romāns (*vienā vārdā*). 6. Operas “Parsifāls” komponists. 10. 1990. gadā dibināts Latvijas laikraksts. 11. Iznīcība. 12. Ārzemju latviešu laikraksts “...Latvija”. 13. Pārdzīvot. 15. Taisnīgs. 17. Sievietes vārds (*febr.*). 18. Sen grieķu filozofs. 20. Romāna “Rīga” autors. 22. No vistas olas izšķīlies.... 23. Latviešu dzejnieks (1884-1960). 24. Latvijas Nacionālās bibliotēkas direktors. 27. Latviešu dzejniece (1920). 28.

Ļoti gluds. 32. Napoleona pirmā trimdas izsūtījuma vieta. 34. Balkānu valsts. 37. Japāņu alkoholisks dzēriens. 41. Mītoloģijā pirmais cilvēks, ko radījis Dievs. 42. Lapu koki. 43. Baras. 44. Uzskats, ka Dievs neeksistē. 45. Elpošanas orgāns.

Stateniski. 1. Dokumenta atveidojums. 2. Neveiksmju iespējamība. 3. Strauji elpot. 4. Jaunības un nemirstības dieviete skandināvu mītoloģijā. 5. Latviešu strēlnieku komandieris, Latvijas pir-

mās brīvvalsts kara ministrs. 6. Mīts. 7. Latviešu rakstnieks (1932). 8. Sievietes vārds (*sept.*). 9. Ūdens trūkuma sajūta organismā. 14. Paaudzēm pārņemta paraža. 15. Māk. 16. Klāt. 17. “Ballets Russes” nodibinātājs (1872-1929). 18. Apziņa, intelekts. 19. Termins tenisa spēlē. 20. Augstākā spēļu kārts. 21. Konsekvences. 25. Augstākais dievs sengrieķu mītoloģijā. 26. Neliels trauks ar vāciņu. 29. Himalaju kalnu valsts. 30. Semītu tauta. 31. Kultūrvēsturisks novads Latvijā, saukts arī par Augšzemi. 33. Vācu tautības latviešu valodnieks, literāts, teologs (1802-1883). 35. Musulmaņu valdnieks. 36. Aptuveni apzināties. 38. Vieta starp azoti un krūti. 39. Oriģināls. 40. Izraēliešu deļa.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 45) atrisinājums

Līmeniski. 4. Leksikons. 7. Tibra. 8. Peles. 9. “Fornarina”. 10. Makets. 11. SIA. 13. Stelpe. 18. Skalbes. 21. Tereka. 23. Alteja. 24. Kito. 25. Ātes. 26. Angola. 28. Sumbrs. 29. Olstera. 34. Venera. 35. Kaa. 37. Brauns. 38. Kalnciems. 39. Ekers. 40. “Linga”. 41. Asistents.

Stateniski. 1. Asinis. 2. Skarba. 3. Tirpas. 4. Lafete. 5. Sparta. 6. Petipā. 12. Iga. 14. Skotele. 15. Testers. 16. Berne. 17. Sekot. 19. Atoms. 20. Ojārs. 22. “Aka”. 23. Ass. 27. Etna. 30. Seneka. 31. Araksa. 32. Brasls. 33. Indigo. 35. Konuss. 36. Alises.

Flight from Latvia: a Six-Year Chronicle

A historical memoir by Dagnija Neimane

When Soviet invasion of their homeland forces an extended Latvian family into exile in 1944, the young and the elderly must pull together against seemingly impossible challenges to maintain survival and to nurture hopes for the rebirth of their homeland. *Flight from Latvia* is a true story of the resilience and survival of displaced persons, and also of those who fought for their homeland in a time of tragedy and loss.

In the US, the book is available for purchase at **Amazon.com**.

In Riga, it may be purchased at **the Museum of the Occupation**.

Pārdodu Vidzemes centrālā augstienē kādā pakalnā, 4,5 km no Gaiziņkalna, divstāvu dzīvojamo māju. Māja atrodas ainaviski skaistā vietā. Lejup no mājas 220 m attālumā līdz ūdens šķirtnei ir augstākais virs jūras līmeņa ezers. Ezers ir absolūti tīrs, tā ūdeni var izmantot pārtikā. Īpašumam pieder 110 m gaŗa plūdmale. Iebriest ezerā var pakāpeniski, ejot pa smilšainu, tīru smilts grunti. Ezers ir apmēram 2 km gaŗš, reti apdzīvots. Klusums garantēts – kā dienā, tā arī naktī.

Nopērkot samērā lētu licenci, šajā ezerā var maksākerēt.

Šis ezers pieder divām vietējām pagasta pašvaldībām, kuŗas to ir izīrējuŗas. Zemes platība kopumā ir 16 ha. 8 ha no tiem ir jauktu ūŗirņu meŗs, to starpā 100 m attālumā no mājas divas spēcīgas jaunaudzes – bērzu un egļu.

Gaiziņkalna dabas parkā, kuŗā ietilpst ūŗie 16 ha, ir aizliegtas kailcirtes un ir atļautas tikai sanitārās un kopšanas cirtes.

Dzīvojamā ēka ir uzcelta 1985. gadā. Celta ar ķieģeļu ārsienu un ar gaisa starptelpu līdz gāzbetonam. Mājā ir 5 dzīvojamās istabas, vannas istaba un klozeta telpa.

Elektriskais boilers apgādā māju visu gaŗu ar siltu ūdeni. Otrajā stāvā – īpaŗnieka darbistaba ar grāmatu plauktiem, rakstāmgaldu u.c. aizņem 40 m².

Viesistabā ainavisks skats uz ezeru. Virtuves un klozeta ūŗeni aizplūst uz kanalizācijas divām akām, kuŗas vienreiz 1 ½ gada laikā izsmēļ speciāla automaŗina ar sūkni. Vieglmetāla jumts uzlikts 2016. gadā. Apkurei ir uzstādīts granulu katls ar kompjutarizētu automātisku vadības sistēmu. Apkures siltumu var variēt pēc vēlmes.

Lielākā granulu raŗotne Latvijā atrodas 16 km attālumā no mājas.

Granulas pieved un izkrauj ūŗi uzņēmuma strādnieki.

50 m no dzīvojamās ēkas ir mūra saimniecības ēka ar divām telpām – atseviŗki garāŗa un daŗādu ierīču noliktava.

Cena pēc vienoŗanāŗ. Zvanīt +371 26549988 vai +371 26541562

AMERIKAS LATVIEŗU APVIENĪBAS

Simtgades Testamentāro novēlējumu fonds

THE AMERICAN LATVIAN ASSOCIATION

CENTURY BEQUEST FUND

Novēlot kaut mazu daļu savā testamentā ūŗim ALAs nākotnes fondam, mēŗ liksim stipru un paliekoŗu pamatu latvietības uzturēŗanai ASV, mēŗ celsim un sargāŗsim latvju tautu, valsti un kultūru.

ALA dara daudz, un mums visiem jāgādā, lai tā savu darbu turpinātu vēl ilgus gadus nākotnē mūŗu nākamajām paaudzēm!

400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850.
Tālr.: 301-340-1914, e-pasts: alainfo@alauŗa.org

Amerikas latvieŗu apvienības valde

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelŗanāŗ** (uz vai no Latvijas), **auto transports**, **gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

• Tagad ir laiks sūtīt lietas dāŗzam! Traktora sūtīŗana (līdz 2 m³) - \$475. Citi rīku (griezēju, motorzāģu, plāvēju, u.c.) transports sākot ar \$75. (Muitas procedūra LV papildus.)

Zvaniet: 1-888-LATVIAN

Rakstiet: info@lasl.com • www.lasl.com

TRIMDADIMD BOOKS

Interesantas, lietotas un jaunas grāmatas latvieŗu valodā, trimdā un Latvijā izdots - Literatūra, vēsture, folklorā un vēl!

LŪDZU, APMEKLĒJIET MANU INTERNETA KATALOGU!
www.trimdadimdbooks.com

Jānis Kļaviņŗš Telefons 1-905-545-9237
Ē-pasts: info@trimdadimd.com

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantoŗana.
- Īpaŗuma pirkŗana un pārdοŗana.
- Meŗa apsaimniekoŗana un pārdοŗana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

Ņujorkas Latvieŗu Evaņģeliski luteriskā draudze

MEKLĒ

pārzini/saimnieku Jonkeru baznīcai
254 Valentine Lane Yonkers, NY 10705
(Alga plūs brīvs dzīvoklis ar divām guŗamistabām)
Nepiecieŗami legālie darba apstiprinājumi –
ASV pilsonība vai zaļā karte
epasts – jason.meilands@gmail.com
vai gziedins1@verizon.net

IZDEVĪGI APDROŗINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

NAUDAS PĀRSŪTĪJUMI
UZ LATVIJU

Kārtojām nodokļu un citus
maksājumus Latvijā!

Baltic Financial Services
19 N. Mountain Ave.,
Montclair, NJ 07042-1810
Tālr: 973-746-3075

VESELĪBAS APDROŗINĀŗANA

uz īŗu vai ilgāku laiku
LATVIJAS CIEMĪNIEM
CEĻOTĀJIEM UZ ĀRZEMĒM
Zvaniet:
RESNICK & ASSOCIATES
800-324-6520

Dieva mierā aizmigusi, mūsu mīļā māsiņa, tante

ELGA LAZDA, dzim. EZERGAILIS

* 1924. gada 9. oktobrī Kosā, Latvijā,
† 2017. gada 22. novembrī Toronto, Kanadā

Tālu paliek dzīves kņada
Krēslas pilnā zemes lejā.
Tur pār galvu jaunas zvaigznes,
Jauna rīta blāzma sejā.
/F. Bārda/

Mīlestībā piemin
DZIDRA
ANDRIEVS, ANNA
VALDA, LĪGA, JĀNIS

MANFREDS ZĪVERTS

Bijušais leģionārs, mūsu mīļais brālis un brālēns
Dzimis 1925. gada 4. februārī Rīgā, Latvijā,
mūžības sliksni pārkāpa 2017. gada 24. novembrī Ņujorkā, ASV

INTEGER VITAE

Kopējās atmiņu takas allaž pārstaigās
LĪLIJA ZĪVERTE (ŅUJORKĀ, NY)
INDRA KORE (TALSOS, LATVIJĀ)
ASTRA MOORA (ŅUHEIVENĀ, CT)

Mūžībā aizgājis

ANDREJS BOLIS

Dzimis 1940. gada 30. janvārī Rīgā,
miris 2017. gada 30. novembrī Lawrence, Ma.

Viņu piemin mīlestībā
BRĀLIS JĀNIS, VALDA UN MĀRĪTE AR ĢIMENI

Dieva mierā aizgājusi

SKAIDRĪTE DINVALDS

Dzimumsi 1927. gada 12. aprīlī Baldonē,
mirusi 2017. gada 15. novembrī Deitonā, Ohajjo

Pie rokas ņem un vadi,
Kungs, mani pats.

Par viņu sēro un mīlestībā piemin
DEITONAS EV. LUT. DRAUDZE

Dieva mierā aizgājusi
Trial Attorney
Dept. of Justice, USA

VELTA ANITA MELNBRENCIS

Dzimumsi 1929. gada 7. novembrī Rīgā,
mirusi 2017. gada 17. jūlijā, Washington DC

Mīlestība nekad neizbeidzas...

Sēro
MĀSA AUSMA AR ĢIMENI

SARĪKOJUMI

SARĪKOJUMI

BOSTONA (MA)
Trimdas dr. zāle (58 Irving St, Brookline MA).

10. decembrī 13:00 pianista **Reiņa Zariņa** koncerts "Ziemassvētku ieskaņai". Riko Latviskā mantojuma fonds. Ieeja pieaugušajiem \$20.

DENVERA (CO)
Kolorado Latviešu Kultūras Centrs (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226), tālr.: 303-986-5337 vai 303-913-8081. **Piektdienās** 19:00 tiekas latviešu deju grupa, 20:30 notiek koŗa mēģinājums.

FILADELFIJA (PA)
Filadelfijas Brīvo Latvju biedrība (531 North 7th St, PA 19123).

Regulārā pensionāru sanāksme decembrī **nenotiks**.

16. decembrī 12:00 **Ziemassvētku eglīte**. Iesāksim to ar svētbriģi, tad padziedāsim Ziemassvētku dziesmas. Apmainīsimies ar dāvanām un paēdisim kopējas pusdienas, kuŗas viesiem maksās \$5. Ieteiktā dāvanu vērtība ir \$5 vai vairāk. Visu vecumu viesi laipni gaidīti!

ŅUJORKA (NY)
Ņujorkas draudzes telpas (254 Valentine Ave, Yonkers NY).

Jonkeru bazn. (245 Valentine Ln, Yonkers NY).

10. decembrī 11:00 Ņujorkas latviešu koŗa Adventa koncerts „Baltā ziemas roze”. **Aspazijas** deŗa un **Annas Veismanes** mūzika. Atskaņos orķestris, koris un solisti, tai skaitā **Laila Liepiņa Southard**, **Ilze Kancāne**, **Sarma Dindzāne VanSant** un **Ivars Stonins**, diriģentes **Lauras Padegas Zāmuras** vadībā. Iemīļotais **Andrejs Jansons** sakomponējis jaunu Ziemassvētku kantāti, iedvesmoties no **Valdas Dreimanis**, **Martas Daknes**, **Jāņa Poruka** un latviešu tautasdziesmu vārdiem. Pēc koncerta Ziemassvētku tirdziņš un svētku mielasts.

SIETLA (WA)
Sietlas Latviešu Sabiedriskais Centrs (11710 3rd Ave NE, Seattle WA 98125).

12. decembrī 12:00 pensionāru **Ziemassvētku eglīte** ar programmu un pusdienām.

16. decembrī 17:00 Svecīšu Dievk. baznīcā. **Skolas Eglīte** un groziņu vakars Centra zālē.

ST. PĒTERSBURGA (FL)
St. Pētersburgas Latviešu biedrības nams (1705 9th Ave N, St. Petersburg FL 33713).

16. decembrī 14:00 **Ziemassvētku eglītes sarīkojums**. Gatavosim groziņus ar svētkiem piemērotām uzkodām, noskaņosimies Ziemassvētku sagaidīšanai. Ieejas ziedojums, sākot ar \$5.

TĒRVETE
Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:00 Centrā. Info: 514-992-9700.

ZIEMEĻKALIFORNIJA
(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daŗas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com

Katru otrdienu 20:00 koŗa mēģinājums

DIĒVKALPOJUMI
• **Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.:** (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994. Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

com.Runas stundas trešdienās 10:00 - 15:00, piektdienās 16:00 - 18:00. **Dievk. notiek 11:00.**

• **Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.:** (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; E-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikagas-Ciānas-draudze-255043897965234.

Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc Dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com

• **Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēteris dr.:** (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. Dr. pr. Uldis Pūliņš. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Denveras latv. ev. lut. dr.:** (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc Dievk. sadraudzība. **Trešdienās** 17:00 Bībeles stundas. **Trešdienās** 15:00 - 17:00 un **ceturtdienās** 9:00 - 13:00 mācītāja pieņemšanas stundas. Māc. H. Godiņa tālr.: 720-484-9857.

• **Detroitas Sv. Pāvila latv. ev. lut. dr.:** (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). **Dievk. notiek svētdienās 10:00.** **10. decembrī** 2. Adventa Dievk. ar dievg. Nodarbība bērniem. **24. decembrī** Ziemassvētku vakara dievk.

• **Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.:** *Shepherd of the Coast Luth. Church* (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. **Dievk. notiek 14:00.** Pēc Dievk. visi lūgti pie kafijas galda! **17. decembrī** Dievk.

• **Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.:** baznīca (1955 Riverside Ave, Los Angeles CA 90039). **Dievk. notiek 11:00.** **10. decembrī** 2. Adventa svētbriģis ar dziesmām un dzejām. **24. decembrī** 16:00 laju vadīts Ziemassvētku vakara Dievk.

• **Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.:** *Unitarian Congregational Parish of Norton* (2 W Main St, Norton, MA 02766). **Svētdienās 11:00** Dievk. ar dievg. Kalpo mācītājs Dr. Jānis Keggi, draudzes sekretāre Zigrīda Kručkova, tālr.: 617-323-0615.

• **Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.:** (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Ieva Dzelzgalvis. **Dievk. notiek 11:00.**

10. decembrī 2. Adventa Dievk. **17. decembrī** 3. Adventa Dievk. Skolas Eglīte. **15:00 Dievk. Vilmingtonā, Good Shepherd** baznīcā (1530 Foulk Rd - Rt 261).

• **Kalamazū latv. apv. ev. lut. dr.:** (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49996). Māc. A. *Graham*. **Dievk. notiek 10:00.** Pēc Dievk. kafijas galds. **10. decembrī** Dievk. ar dievg. Draudzes un latviešu skolas bērnu kopīgā Eglīte.

13. decembrī 11:00 Bībeles stunda ciemā Latvija. **17. decembrī** 3. Adventa dziesmotais pārdomu Dievk. **20. decembrī** 11:00 Bībeles stunda Kalamazū. **24. decembrī** 17:00 Ziemassvētku vakara Dievk.

• **Klīvlandes Apvienotā latv. ev. lut. dr.:** (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107). **Baptistu draudzes dievk. notiek svētdienās 14:30.** Bībeles stundas notiek

DIEVKALPOJUMI

10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā.

• **Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.:** (3300 C St, Lincoln NE 68510). Māc. Gija Galina, tālr.: 402-475-8106. Dr.pr. Kārlis Indriksons, tālr.: 402-438-3036. **Dievk. notiek 1.un 4.svētdienā 10:00.** 2.svētd. Dievk. angļu valodā. Pensionāru saiets katrā otrajā ceturtdienā.

• **Mančesteras latv. ev. lut. dr.:** (21 Garden St, Manchester, CT 06040). Dr.pr. Astra Vilinskis, tālr.: 413-568-9062. **16.decembrī** 13:00 svētku Dievk. Diak. Linda Sniedze *Taggart*. Sekos **draudzes Eglīte.**

• **Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.:** (1853 N 75th Str, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Archibiskape Lauma Zuševica, tālr.: 414-421-3934, e-pasts: pastorlauma@gmail.com, Dr. pr. Sandra Kalve, tālr.: 414-258-8070. **Dievk. notiek svētdienās 10:00.**

• **Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.:** (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). **Dievk. sākas 11:00.** Pēc Dievk. sadraudzība. **10.decembrī** Dievk. ar bērnu uzrunu. Sv.skola. **17.decembrī** dziesmotais Dievk. ar kori. Skolas Eglīte un pusdienas. **21.decembrī** Bībeles stunda. **24.decembrī** 17:00 Svētvakara Dievk., sprediķis angļu valodā. **25.decembrī** Ziemsvētku Dievk. ar Sv.vak. **31.decembrī** 16:00 Vecgada vakara Dievk. ar Sv.vak. **7.janvārī** Zvaigznes dienas Dievk.

• **Montrealas latv. Trīsvienības ev. lut. dr.:** *Trinity Latvian Church* (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. Dievk. vada dr. pr. Jānis Mateus un Māc. Zvirgzds. tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org. Valdes sēdes notiek ceturtdienās 19:00.

10.decembrī 13:30 Adventa Dievk. Centrā. **24.decembrī** 15:00 Ziemsvētku Dievk. Norvēģu bazn.

• **Ņubransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.:** Draudzes dievnams (12 Gates Ave, East Brunswick, NJ). Māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko, tālr.: 908-638-1101, e-pasts: latvianlutheranchurch@gmail.com **10.decembrī** 11:00 Adventa koncerts. Seko **draudzes Eglītes sarīkojums**, pusdienas un svētku tirdziņš. **24.decembrī** 17:00 Ziemsvētku vakara Dievk.

• **Ņujorkas latv. ev. lut. dr.:** Jonkeru bazn. (254 Valentine Ln, Yonkers NY). Māc. Saivars.

St. Andrew Lutheran Church (335 Reynolds Ave, Parsippany NJ). Māc. Saivars.

Salas bazn. (4Rīga Ln, Melville NY). Māc. Saliņš.

Priedaine (1017 State Rte 33, Freehold NJ). Māc. Saivars.

Manhatena, *Seafarers & Intl House* (123 E 15th St, NY 10003). Māc. Saliņš.

10.decembrī 11:00 Jonkeru bazn. Adventa koncerts ar svētbrīdi.

10:30 Salas bazn. Dievk.

16.decembrī 10:00 Jonkeru bazn. Skolas Eglīte. Māc. Saliņš.

11:00 Priedainē Ņudžersijas skolas Eglīte.

14:00 Manhatenā, *Seafarers* Dievk. ar dievg. Eglīte.

17.decembrī 10:00 Jonkeru bazn. Dievk.

10:30 Salas bazn. Dievk.

24.decembrī 18:00 Jonkeru bazn. Ziemsvētku vakars.

18:00 Salas bazn. Ziemsvētku

vakars.

25.decembrī 11:00 *St. Andrew* bazn. Ziemsvētki.

• **Ročesteras ev. lut. Krusta dr.:** *Atonement Lutheran Church* (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14450).

Dievk. notiek 14:00. Diakone Linda Sniedze-*Taggart*. **10.decembrī** Adventa laika Diev. Skolas Eglīte. Lūgti groziņi. **25.decembrī** Kristus piedzimšanas svētku Dievk.

• **San Diego latv. ev. lut. dr.:** *Ascension Lutheran Church* (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdīņš, tālr.: 858-598-5451, e-pasts: jlegzdins@san.rr.com. Māc. Mārtiņš Rubenis. **Dievk. notiek 12:00.** Pēc Dievk. kafijas galds.

• **Sentluisas latv. ev. lut. dr.:** *Christ Lutheran* bazn. (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). **Dievk. notiek katrā mēneša 3. svētdienā 14:00.** Pēc Dievk. saiets ar groziņiem. Māc. A. Kalniņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, e-pasts: kalninsis@charter.net

• **Sietlas latv. ev. lut. dr.:** (11710 3rd Ave N E Seattle, WA 98125). **Dievk. notiek 10:30.** Prāv. D. Cilne, tālr.: 206-674-9600, e-pasts: cilnis@earthlink.net. Info: www.seattlelatvianchurch.org

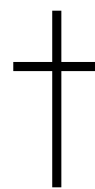
10.decembrī 2.Adventa Dievk. ar dievg. **16.decembrī** 17:00 Adventa sveču Dievk. Dziedās latviešu skolas bērni un *Siguldas balsis*, diriģē **Maija Riekstiņa**, ērģelnieks **Dr. Andris Āboliņš**. Pēc Dievk. kopīga latviešu skolas un draudzes Eglīte, groziņu vakars. **24.decembrī** 17:00 Ziemsvētku vakara Dievk. Dziedās **Katriāna Zommere**, ērģelnieks **Dr. Andris Āboliņš**.

• **Skenktedijas latv. ev. lut. dr.:** *Trinity Lutheran Church* (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-*Taggart*. **17.decembrī** 14:00 Ziemsvētku Dievk. ar dievg.

• **St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.:** Dievk. notiek 14:00 *Mūsu Pestītāja (Our Savior)* bazn. (301 – 58th Street S, St. Petersburg, FL 33707), kā arī Biedrības namā. **Bībeles stundas notiek Biedrības namā 11:00.** Māc. Aivars Pelts, tālr.: 727-368-0935. Dr. pr. Aija Norbergs, tālr.: 727-367-6001. **Katrs 1. svētdienas Dievk. notiek Biedrības namā plkst. 14:00. 10.decembrī** Bībeles stunda.

• **Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.:** Draudzes nams (400 Hurley Ave, Rockville, MD 20850-3121), tālr.: 301-251-4151, e-pasts: dcdraudze@gmail.com Info: www.dcdraudze.org Mācītāja prāv. Anita Vārsberga Pāža, mob.tālr.: 301-302-3270, e-pasts: macanitavp@gmail.com, dr. pr. Jānis Vītols, tālr.: 703-264-0089. **Svētdienās: 9:15** Latviešu skola. **10:00** Zaķiši. **Dievk. notiek 11:00.** Kafijas galds.

• **Vilimantikas latv. ev. lut. dr.:** *Ebenezer Lut. Church* (96 Oak St, Willimantic, CT). dr. pr. Vija Bachmuts, tālr.: 860-644-3268. Māc. Igors Safins. **9.decembrī** 11:00 Adventa Dievk. ar dievg. Draudzes Eglīte. **23.decembrī** 11:00 Ziemsvētku Dievk. Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rasma@laiks.us, vēlākais – SVĒTDIENĀS! Kārtējam avīzes numuram ziņas uz redakciju tiek nosūtītas PIRMDIENĀS.

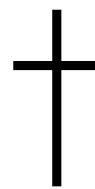
Mūžībā aizgājusi mūsu mīlā māmiņa, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa

DR. SILVIA PĒTERJĀNIS MATTHEWS, dzim. PĒTERJĀNIS

Dzimusi 1924. gada 23. martā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2017. gada 6. novembrī *Fountain Hills*, Arizonā, ASV

*Mīlestība mūžīga
Nešķiņ mirušos no dzīviem.*

Viņu mīlā piemiņā paturēs
MEITA MĀRA UN JĀNIS MĀLIŅŠ AR BĒRNIEM DZINTRŪ UN KRĪŠJĀNI
DĒLS ANDRE UN DEBRA MATTHEWS AR BĒRNIEM MICHAEL, JOSEPH
PATRICK (THEODORA) AR BASIL, ALEX (COLLETTE)
AR BROOKLYN, THEODORE (MICHELLE)
DĒLS PĒTERIS UN ALBERTA AR BĒRNIEM JĀNI, ALBERTU UN ĒRIKU

Mūžībā aizgājusi mūsu mīlā

DR. SILVIA PĒTERJĀNIS MATTHEWS, dzim. PĒTERJĀNIS

Dzimusi 1924. gada 23. martā Rīgā, Latvijā,
mirusi 2017. gada 6. novembrī *Fountain Hills*, Arizonā, ASV

*Mīlestība mūžīga
Nešķiņ mirušos no dzīviem.*

Viņu mīlā piemiņā paturēs
KRUSTDĒLS JĀNIS UN AIJA KUKAIŅI AR ĢIMENI
MĀSASMEITA VELTA (DZIMUSI KUKAINE) UN GUNTIS KALNIŅI AR ĢIMENI

Mūsu mīlais vīrs, brālis, papus un opaps... mēs tevi nekad neaizmirsīsim

EDVINS RASUMS

Dzimis 1931. gada 10. februārī Rīgā, Latvijā,
miris 2017. gada 5. novembrī *Port Jefferson*, NY

*Mēs klusi paliekam šai krastā,
Vējš šalkos un mierinās mūs,
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,
Vienmēr mūsu atmiņās būs.*

Mīļi paturēsim tevi mūsu sirdīs
BEATRICE
JURIS UN MARGARITE
ANDREJS, MĀRA, KRISTINA, ALDIS UN VIJA
PĒTERIS, TAMARA, MARISA, VIKTORS UN ANITA

... Es aizgāju pa gaismas staru...

ATTIS VALDEMĀRS RAUDZĒNS

Dzimis 1962. gada 3. novembrī,
miris 2017. gada 28. novembrī

Par viņu sēro
HELMARS, ROBERTS, DIĀNA
VALDA UN DACE RUDZĪTIS

LATVIJAS SPORTISTI LATVIJĀ UN PASAULĒ

Pasaules latviešu sporta spēles Latvijas Simtgades zīmē

Pasaules latviešu sporta spēles 2018. gadā notiks jau 55. reizi. Vasaras sporta spēļu atklāšana norisināsies Jelgavā 21. jūnijā, kas tiks apvienota ar saulgriežu svinēšanu Pasta salā. Dažādas sacensības tiek organizētas dažādās Latvijas pilsētās 21. un 22. jūnijā, kā arī 24. jūnijā, kas dalībniekiem papildus sporta aktivitātēm ļaus tuvāk iepazīt Latviju. Sporta spēļu nobeigums būs *Likteņdārzā*, kur notiks dalībnieku apbalvošana, kā arī piemiņas sarīkojums un koncerts represijās cietušajiem sportistiem un sporta darbiniekiem. Dalībnieku vecums ir no 30 līdz 90 un vairāk gadiem. Pieteikšanās elektroniski www.lsvs.lv vai rakstiski līdz 1. februārim info@lsvs.lv vai Tomsona iela 24-44, Rīga, LV-1013 ar norādi "100-gades spēļu komisijai".

Porziņģis jokoja Džimija Falona šovā

Latviešu basketbolists, Nacionālās basketbola asociācijas (NBA) kluba Ņujorkas *Knicks* zvaigzne Kristaps Porziņģis kļuva par kanāla *NBC* sarunšova *The Tonight Show* vēsturē pirmo latvieti, kurš uzaicināts piedalīties raidījumā. Sportists piedāvāja tika sagaidīts ar skaļām ovācijām, bet viņa saruna ar šova vadītāju Džimiju Falonu, kas 1. decembrī,

publiskota raidījumā *YouTube* vietnē, ātri vien izpelnījies gana daudz skatījumu. Uzvarā pret Maiami *Heat* Porziņģis guva potītes traumu, bet šovā par to netika runāts. Falons, kurš, kā pats apgalvoja, arī esot *Knicks* fans, viņu vairāk tirdīja par vienradža iesauku, ko viņam savulaik deva NBA zvaigzne Kevins Durants.

Rebekas Kochas „vieglie” kilogrami

Latvijas svarcēlāja **Rebeka Kocha** Kalifornijā izcīnīja bronzas medaļu pasaules meistarsacīkstēs svara kategorijā līdz 58 kilogramiem. Bronzas pozīcijās Kocha izvirzījās raušanas disciplīnā un noturējās laureātos arī grūšanā, kas viņai pirmo reizi karjērā ļāva pakāpties uz goda

// FOTO: Reuters/Scanpix

pedestala pasaules meistarsacīkstēs pieaugušo konkurencē.

Raušanas un grūšanas summā Kochas rezultāts bija 222 kilogrami. Raušanā Kocha pacēla 101 kilogramu, turpretim grūšanā 19 gadus vecajai sportistei pakļāvās 121 kilogramu smags stienis. Par pasaules čempioni kļuva Taivānas svarcēlāja Hsinčuna Kuo – 240 kg (105+135). Trijos veiksmīgos mēģinājumos raušanā Kocha secīgi pacēla 94, 88 un 101 kilogramu, ieņemot trešo vietu un atpaliekot četrus kilogramus no taizemietes Sukanjas Srisuratas un Taivānas svarcēlājas Hsinčunas Kuo. Arī grūšanā Kochai visi trīs mēģinājumi bija sekmīgi – 114, 118 un 121 kilograms. Lai gan disciplīnā tas bija piektais rezultāts, Rebekai ar sasniegto rezultātu pietika, lai kāptu uz pjedestala trešā pakāpiena sacensību nobeigumā. Latvijai tā ir pirmā medaļa vēsturē svarcēlšanā sievietēm. Pavasārī Eiropas meistarsacīkstēs Kocha ieguva sudraba medaļu, bet jūnijā kļuva par pasaules junioru čempioni ar rezultātu 219 kilogrami (99+120).

Pēc vēsturiskās bronzas medaļas izcīnīšanas sieviešu svarcēlšanā Rebeka Kocha teica, ka ir ļoti laimīga. Viņa lepojas, ka ir latvieti un nes Latvijas vārdu pasaulē. Atzinīgi vārdi tika veltīti Rebekas treneriem Eduardam Andruškevičam un Viktoram Ščerbatičam, kas savulaik pats guvis daudz medaļu pasaules visaugstākā ranga sacensībās. Savu ārtavu bronzas medaļai devis Ventspils olimpiskais centrs.

Artūram Plēsniekam – sudrabs

Svarcēlājs Artūrs Plēsnieks ASV pirmoreiz izcīnīja sudraba medaļupasaulesmeistarsacīkstēs, startējot svara kategorijā līdz 105 kilogramiem.

Divu disciplīnu summā Plēsnieks pacēla 402 kilogramus. Raušanā Latvijas svarcēlājs pacēla 180 kilogramus, turpretim grūšanā 25 gadus vecā sportista labākais rezultāts bija 222 kilogrami. Par čempioni ar 404 (183+221) kilogramiem kļuva Ali Hešemi no Irānas, trešo vietu ieņēma 399 (182+217) kilogramus pacēlušais uzbeki Ivans Jefremovs.

Uz gada labākā sportista balvu pretendēs

basketbolists Kristaps Porziņģis, skeletonists Martins Dukurs, biatlonists Andrejs Rastorgujevs, bokseris Mairis Briedis un smaiļotājs Aleksejs Rumjancevs, savukārt starp dāmām par trofeju spēkosies tenisistes Aļona Ostapenko un Anastasija Sevastova, kā arī septiņcīniece Laura Ikauniece-Admīdiņa, svarcēlāja Rebeka Kocha un cīkstone Anastasija Grigorjeva. Latvijas Gada balvu sportā pasniegšanas ceremonija notiks 21. decembrī, kinoteātrā *Splendid Palace* telpās. Sarīkojumā tiks godināti sportisti 11 nominācijās.

Kirovs Lipmans uzņemts IIHF Slavas zālē

Starptautiskā Hokeja federācija (IIHF) paziņojusi, ka bijušais Latvijas Hokeja federācijas (LHF) prezidents Kirovs Lipmans uzņemts hokeja Slavas zālē un saņems IIHF balvu par ieguldījumu starptautiskā hokeja attīstībā jeb Pola Loika balvu. Ipašo IIHF balvu pasniegšana kopā ar uzņemšanu IIHF Slavas zālē notiks 2018. gada pasaules hokeja meistarsacīkšu laikā Dānijā.

Kirovs Lipmans LHF prezidenta amatu ieņēma no 1994. līdz 1995. un no 1998. līdz 2016. gadam. Pēc tam viņa vietā nāca pašreizējais prezidents Aigars Kalvītis. Lipmana prezidentūras laikā Rīgā 2006. gadā notika pasaules meistarsacīkstes. Latvijas hokeja izlase četreiz piedalījies Ziemas olimpiskajās spēlēs – 2002., 2006., 2010. un 2014. gadā.

Bobslejs

Starptautiskās Olimpiskās komitejas (SOK) izmeklēšanas komisija, ko vada Deniss Osvalds, ir piespiedusi diskvalifikāciju vēl trim Krievijas bobslejistiem – Aleksandram Kasjanovam, Aleksejam Puškarjovam un Ilviram Huzinam. Komisijas izmeklēšanā noskaidrots, ka viņi 2014. gada Soču Olimpisko spēļu laikā ir pārkāpuši SOK antidopinga noteikumus, un viņu rezultāti, kas sasniegti šajās sacensībās, tiek anulēti. Kasjanova ekipāža Soču Olimpiādā izcīnīja ceturto vietu gan divnieku, gan četrienieku sacensībās, un pēc Aleksandra Zubkova diskvalifikācijas pacēlās uz trešo vietu, kuŗa tagad pienāksies ekipāžām, kas palika aiz Kasjanova. Tādējādi Latvija var iegūt vēl vienu Soču olimpisko medaļu, jo trešā vieta divnieku sacensībās pēc abu Krievijas sportistu rezultātu anulēšanas pienāksies Latvijas ekipāžai,

Oskaram Melbārdim un Daurmantam Dreiškenam.

Biatlons

Latvijas vadošais biatlonists **Andrejs Rastorgujevs**, demonstrējot ātru slēpošanu, izcīnīja astoto vietu Estešundā notiekošā Pasaules kausa izcīņas pirmā posma 20 kilometru individuālās distancēs sacensībās. Par pārliecinošu sacensību uzvarētāju kļuva bez kļūdām šāvušais norvēģis Juhanness Tingnēss Bē. Rastorgujevs šaušanā kopumā neaizvēra divus mērķus un uzvarētājam zaudēja divas minūtes un 35,5 sekundes. Ja Andrejs nebūtu pielāvis kļūdas šaušanā, viņš kāptu uz goda pjedestala, jo bija ceturtais ātrākais slēpotājs. Pirmajā šaušanā Rastorgujevs bija nekļūdīgs, kas viņam līdz otrajai ugunsliņijai ļāva atrasties trešajā vietā. Otrajā un trešajā šaušanā Rastorgujevs pielāva pa kļūdai, kas lika atkrist uz otrā desmita vidū. Tomēr ceturtajā ugunsliņijā Rastorgujevs atkal bija nekļūdīgs – tas viņam ar ātro soli trasē līdz finišam ļāva pakāpties uz augsto astoto vietu. Sacensībās startēja arī Daumants Lūsa un Oskars Muižnieks – viņiem attiecīgi 48. un 79. vieta.

Andrejs Rastorgujevs

Latvijas biatloniste **Baiba Bendika**, nesašaujot tikai vienu mērķi, ierindojās 29. vietā Estešundā notiekošā Pasaules kausa pirmā posma sacensībās 15 kilometru individuālajā distancē. 7,5 km sprintā viņa nesašāva divus mērķus un ieņēma tikai 66. vietu, kas liedza piedalīties iedzīšanas braucienā.

Kamaniņas

Pasaules kausa izcīņas trešajā posmā kamaniņu sportā Altenbergas trasē triumfēja mājiniences, vācietes, uzvaru izcīnot Natālijai Geizenbergerei. Labākā no Latvijas sportistēm bija Eliza Caucē, kas ieņēma 12. vietu. Pēc pirmā brauciena, kuŗā trīs sportistes, ieskaitot Kendiju Aparjodi un Ullu Zirni, piedzīvoja kritienus, Caucē ierindojās 12. vietā. Pirmo braucieni pabeidza 21 sportiste, viņu vidū arī Pasaules kausa debitante Elina Ieva Vītola, kuŗa ieņēma šo 21. vietu. Otrajā braucienā Elina savu rezultātu uzlaboja gandrīz par divām sekundēm desmitdaļām. Eliza Caucē otrajā braucienā savu rezultātu uzlaboja par 0,016 sekundēm, taču tas neļāva viņai pakāpties kopvērtējumā, jo arī pārējās konkurentes kļūdas nepieļāva.

Latvijas kamaniņu sporta komanda, ko pārstāvēja Eliza Caucē, Kristers Aparjods un divnieku ekipāža – Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš izcīnīja piekto vietu Pasaules kausa izcīņas posmā komandu stafetē. Eliza Caucē trases sākumā pie-

ļāva lielu kļūdu, arī Aparjods un Gudramovičs/Kalniņš aizvadīja sliktus braucienus. Uzvarētājiem vāciešiem Latvijas komanda piekāpās par 1,179 sekundēm.

Divnieku sacensībās kamaniņu sporta divnieks Oskars Gudramovičs/Pēteris Kalniņš Pasaules kausa izcīņas trešajā posmā Altenbergas trasē sasniedza labāko rezultātu no Latvijas ekipāžām, izcīnot piekto vietu, bet vīru sacensībās labāko desmitniekā iekļuva Kristers Aparjods un Inārs Kivlenieks. Brāļi Juris un Andris Šīci pēc pirmā brauciena bija 12. vietā (42,078 sek.), to pašu saglabāja arī pēc otrā. Pēc sava otrā brauciena viņi sākumā gan pazaudēja šo pozīciju, taču poļi kuŗi pēc pirmā brauciena bija 10. vietā, pēc otrā noslidēja uz 15. vietu, atbrīvojot Šīciem 12. vietu. Kristens Putins/Imants Marcinkēvičs pirmajā braucienā uzrādīja dalītu 18. rezultātu, bet otrajā aizvadīja labu braucienu un pacēlās uz 16. vietu.

Ātrslidošana

Latvijas ātrslidotājs **Haralds Silovs** Kalgari, Kanadā, izcīnīja trešo vietu B grupā Pasaules kausa izcīņas posmā 1000 metru distancē. Silovs distancē finišu sasniedza pēc vienas minūtes un 8,01 sekundēm, nopelnot 15 ieskaites punktus sacensību kopvērtējumā.

DAŽOS VĀRDOS

- FIBA Eiropas kausa izcīņā basketbolā dāmām sekmīgi spēlēja TTT vienība. Mūsu basketbolistes uzvarējušas sešās spēlēs no sešām un nodrošinājušas sev vietu izslēgšanas spēļu kārtā.

- Latvijas hokeja izlases uzbrucējs **Zemgus Girgensons** NHL meistarsacīkstēs aizvadījis 300. spēli Bufalo *Sabres* sastāvā. Viņa komanda gan zaudēja Pitsburgas *Penguins* – 0:4.

- Latvijas spēkavīrs **Dainis Zāģeris** izcīnījis trešo vietu Čempionu līgas finālsacensībās Meksikā. Pēc pirmās dienas Zāģeris bija otrais, pēc otrās dienas viņš noslēdza piecnieku, tomēr trešajā dienā atguva vietu starp trim labākajiem sportistiem.

- Latvijas gargabalniņš **Jānis Višķers** ar šīs sezonas otro labāko valsts rezultātu finišēja 22. vietā Valensijas maratonā – 2.18:05. Šosezon no latviešiem ātrāk maratona distancē tikai skrējis valsts rekordists Valērijs Žolnerovičs – Rīgas maratonā – 2.14:23, labodams Latvijas rekordu. Dāmu konkurencē 15. vietā ierindojās **Ilona Marche** – 2.41:26..

- Par Kontinentālās hokeja līgas kluba Pekinas *Kunlun Red* prezidentu iecelts Latvijas speciālists **Raitis Pilsētnieks**. Viņš līdzdarbojies šī kluba veidošanā un līdz šim bija tā ģenerāldirektors.

- Ceļazīmi uz Pjjončanas Olimpiskajām spēlēm ir nopelnījusi **Angelina Kučvaļska**. Bet tā kā viņas meistarība pēdējā laikā ir pazeminājusies, tad var gadīties, ka viņas vietā uz olimpiādu aizbrauks **Diana Ņikitina**.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS